

Cuvânt înainte

Cercetarea intitulată "Valorile Tinerilor Români" a fost derulată de către ORICUM pentru British Council în perioada martie – iunie 2006. ORICUM este un proiect inițiat și condus de tineri; acesta oferă tinerilor o platformă pentru schimbul de idei cu privire la cultura urbană, stil, antreprenariat, educație, muzică, vise, dezvoltarea carierei. Viziunea noastră este să devenim spiritul unei generații; pentru a face acest lucru, încercăm să înțelegem tinerii, cum își construiesc ei sistemele de valori, cum interacționează și ce aspirații au. Mai multe despre noi pe www.oricum.ro!

Studiul derulat pentru partenerii și prietenii noștri de la British Council a avut drept scop stabilirea profilului tânărului român cu vârsta cuprinsă între 15 și 25 de ani din orașe mici, medii și mari din România. Metodologia aplicată a cuprins interviuri detaliate de grup – 12 focus grupuri cu o durată cuprinsă între 3 și 4 ore au fost derulate în șase orașe din România; ca follow-up al focus grupurilor, s-a aplicat un chestionar de tip cantitativ. Eșantionarea pentru acesta din urmă s-a făcut prin metoda bulgăreului de zăpadă, întrucât participanții la focus grupuri au fost rugați să trimită chestionarul și unor prieteni. Participanții la focus grupuri au fost selectați în mod aleatoriu, criteriile noastre fiind vârsta, sexul, și localitate de domiciliu/de derulare a studiilor pentru a putea construi un eșantion cât mai divers de respondenți. Adeseori, participanții la interviuri s-au dovedit a fi trend-setteri, formatori de opinie în cadrul generației lor, sau tineri dedicați voluntariatului și muncii în folosul comunității, ceea ce ne-a ajutat să dobândim o imagine mai complexă asupra tineretului din România.

Am încercat să derulăm o cercetare cât mai reprezentativă; pentru aceasta am construit atât ghidul de interviu pentru focus grupuri, cât și chestionarul pentru sondajul ulterior, respectând normele și practicile sociologice clasice. Atenția acordată mai degrabă părții calitative a cercetării decât celei cantitative a dus la o conturare a unei imagini cuprinzătoare cu privire la ce gândesc tinerii români în materie de sport, tehnologie, voluntariat, educație, limbi străine, cultura și civilizația britanică, valori, modele aspiraționale personale, diversitate și toleranță.

Se poate ca studiul nostru să nu aibă rigoarea sociologică specifică cifrelor, eșantioanelor, erorilor de măsură, scalelor, etc. Nu am dorit să producem încă un studiu sociologic formal și impersonal, deși cât se poate de științific. Am încercat, în schimb, să mergem la rădăcina judecăților și prejudecăților care ghidează comportamentul tinerilor români. Am făcut acest lucru prin crearea cadrului pentru un dialog sincer și deschis, folosind totodată mijloace calitative de stabilire a modelelor și profilelor. Produsul final este un studiu ușor de citit, o evaluare ORICUM a ceea ce gândesc și simt tinerii români, un ghid și o sursă de inspirație adresată instituțiilor de educație, organizațiilor de tineret, profesorilor, jurnaliștilor, studenților și publicului larg.

Descoperirile noastre nu au fost întotdeauna atât de "roz" pe cât am fi sperat. Se pare că de multe ori sistemul educațional din România nu reușește să răspundă nevoilor și dorințelor elevilor și studenților. În același timp, tinerii din mediile urbane din România nu sunt întotdeauna atât de toleranți, proactivi, orientați spre "a face", democratici și sensibili la diversitate pe cât ne-am fi dorit. Mai multe capitole ale studiului nostru sunt semnale de alarmă pentru toți cei interesați de viitorul României, întrucât tinerii de azi sunt liderii și cetățenii de mâine. Suntem acum mai convinși ca oricând că misiunea ORICUM este cea corectă, și ținem să subliniem că educația modernă, în spirit liberal, orientată spre practică și acțiune trebuie să devină prioritatea numărul 1 a României.

Dorim să ne exprimăm recunoștința față de British Council, care ne-a furnizat toate mijloacele financiare și morale necesare pentru derularea acestei cercetări, susținându-ne de-a lungul întregului proces anevoios de cercetare. Mulțumim pentru sprijin și expertiză prof. Oana Suci, participanților la focus grupuri, profesorilor care s-au implicat în proiectul nostru, tuturor oamenilor din cele șase orașe ale țării care ne-au ajutat, precum și tuturor celorlalți care au fost implicați în vreun fel sau altul în proiectul nostru.

Echipa ORICUM

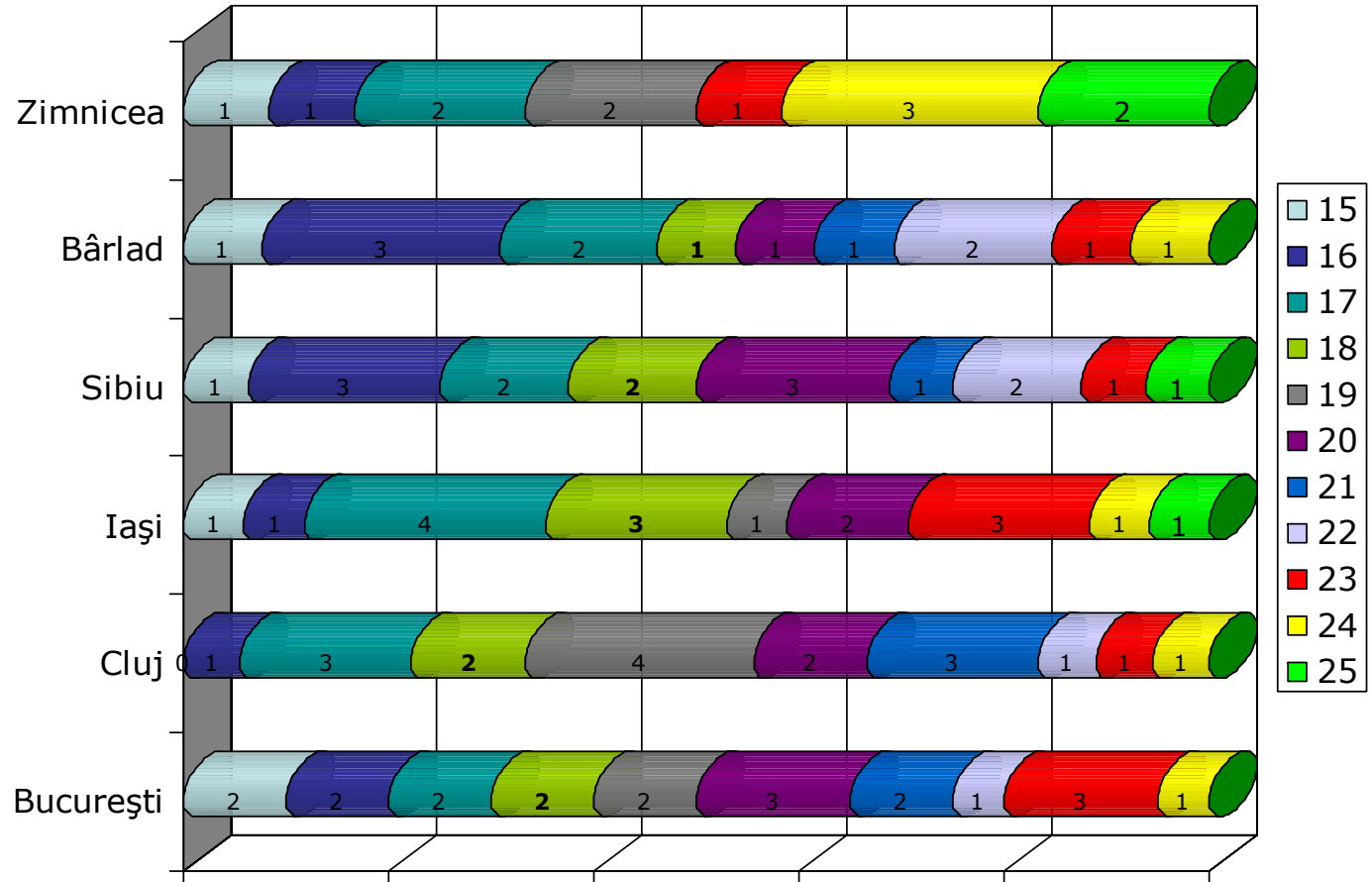
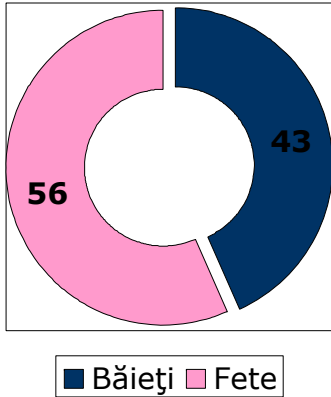
Corina Murafa, Manager Proiect ORICUM

Cosmin Pojoranu, Head of Communication ORICUM 1

Răzvan Crișan, Director Executiv ORICUM

Participanți

Număr total de participanți: 99

Index

- Pag 4 – 8 → I. Imagine despre sine
- Pag 9 – 30 → II. Sport și educație
- Pag 31 – 38 → III. Voluntariat
- Pag 39 – 43 → IV. Știință
- Pag 44 – 66 → V. Valori
- Pag 67 – 83 → VI. Discriminare și Toleranță
- Pag 84 – 88 → VII. Canale Media

I. Imaginea mea

(o raportare emoțională la felul în care tinerii se percep pe sine)

Participanții sunt rugați să se gândească la un animal care îi reprezintă și să explice alegerea lor .

Localități Urbane Mari

Exercițiul alegerii unui animal reprezentativ, și astfel de oferire a unui imagini despre sine, a dovedit o **mare varietate a alegerilor**. Astfel, s-au conturat foarte multe imagini diferite pe care tinerii le au despre ei înșiși. Elevii de liceu (15-19 ani) au **imagini despre sine foarte nuanțate**. Acest lucru poate fi întâlnit mai cu seamă în rândul celor care studiază în București.

Exemple de animale reprezentative: câine, pisică, leopard, șoricel, ciocăniitoare, crevete. Aceste animale reprezintă agilitatea, capacitatea de analiză – “nu m-am simțit bine niciodată fără o imagine de ansamblu”, devotament, “atât onestitate, cât și disimulare”).

Participanții mai mari (20 – 25 de ani) doresc să aibă **trăsături de caracter puternice**; toți caută independența. Totuși, și în cazul lor alegerile sunt nuanțate. Participanții au tendința de a alege animale cu abilități sociale dezvoltate.

Exemple: calul (distincție), leopardul (independență), raton (interesant), delfin (adaptabilitate), insectă (“pentru a trăi o viață scurtă și intensă”), câine (prietenos, abilități sociale), leu (putere).

Localități Urbane Medii

Spre deosebire de colegii lor din orașe mari, elevii de liceu din Sibiu se văd pe ei înșiși ca persoane foarte puternice. Aproape toate imaginile despre sine alese de participanți reflectă ideea de **putere**.

Exemple: rotweiller (emană respect), taur (este puternic și are conotații heraldice), șobolan (este rău), panteră, balenă, etc.

Aceleași **aspirații spre a impune respect** sunt întâlnite frecvent și în rândurile tinerilor cu vârsta cuprinsă între 20 și 25 de ani.

Exemple: scorpion (“pot spune lucruri care dor”), vultur, șoim (are toată libertatea din lume), leu (“el este tatăl tuturor, și e clar că așa vrea să mă reprezinte un astfel de animal”).

Localități Urbane Mici

Elevii de liceu (15-19 ani) abia reușesc să ducă la capăt acest exercițiu de spontaneitate și creativitate, ceea ce demonstrează ca rareori se întâmplă să se autoanalizeze sau să fie puși de alții să facă un astfel de exercițiu. Aceiași dificultate poate fi întâlnită și în cazul tinerilor cu vârste peste 19 ani.

Spre deosebire de colegii lor din Zimnicea, elevii de liceu din Bârlad oferă răspunsuri mai complexe.

Exemple: pasăre (este foarte prietenoasă și stabilește relații de durată), cameleon (este adaptabil), o combinație între câine și vulpe (“sunt atât șireată, cât și devotată prietenilor mei”), pisică (“sunt blândă, dar zgârii rău”).

Tinerele cu vârste între 20 și 25 de ani aleg imagini de sine delicate: căprioară, pasăre, pisicuță. Pe de altă parte, bărbaiții aleg imagini opuse: “leu, pentru că vreau ca vocea mea să fie auzită”.

Stereotipurile sociale sunt evidente. Acest lucru este valabil atât în Zimnicea, cât și în Bârlad.

I. Imaginea mea

Eu peste 10 ani

(raportare rațională la planurile de viitor)

Localități Urbane Mari

Elevii de liceu din București nu au planuri bine definite de carieră, insistând însă pe ideea că nu vor să se schimbe (în rău). În Iași, aceștia au vagi viziuni asupra unei cariere care să cuprindă coordonate precum bani, călătorii în străinătate, faimă. În Cluj, liceenii au dimpotrivă planuri foarte clare de viitor.

Exemple: "Vreau să lucrez ca manager al unei reviste; sau în departamentul de marketing, dar tot la o revistă", "Vreau să studiez psihologia muncii", "Vreau să am propria mea companie de design", "carieră în arhitectură", "art director", "foarte implicată în diplomație".

Colegii lor mai mari (20 – 25 de ani) sunt foarte orientați spre carieră, și se văd fie ca angajați ai marilor companii/ organizații internaționale (Națiunile Unite, carieră în lingvistică cu multe călătorii în afară), sau ca manageri ai propriilor afaceri ("Vreau să fiu proprietăreasă"). Sunt foarte conștienți de dihotomia familie – carieră, însă vor să facă un compromis între cele două: "Mă văd cu un copil în brațe, epuizată undeva între două slujbe", "Vreau ca viața mea să fie o combinație reușită între o carieră în lingvistică, familie, și călătorii în străinătate". Stabilitatea este cea mai mare aspirație a studenților din Iași.

Localități Urbane Medii

Elevii de liceu doresc ca viitoarele cariere și stiluri de viață să le asigure liniștea și stabilitatea.

Exemple: "Voi fi bătrân, la casa mea, cu familie cu tot"; "Vreau să merg într-un turneu cu ciroul pe Coasta de Azur; vreau să fiu liniștit și liber ca pasărea cerului"; "nu mi-am pus niciodată această întrebare; vreau doar o viață liniștită, și totodată să fac ceva pentru semenii mei".

Studenții sunt orientați mai degrabă spre carieră și chiar declară că nu se văd având propria familie. Carierele lor trebuie să le ofere ocazia să călătorească, să fie foarte buni în ceea ce fac (accent pe profesionalism), și în același timp să lucreze cu oamenii.

Exemple: "peste zece ani mă văd conducând un ONG și făcând lucruri bune pentru oamenii din orașul ăsta, nu neapărat căsătorit"; "vreau să fiu director de teatru, implicat în tot felul de proiecte culturale, călătorind mult"; "vreau să fiu un bun avocat", "un inginer foarte bun"; "vreau să am propria afacere și să călătoresc în jurul lumii".

I. Imaginea mea

Eu peste 10 ani

(raportare rațională la planurile de viitor)

Localități Urbane Mici

Toți elevii de liceu vor să aibă propria afacere și o familie stabilă. Mulți din ei au proiecte concrete de afaceri: "propria mea companie de lenjerie intimă", "propria mea agenție de turism", "propria mea afacere cu ajutorul părinților mei care sunt plecați la muncă în afară", "Sunt genul de persoană care are nevoie de stabilitatea; am nevoie de o slujbă stabilă; Academia de Poliție este o opțiune bună pentru că primesc automat un job după absolvire; poate aș putea avea afacerea mea, dar numai după ce îmi dezvolt o carieră stabilă ca polițistă; am un simț al riscului foarte nedezvoltat, dar în zece ani cu siguranță voi fi și mireasă, și toate lucrurile astea", "job, familie, copii – astea sunt principalele coordonate".

Tinerii mai mari (20 – 25 de ani) – fie ei studenți sau profesori – sunt foarte speriați de "nesiguranța prezentului" și abia îndrăznesc să se gândească la situația lor peste 10 ani. Nu își fac planuri de viitor pentru că sunt convingși că nu le pot duce la îndeplinire. Vor să aibă măcar sprijinul unei familii.

Exemple: "Cred că voi lucra în continuare în educație; deși am făcut patru ani de facultate pentru asta, să fiu profesor nu este tocmai ce îmi doresc; sunt dezamăgit de sistemul educațional. Credeam că este altfel"; "Vroiam să mă angajez la Poliția de Frontieră aici în oraș; vroiam doar să lucrez ca să pot să întretin o familie, dar acum nu mai sunt sigură că asta ceea ce îmi doresc"

"Aspir spre ceva mai bun, sper să termin liceul; am făcut deja o greșală (renunțând la școală), sper să nu o repet; vreau să scap de orașul ăsta, să am un salariu mai bun, să pot întreține o familie".

"Am o relație stabilă de zece ani. Voi fi în continuare educatoare, dar voi avea și un copil".

În Bârlad – un oraș ceva mai mare decât Zimnicea și cu mai mulți locuitori, care în general se duc la facultate la Iași – participanții erau mai optimiști, dar principala preocupare a tinerilor cu vârsta cuprinsă între 20 și 25 de ani era să aibă un venit stabil, care să le dea posibilitatea întemeierii unei familii.

"Voi lucra în IT. Dar voi avea propria mea familie, și un soț alături de care să trăiesc fericită până la adânci bătrâneți";

"Vreau să fac un master; și bineînțeles că vreau o familie și ceva stabil";

"Mă văd având o familie care să mă ajute să mă simt mulțumit de mine".

Concluzie: Elevii de liceu au o viziune mai amplă asupra viitorului, în care coordonatele principale sunt călătoriile, libertatea, independența. Locuitorii orașelor medii și mici își doresc mai degrabă realizări pe plan personal (o familie stabilă), și stabilitate din punct de vedere financiar și emoțional. Studenții din București se confruntă deja cu dilema familie – carieră. Locuitorii orașelor mici își doresc stabilitatea financiară adusă de propria afacere (15 – 19 ani), sau sunt incredibil de dezamăgiți de prezent, astfel încât consideră că viitorul nu le poate aduce nimic bun (20 – 25 de ani).

I. Imaginea mea

Eu și timpul meu

Localități Urbane Mari

Prioritatea numărul 1 a elevilor de liceu este școala, deși dihotomia școală – distracție este o posibilă sursă de conflict. Nu folosesc instrumente speciale pentru a-și organiza timpul, ci doar acordă importanță maximă școlii. Elevii de liceu din Cluj sunt implicați în multe activități extracurriculare; toți subliniază că un rol important în viața lor este jucat de calculator.

Studentii sunt înscriși la una sau două facultăți, dar dedică mai mult timp job-ului sau ONG-ului din care fac parte. Toți subliniază ideea de "haos" când sunt rugați să descrie felul în care își organizează timpul. Școala vine pe plan secundar, poate chiar "terțiar". Se plâng că nu au timp liber. Prietenii joacă un rol mai important pentru studenții din Cluj și Iași, deși toți studenții din localitățile urbane mari sunt implicați în activități de voluntariat, sau au job-uri, ceea ce le lasă puțin timp liber la dispoziție.

Localități Urbane Medii

Elevii de liceu din Sibiu sunt "spontani" când vine vorba de gestionarea timpului, însă sunt mai puțin preocupați de școală decât colegii lor din alte localități. Pe de altă parte, desfășoară o multitudine de activități extracurriculare (Casa Franceză, pasiuni, hobby-uri, fotografii, etc.).

Și studenții pun accentul pe spontaneitate și pe frumusețea de a nu avea un program fix. Își dedică timpul atât facultății, cât și ONG-urilor, dar găsesc timp pentru "o bere cu prietenii pe seară".

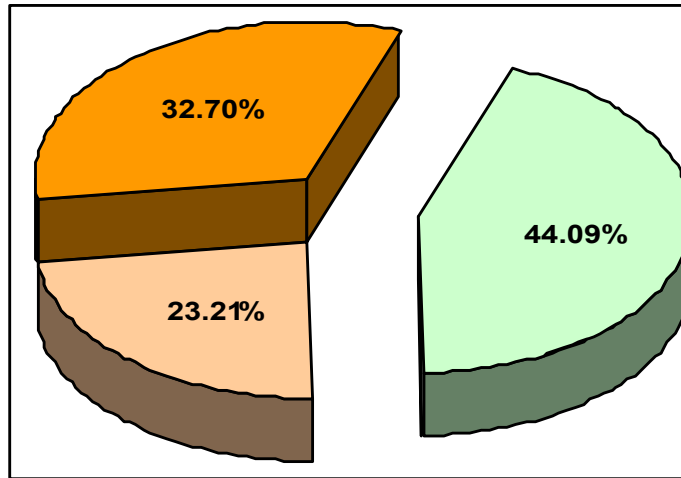
Localități Urbane Mici

Meditațiile, școala, calculatorul, televizorul, sportul și dormitul. Acestea sunt preocupările principale ale elevilor de liceu din orașele mici. Sunt foarte încântați de activități extracurriculare: Liderii Mileniului Trei, echipa de baschet, cercul de teatru, etc.

Tinerii cu vârsta cuprinsă între 20 și 25 de ani au tabieturi stabile: cafeaua de dimineață, serviciu, familie.

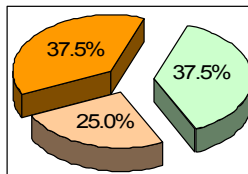
I. Imaginea mea

Cum îți organizezi timpul?

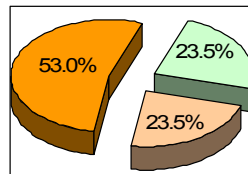

- Tin minte lucrurile importante
- Am o agenda
- Am niste prioritati importante in jurul carora imi organizez timpul

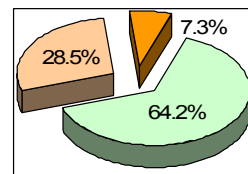
București

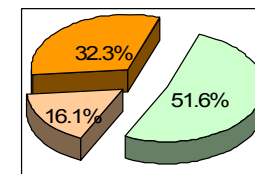
Cluj

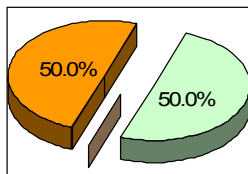
Iași

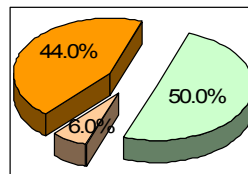
15 – 19 ani

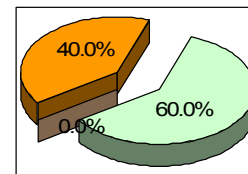
Sibiu

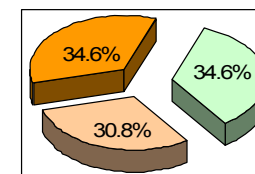
Bârlad

Zimnicea

20 – 25 ani

II. Sport și Educație

Eu și Educația Mea

Participanții au fost rugați să ofere propria lor definiție pentru conceptul de « educație ». Toți sunt de acord că educația este foarte importantă. Opinia generală este că nu școala îți oferă educația adevărată.

- « educația înseamnă să înveți cum să te porți »
- « educația îți modelează caracterul »
- « cei șapte ani de acasă »
- « educația trebuie să fie utilă ; trebuie să folosesc ceea ce învăț – asta este cel mai important »
- « nu consider ca fiind educație ceea ce ți se predă în școală sau la facultate ; educația înseamnă și să nu arunci gunoi pe stradă »
- « auto-educarea este foarte importantă, nu ceea ce înveți în școală sau ceea ce te învață familia ta »
- « educația este importantă pentru că îți dă libertate de gândire, nu o anumită cantitate de informație »
- « pot spune că am învățat mai mult în trei luni de muncă decât a reușit facultatea să mă învețe în jumătate de an »
- « educația îți modelează succesul în viață »

« o minte sclipitoare poate supraviețui oricărei educații nivelatoare ; prin educație câștigi acces la cultură, și prin cultură dobândești accesul la libertate ; școala îți oferă numai educație profesională – și de cele mai multe ori nu reușește să facă nici asta - pe când educația își are originea în cu totul alte surse , de exemplu, în întâlniri cu oameni interesanți »

« educația înseamnă însușirea unor valori psihologice, morale, etice, culturale, sociale, care te ajută să îți faci un drum în viața de zi cu zi »

« nu am lăsat niciodată școala să interfereze cu educația mea, pentru că am crezut întotdeauna că sistemul românesc de educație nu face nimic pentru pregătirea ta »

« educația înseamnă progres, evoluție »

« educația este ca software-ul : echipează oamenii cu un sistem de valori »

« educația este esențială pentru integrarea socială »

« școala nu face nimic pentru dezvoltarea ta personală ; ar trebui înlocuită educația formală cu educația non-formală, iar tablele ar trebui înlocuite cu markere și flip-charturi ».

Funcția de socializare a educației este esențială pentru toți participanții (reguli ale societății, legi, norme, etc.).

II. Sport și Educație

Ce îmi place la școală ?

Localități Urbane Mari

15-19 ani : competiția, atmosfera, profesorii care trimit un mesaj, activitățile extrașcolare, colegii, oportunitățile de dezvoltare a carierei, este o sursă de networking.

20-25 ani : informația primită, materiile studiate, colegii, lucrul în echipă, the information I receive, school subjects, colleagues, team work, oportunitățile de dezvoltare a carierei, burse în străinătate.

Localități Urbane Medii

15-19 ani: unele materii interesante, pauzele.

20-25 ani: oamenii pe care îi cunosc, informația pe care o primesc, libertatea, seminariile (discuțiile de grup), metodele de predare.

Localități Urbane Mici

15-19 ani: timpul pe care îl petrec cu prietenii, unele materii care implică discuții libere, "de fapt, nu îmi place școala; îmi plac activitățile extracurriculare"; identifică materia propriu-zisă cu profesorul care o predă, și aceasta este singura modalitate prin care ajung să îndrăgească o materie.

20-25 ani: putem vorbi mai liber cu profesorii, pot împărtăși elevilor mei din experiența mea de viață (este profesor), reforma sistemului educațional care încurajează elevii să gândească independent și să se dezvolte individual (este profesoară), nu mi-a plăcut școala, colegii.

II. Sport și Educație

Ce nu îmi place la școală?

Localități Urbane Mari

15-19 ani: trezitul dimineața, școala mea nu este promovată suficient, studenții nu sunt implicați în procesul de luare a deciziilor, profesorii nervoși, profesorii supărați, profesorii care cred că materia lor este cea mai importantă, profesorii care ne ignoră părerile, volumul de muncă, profesorii care discriminează, profesorii indiferenți, neimplicarea elevilor în stabilirea curriculei, discriminarea (favorizarea unora în detrimentul celorlalți, de obicei prin mici șpăgi), opțiunile obligatorii.

20-25 ani: neglijența unor profesori, subiectivitatea la evaluare, metodele învechite de predare, prea multă teorie și prea puțină practică, prea multă birocrație, corupția, lipsa dotărilor (atât clădirile universităților, cât și campusurile sunt în stare proastă), metodele de predare.

Localități Urbane Medii

15-19 ani: lipsa de coerență a profesorilor, profesorii care nu ne captivează atenția, lecțiile neinteractive, subiectivitatea la notare și evaluare.

20-25: chiulul atât în rândul profesorilor, cât și în rândul elevilor, "biserițele", rivalitățile, profesorii neinteresați de materie, discrepanța dintre datoriile studentului și obligațiile profesorului.

Localități Urbane Mici

15-19 ani: profesorii prea exigenți, profesorii care ne tratează ca subordonați, profesorii care nu își cunosc materia (unii nu au nici măcar cunoștințe de bază), subiectivitate la notare și evaluare, corupția.

20-25: lipsa dotărilor, profesorii conservatori, birocrația în exces, lipsa de proiecte și parteneriate ("deși suntem profesori, nu știm cum să scriem și să implementăm un proiect"), Internetul este încurajat prea mult, prea multă specializare.

II. Sport și Educație

Educația alternativă

Localități Urbane Mari și Localități Urbane Medii

Munca individuală, Discovery Channel, dezbaterile, teatrul, concertele, voluntariatul. Elevii de liceu nu văd Internetul ca pe sursă alternativă de educație. Cărțile și lecturile facultative li se pare o sursă mai valoroasă și mai de încredere. Studenții sunt mult mai dispuși să vadă Internetul și ca o resursă educațională; cu toate acestea, revistele culturale și de business, sau ziarele simple, sunt văzute ca o formă de educație alternativă.

Training-urile (în comunicare, vânzări, advocacy, leadership, PR, drepturile omului) și organizațiile studențești sunt văzute ca o sursă de educație de către studenții din Cluj și Iași, în vreme ce tinerii din București prefera internship-urile. Activitățile extracurriculare nu sunt menționate ca sursă de educație alternativă.

Participanții nu menționează nici cursurile de limbă (cu excepția tinerilor din Cluj și Iași), nici vizitarea centrelor culturale (precum Consiliul Britanic) ca alternative la educația clasică.

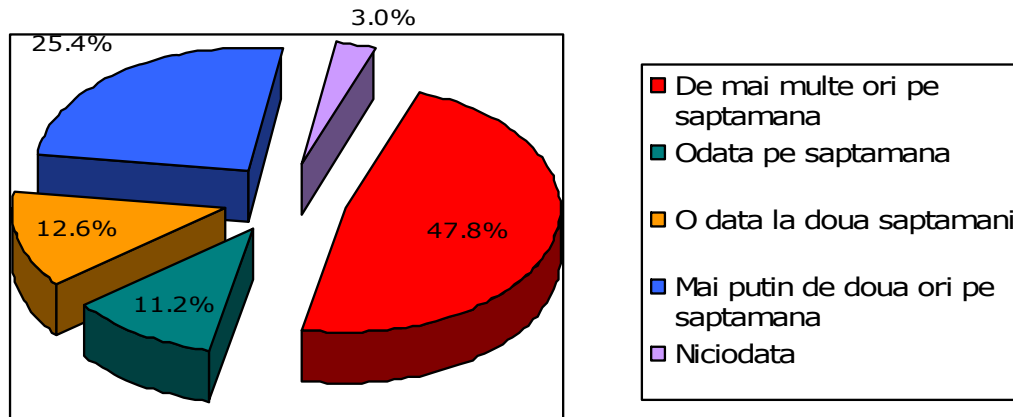
Localități Urbane Mici

Meditațiile ("toată lumea face meditații"), întâlnirile cu străini la Casa de Cultură, Internetul pentru că "școala nu are nimic; nu are cărți; am încercat să împrumut cărți de la Biblioteca Orașenească, dar nici acolo nu au prea multe cărți".

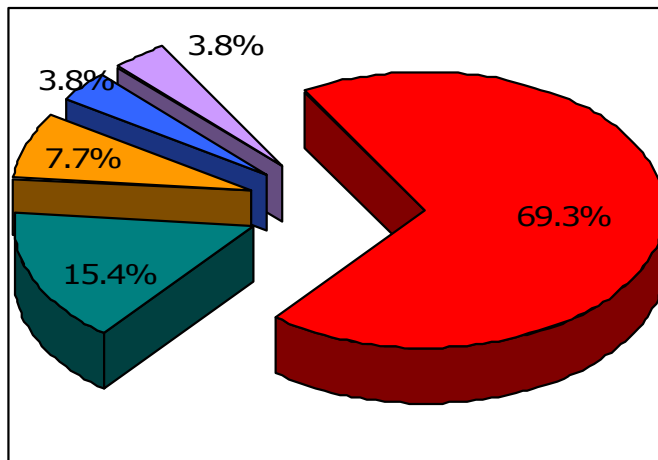
Tinerii cu vârsta cuprinsă între 20 și 25 de ani din Zimnicea nu sunt deloc de acord cu Internetul și subliniază importanța muncii individuale. În Bârlad, atât elevii de liceu, cât și colegii lor mari mari sunt foarte implicați în activități derulate de ONG-urile locale, și de asemenea consideră importante documentarele (Discovery Channel), și revistele științifice.

II. Sport și Educație

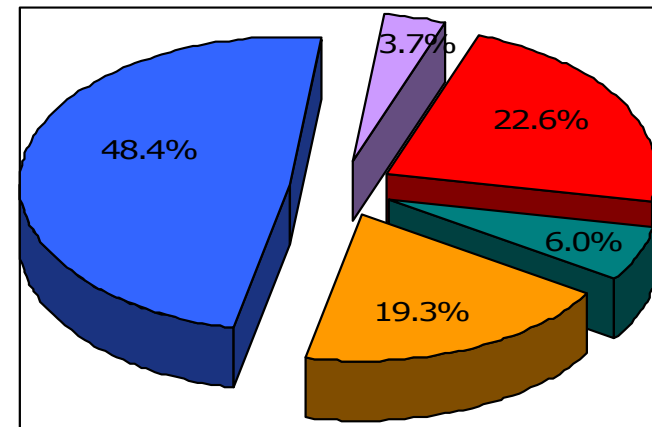
Cât de des practici sportul?

15 – 19 ani

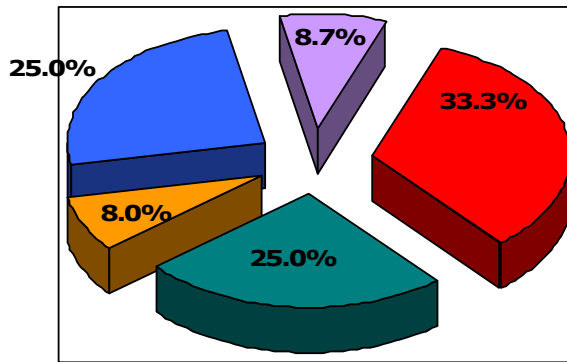
20 – 25 ani

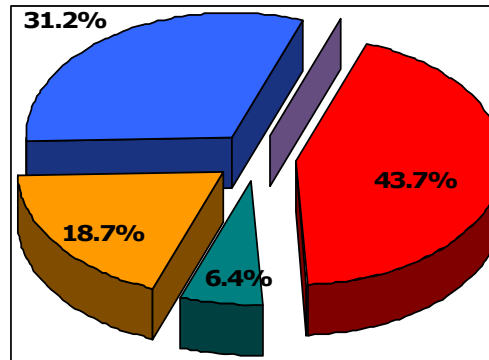
II. Sport și Educație

Cât de des practici sportul?

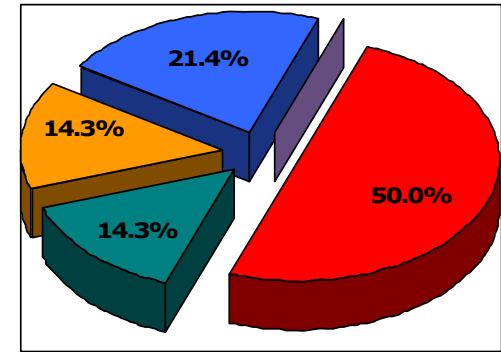
București

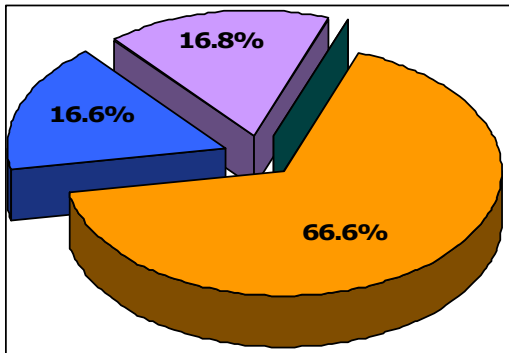
Cluj

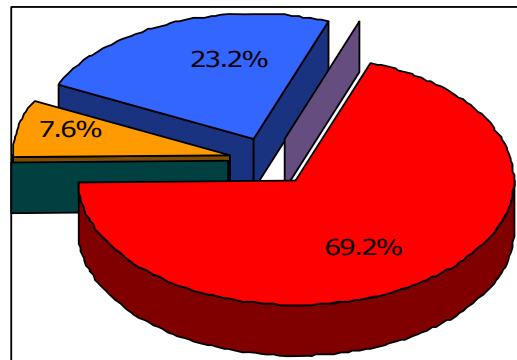
Iași

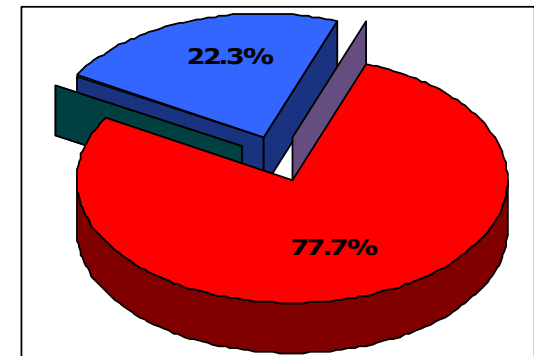
Sibiu

Bârlad

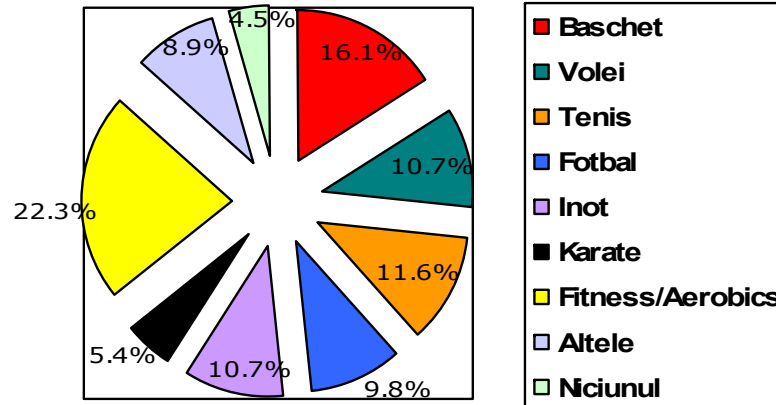

Zimnicea

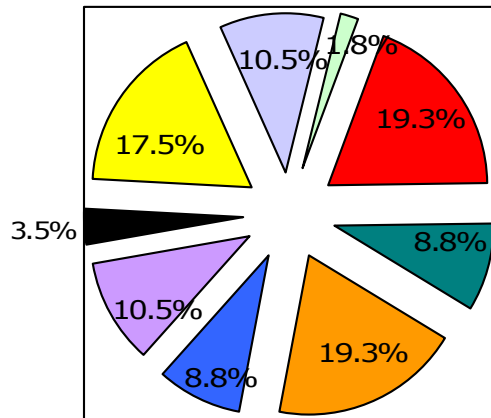

II. Sport și Educație

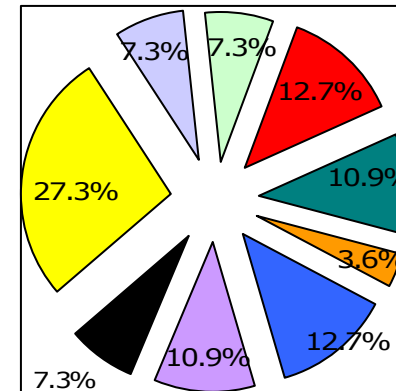
Ce sporturi practici?

15 – 19 ani

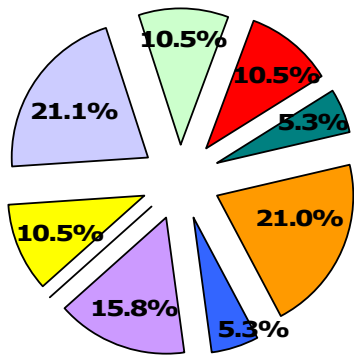
20 – 25 ani

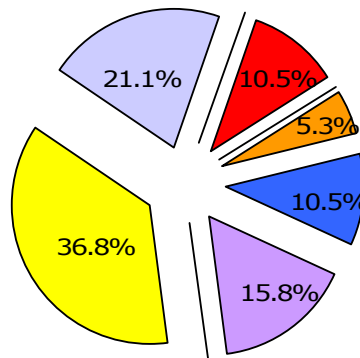
II. Sport și Educație

Ce sporturi practici?

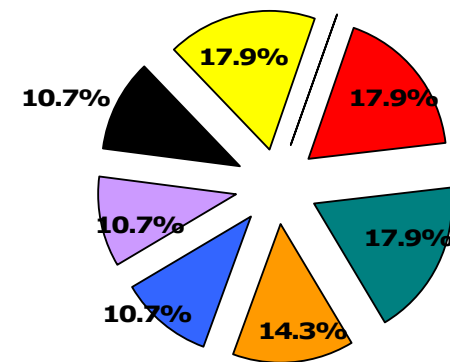
București

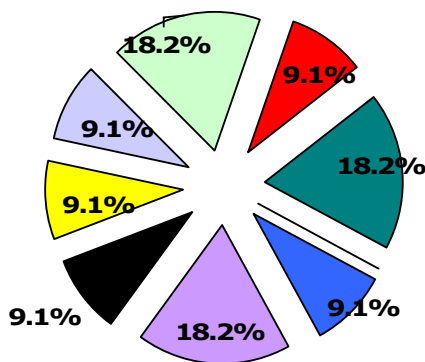
Cluj

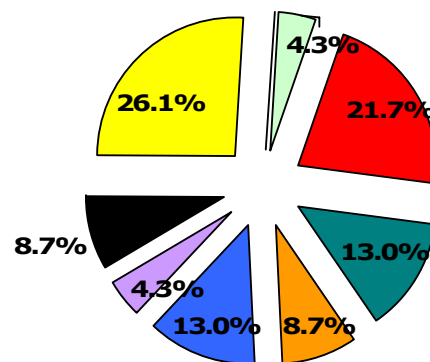
Iași

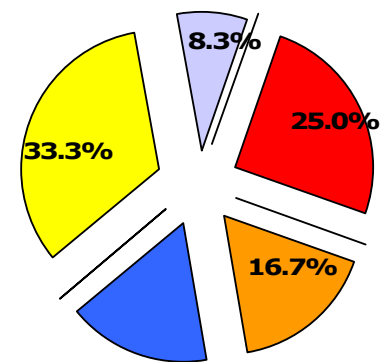
Sibiu

Bârlad

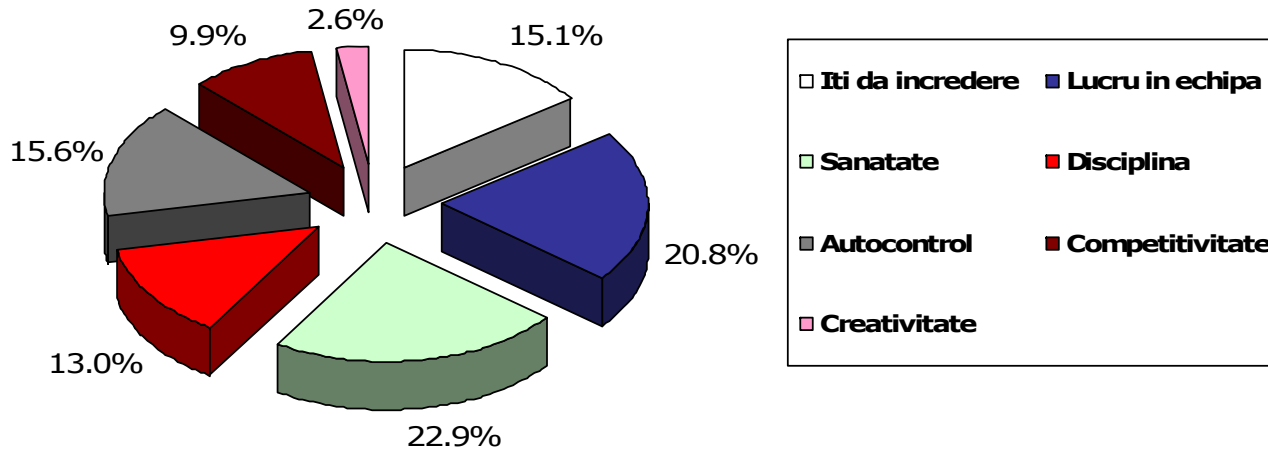

Zimnicea

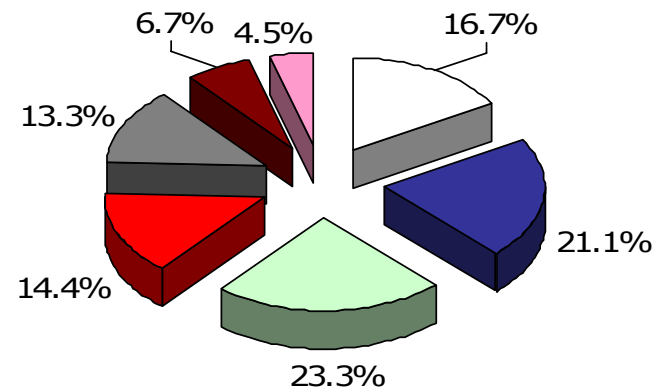
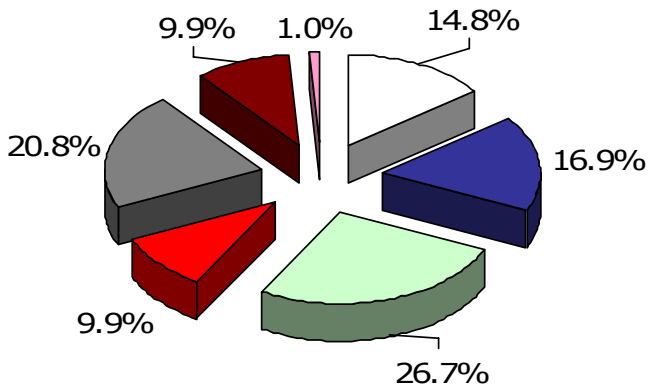
II. Sport și Educație

Ce valori crezi că promovează sportul?

15 – 19 ani

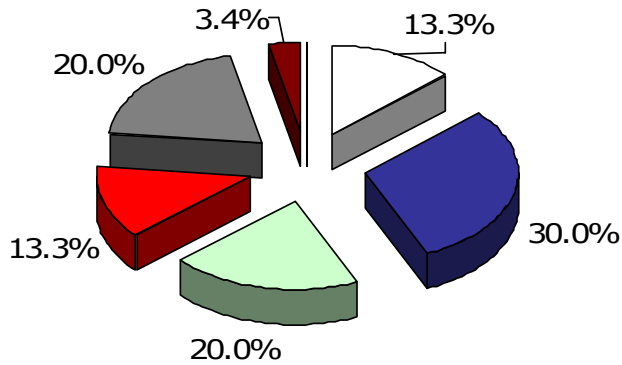
20 – 25 ani

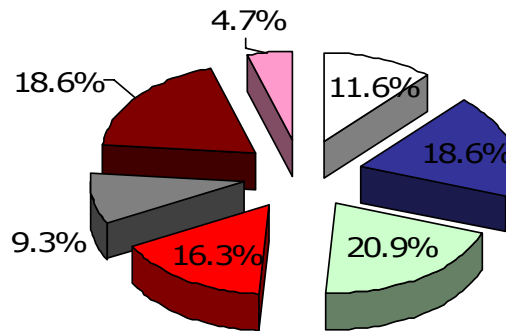
II. Sport și Educație

Ce valori crezi că promovează sportul?

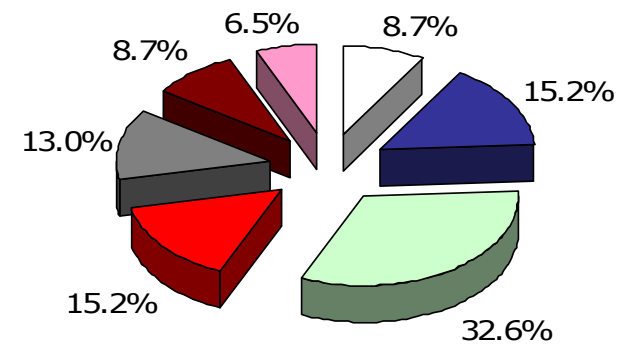
București

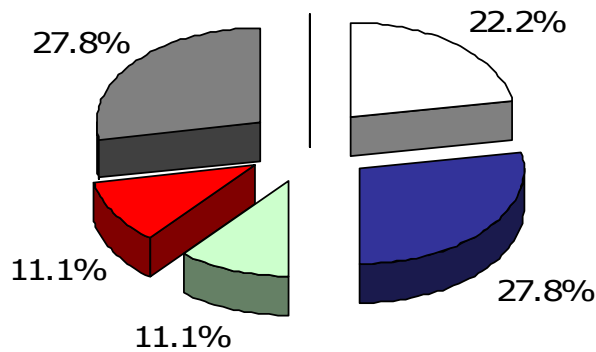
Cluj

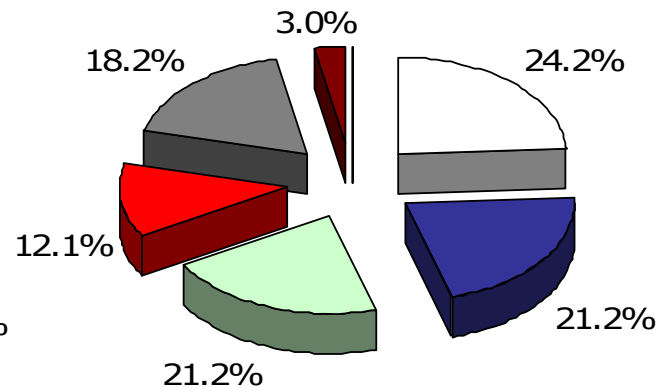
Iași

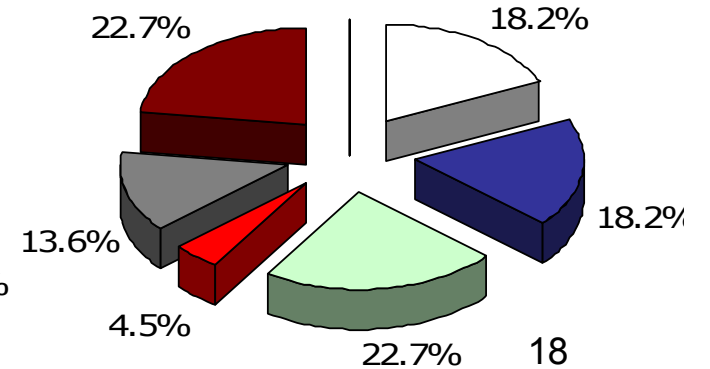
Sibiu

Bârlad

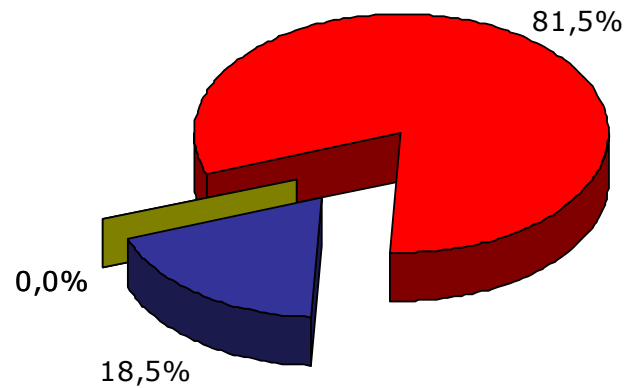

Zimnicea

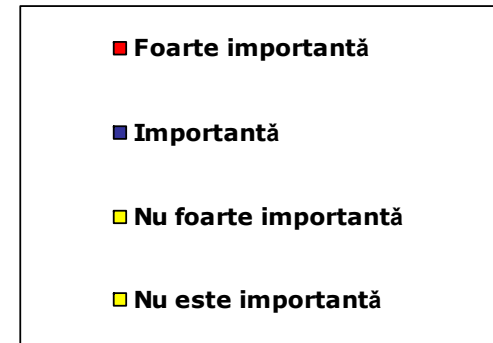

II. Sport și Educație

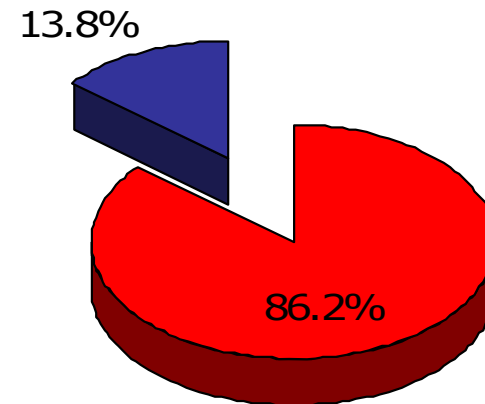
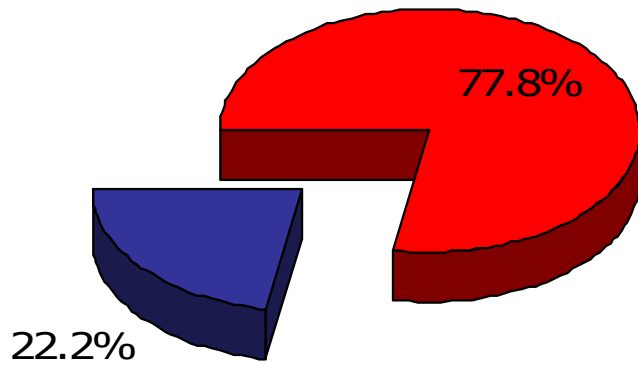
Cât de importantă este educația pentru tine?

15 – 19 ani

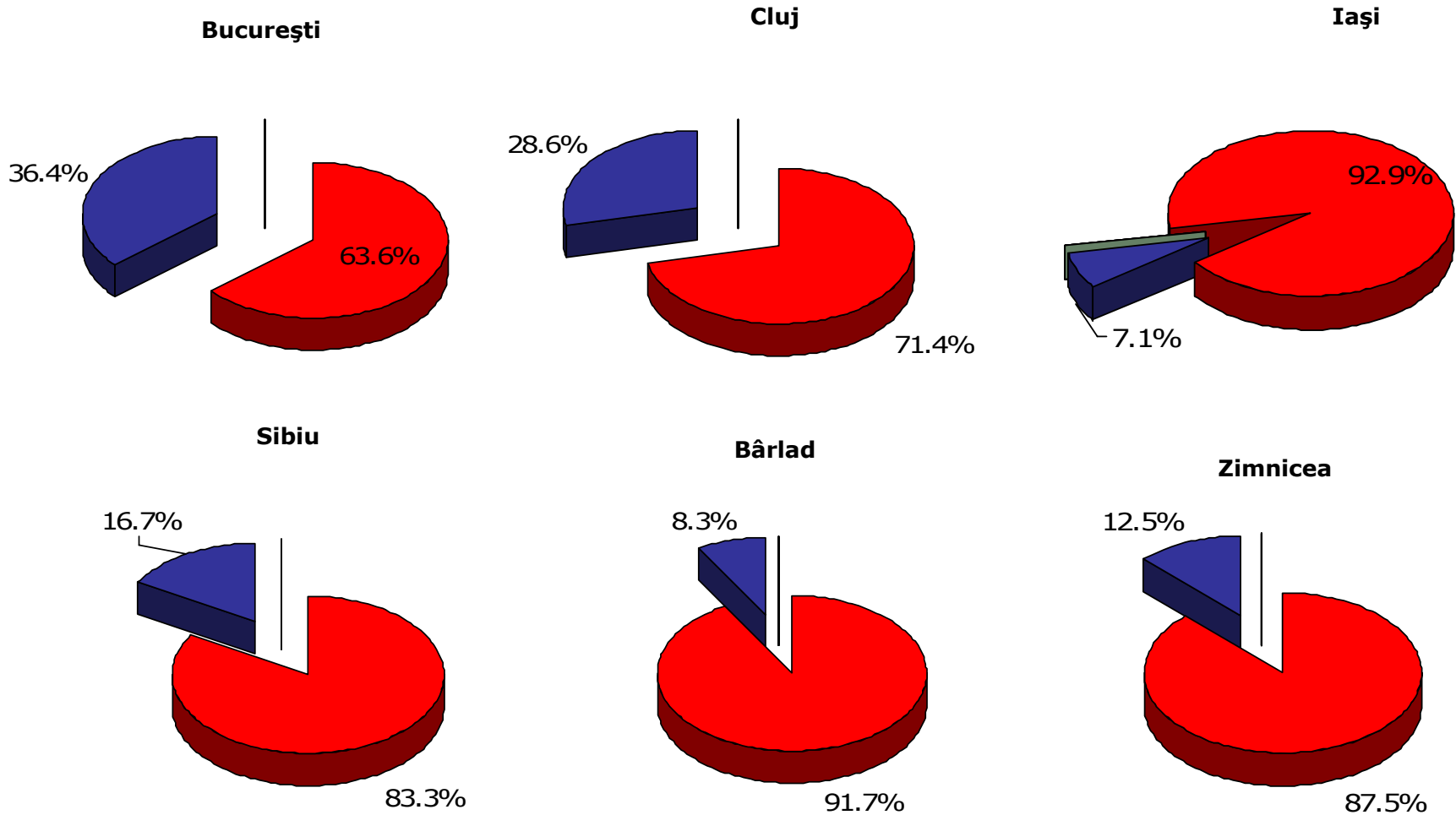

20 – 25 ani

II. Sport și Educație

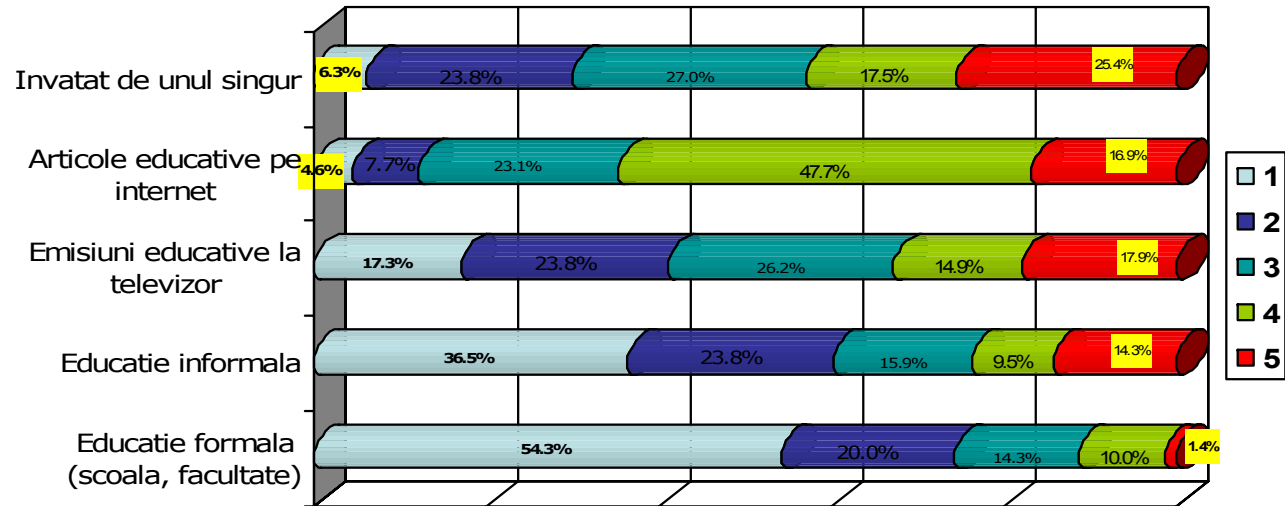
Cât de importantă este educația pentru tine?

II. Sport și Educație

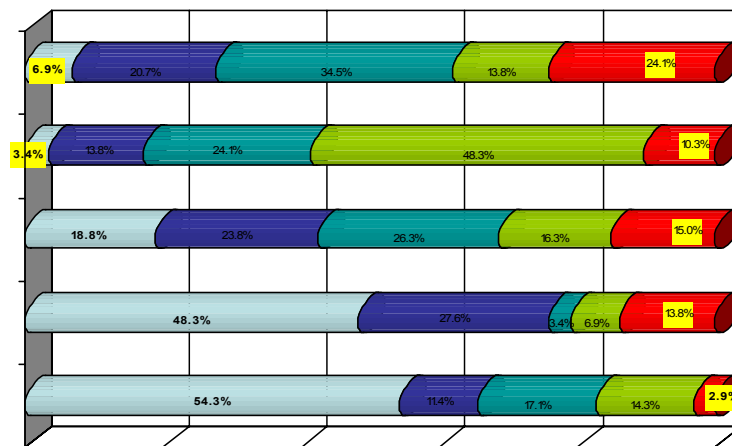
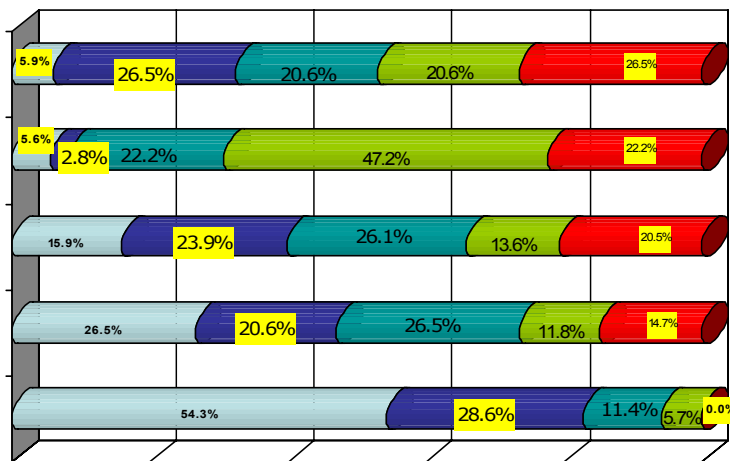
Ce stil de educare preferi? (ierarhizează pe o scară de la 1 la 5 unde 1 este varianta preferată și 5 cea mai puțin preferată)

partea 1

15 - 19 ani

20 - 25 ani

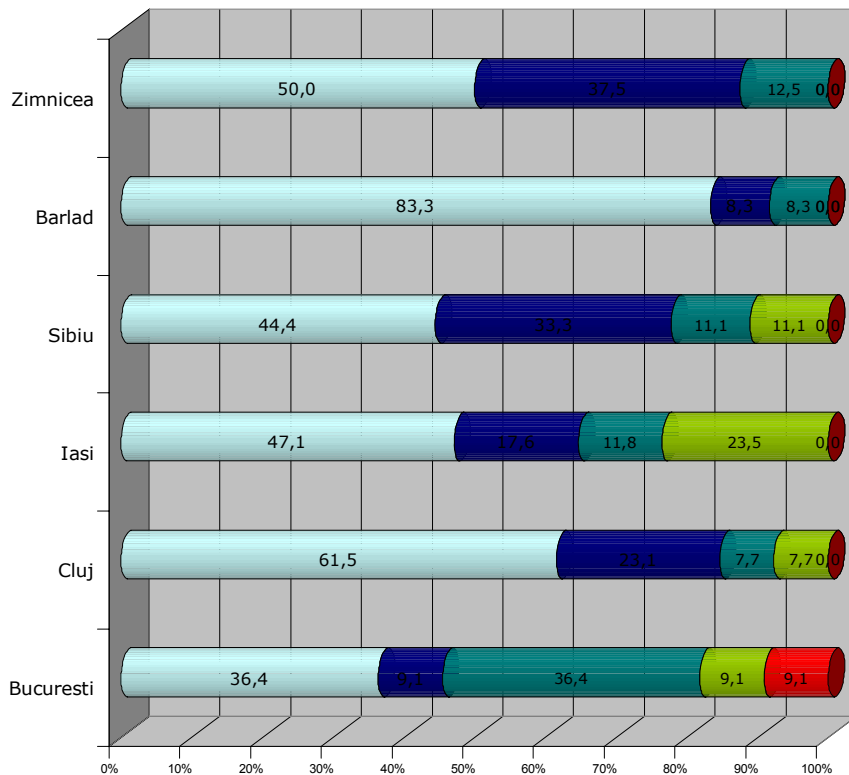

II. Sport și Educație

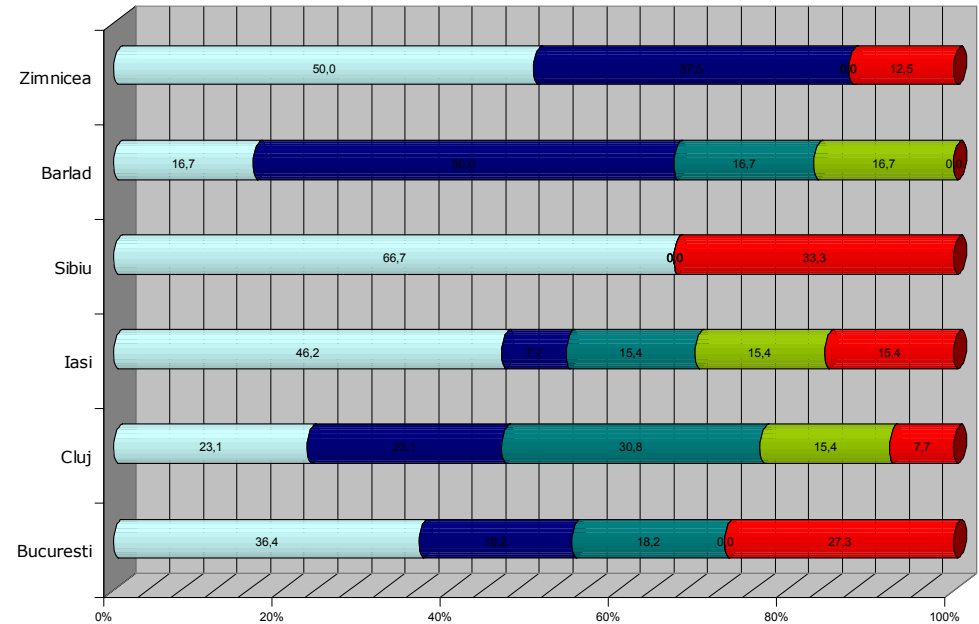
Ce stil de educare preferi? (ierarhizează pe o scară de la 1 la 5 unde 1 este varianta preferată și 5 cea mai puțin preferată)

partea a 2 a

Educație formală (liceu, facultate)

Educație informală

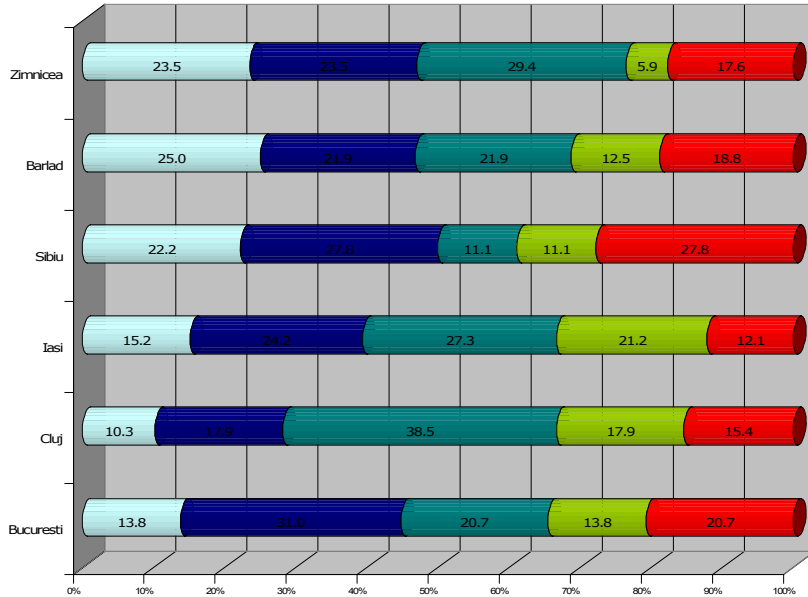

II. Sport și Educație

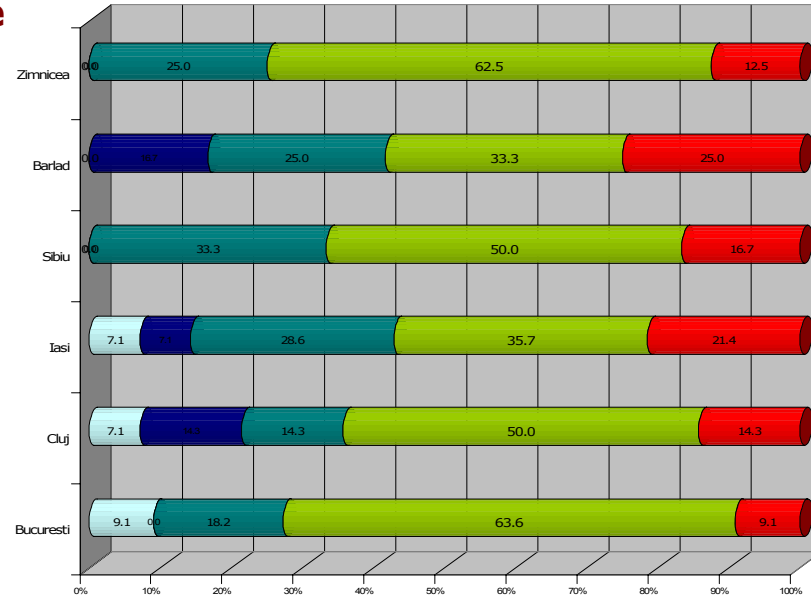
Ce stil de educare preferi? (ierarhizează pe o scară de la 1 la 5 unde 1 este varianta preferată și 5 cea mai puțin preferată)

partea a 3 a

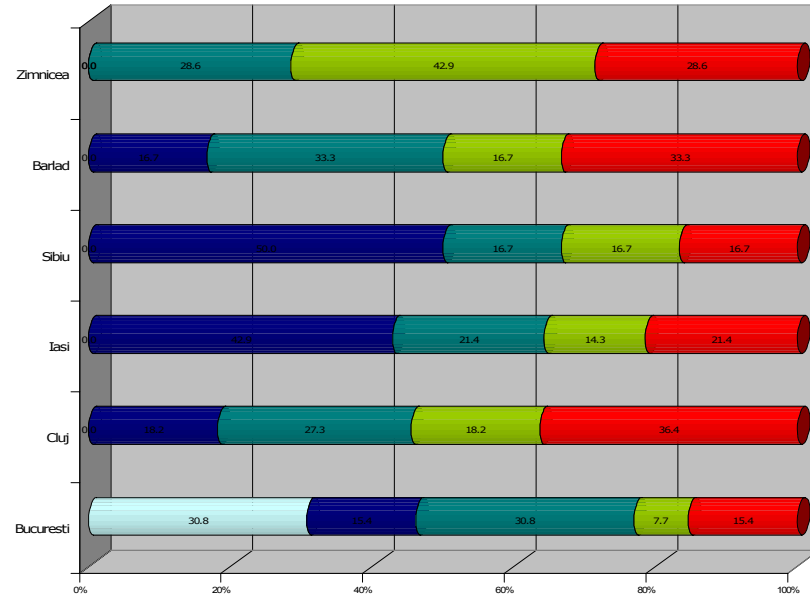
Programe TV educaționale

Internet

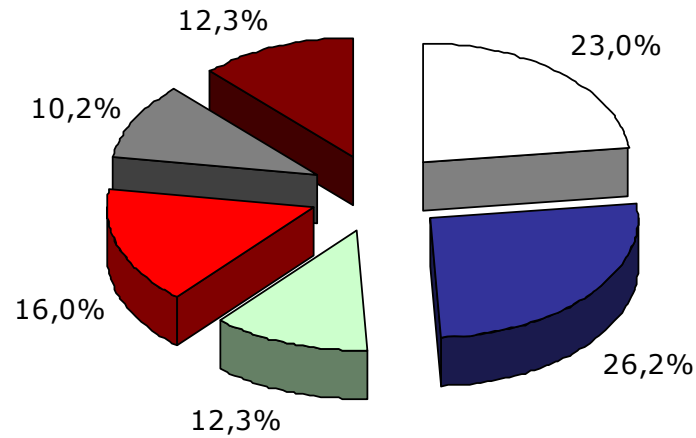

Invațat de unul singur

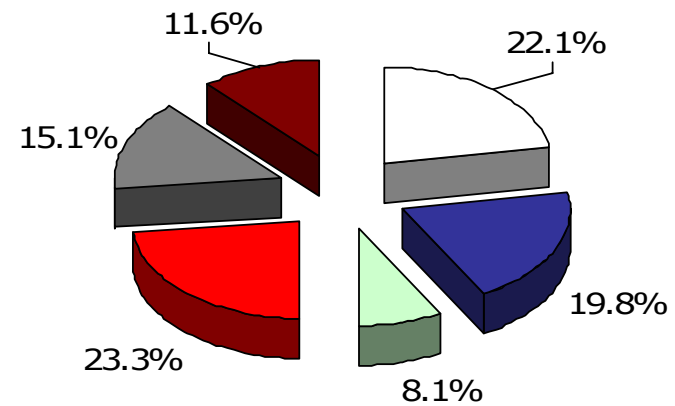
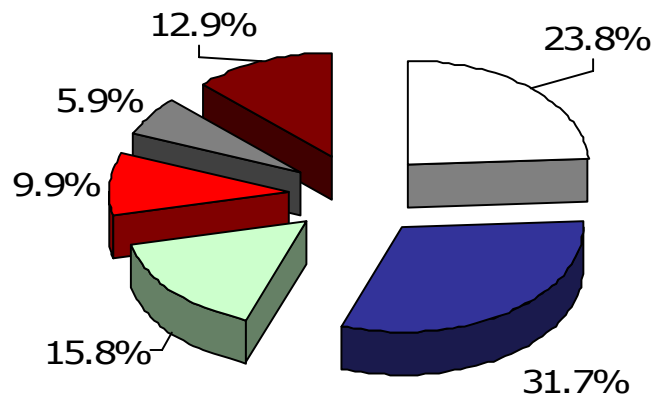
II. Sport și Educație

Ce formă de educație alternativă practici?

15 - 19 ani

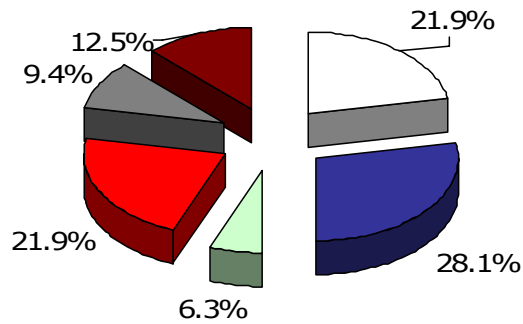
20 - 25 ani

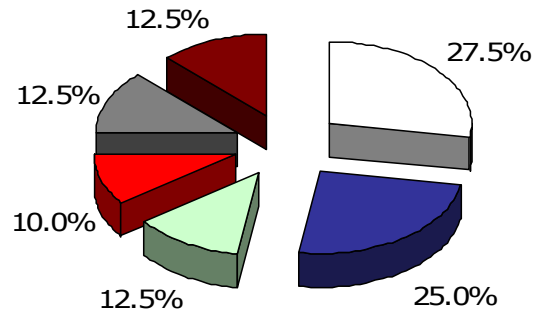
II. Sport și Educație

Ce formă de educație alternativă practici?

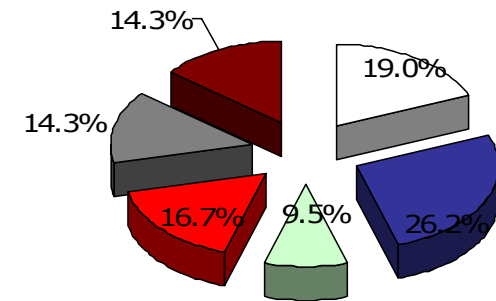
București

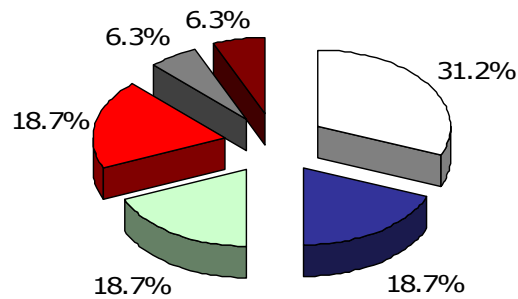
Cluj

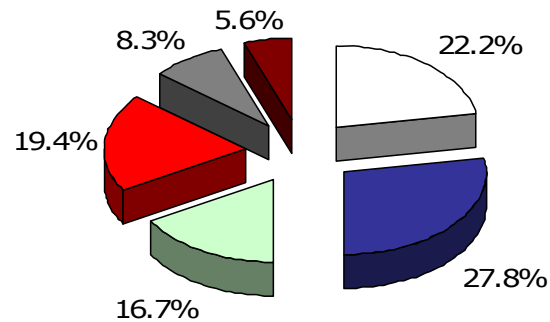
Iași

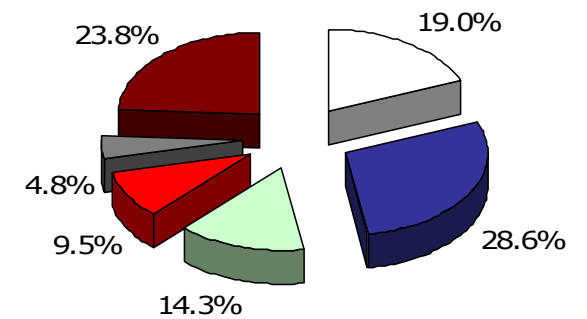
Sibiu

Bârlad

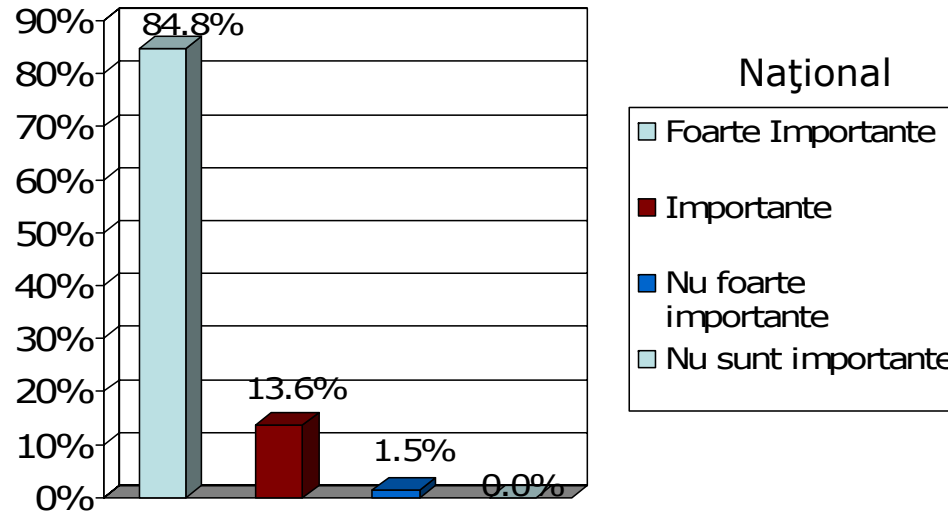

Zimnicea

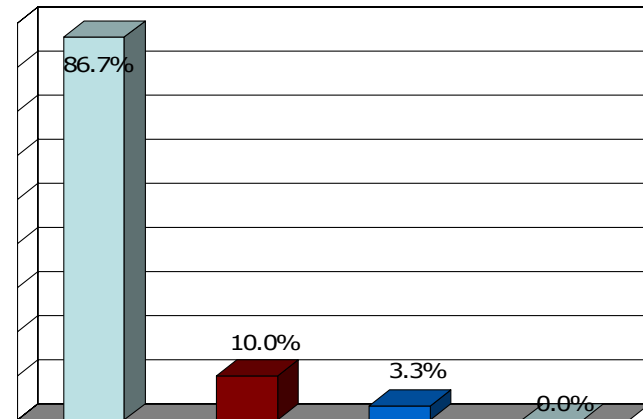
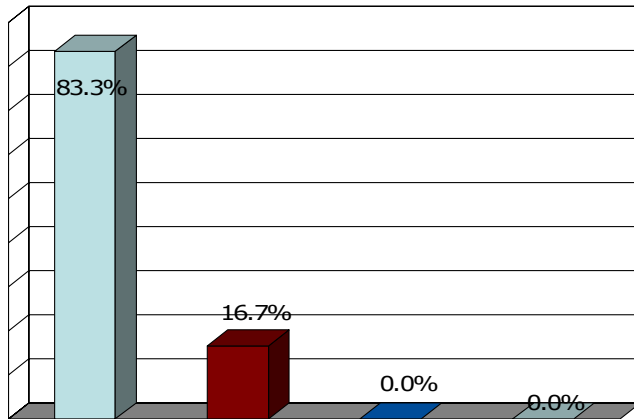
II. Sport și Educație

Cât de importante sunt limbile străine pentru tine?

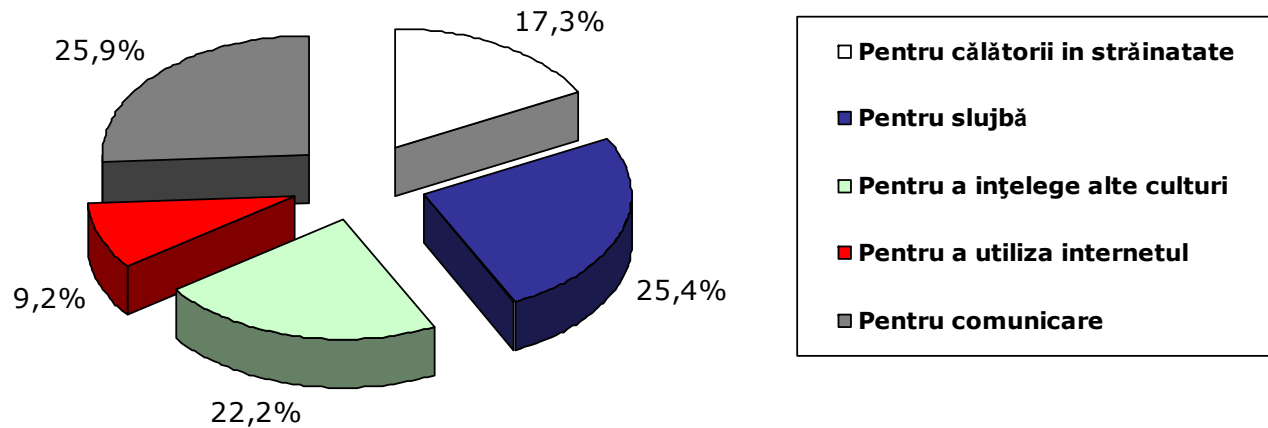
15 - 19

20 - 25

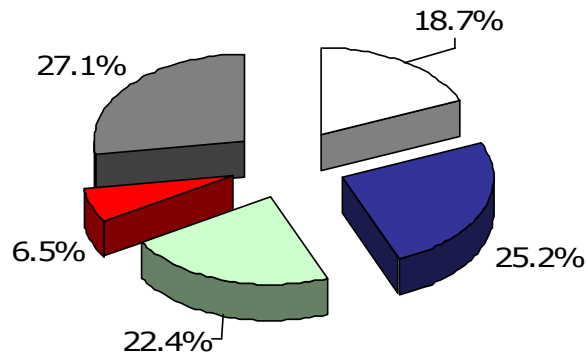

II. Sport și Educație

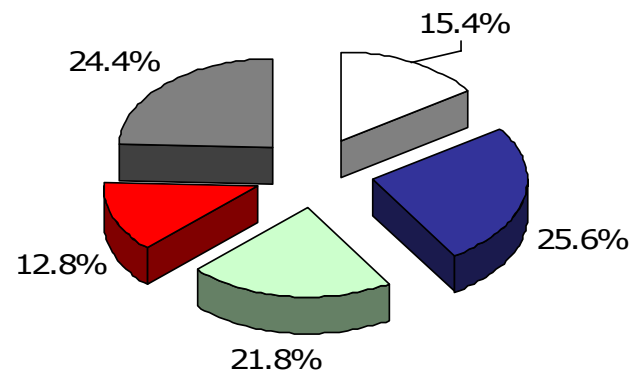
De ce este important să cunoști o limbă străină ?

15 – 19 ani

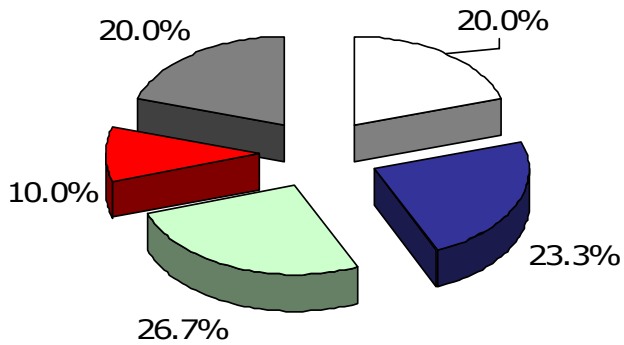
20 – 25 ani

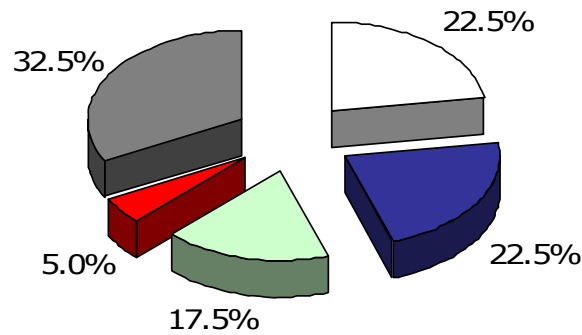
II. Sport și Educație

De ce este important să cunoști o limbă străină ?

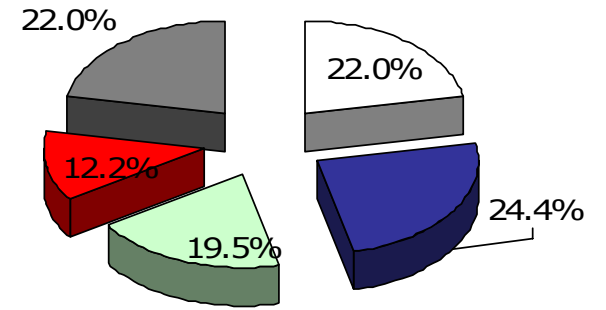
București

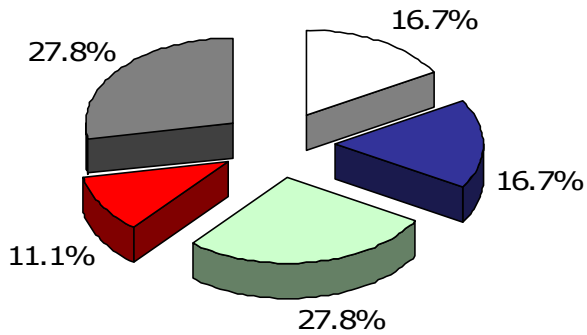
Cluj

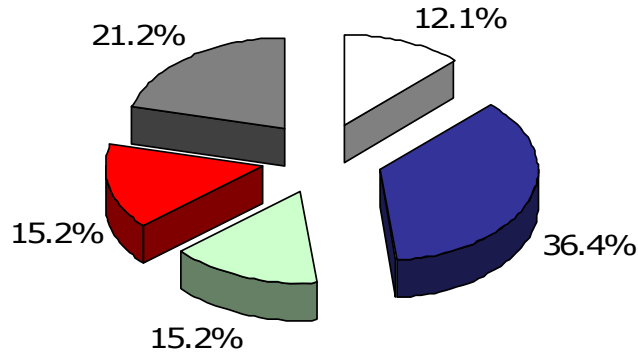
Iași

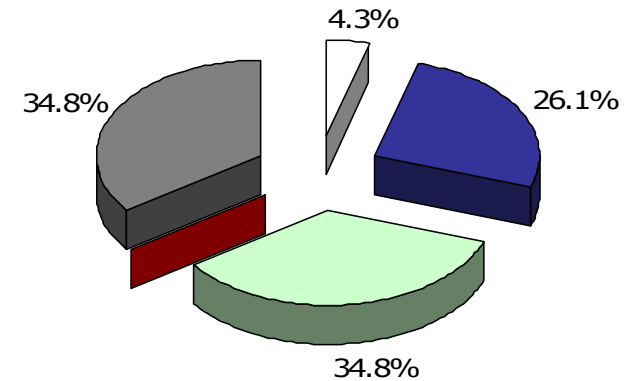
Sibiu

Bârlad

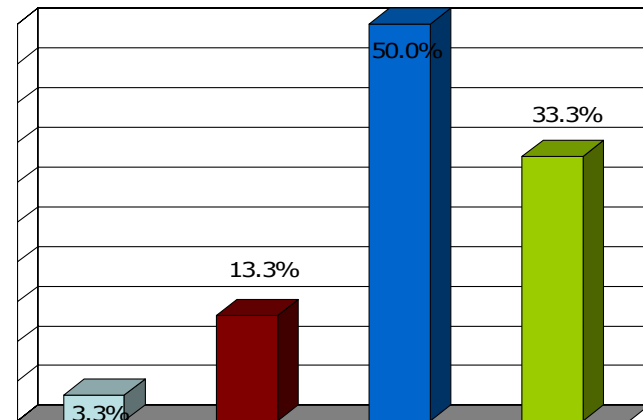
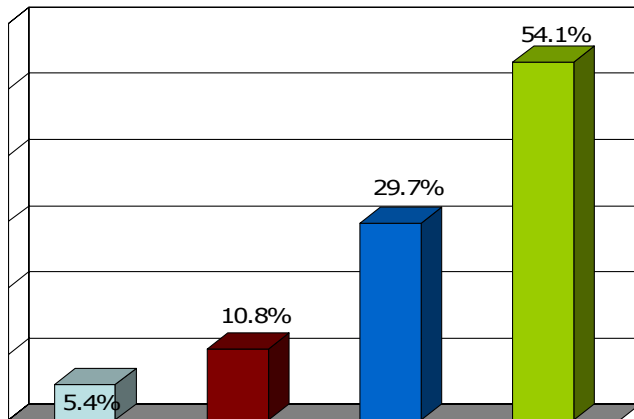
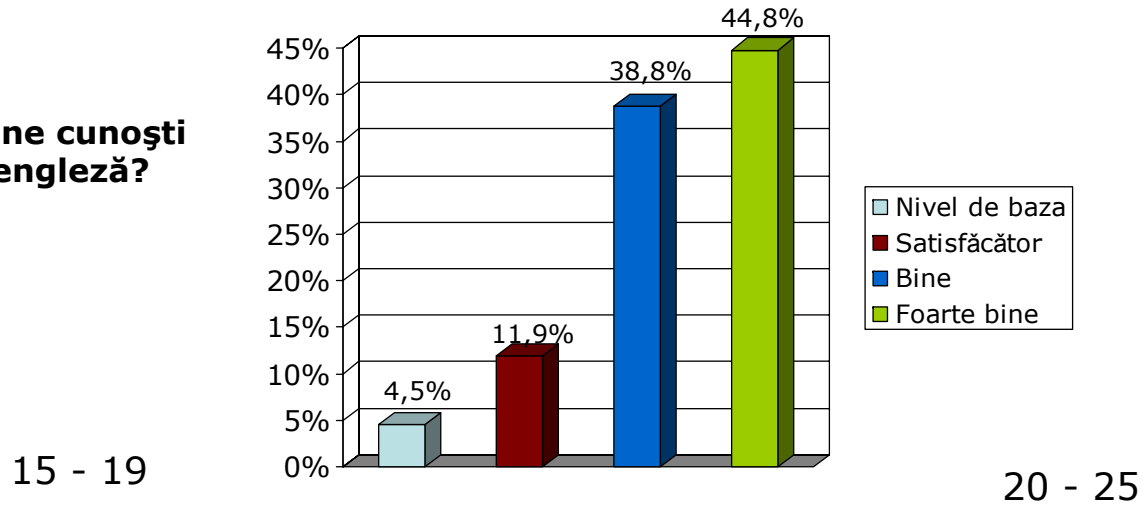
Zimnicea

II. Sport și Educație

**Cât de bine cunoști
limba engleză?**

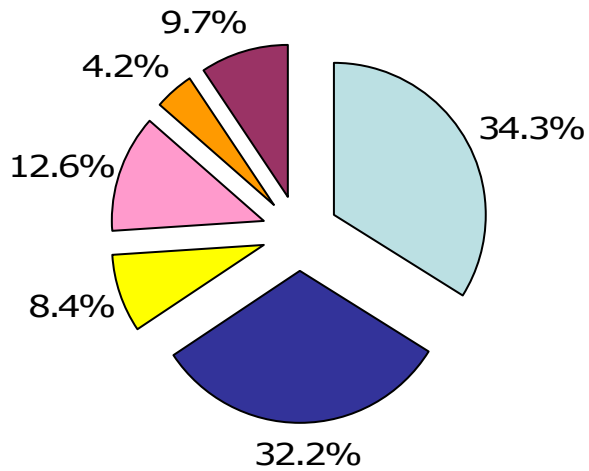
Național

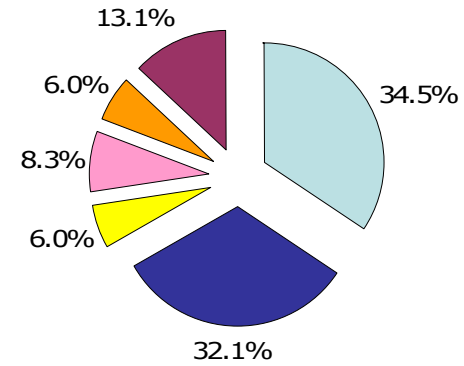
II. Sport și Educație

Unde ai învățat limba engleză?

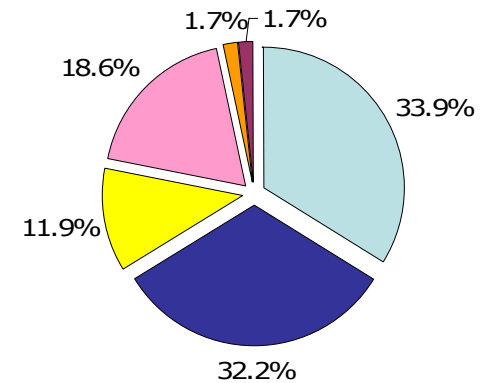
Național

15 - 19

20 - 25

- Școală
- Media (desene animate, filme, muzică)
- Meditații în particular
- Singur (studiu individual/ în străinătate)
- Internet
- Cursuri în afara școlii

III. Voluntariat

Voluntarul din MINE

Ce mă învață voluntariatul?

Localități Urbane Mari

Voluntariatul îi ajută pe tinerii din orașele mari să își dezvolte spiritul de echipă și alte abilități sociale.

„Când am făcut voluntariat, am simțit că ajutăm la ceva și stimulăm și altă lume să contribuie”

„Pot să trec munca de voluntariat la CV”

„Voluntariatul înseamnă responsabilitate”

„Este un alt tip de comunicare; este mai mult decât simplul schimb de informații”

„Înseamnă educație pentru piața muncii, pentru ceea ce înseamnă spiritul corporatist”

„Este o formă de educație non-formală datorită training-urilor la care participi”.

Cu toate acestea, spun participanții, trebuie să se distingă între munca de voluntariat pentru ONG-uri umanitare care este „numai pentru ceilalți” și voluntariatul în structuri identice sau asemănătoare cu organizațiile studentești, care contribuie mai mult la „dezvoltarea personală”.

Tinerii se plâng că voluntariatul nu este înțeles în România: „Voluntariatul în România este perceput în moduri diferite de la persoană la persoană; unii fac voluntariat doar pentru a obține o bursă în străinătate; cred că încă nu înțelegem conceptul de voluntariat ca să putem să îl practicăm corect”; „mie îmi place voluntariatul în afară, pentru că acolo nu lucrezi pe degeaba”.

Pentru studenții din Cluj, voluntariatul este o formă de cunoaștere: „Ajungi să cunoști în mod direct problemele celui alt, luând contact cu el”; „înveți de la oamenii care sunt mai experimentați decât tine; apoi împărtășești și tu la rândul tău cunoștințele pe care le-ai primit”.

III. Voluntariat

Voluntarul din MINE

Ce mă învață voluntariatul?

Localități Urbane Mici

Se naște o dispută dacă voluntariatul este sau nu o formă de educație. Ideea că „Zimnicea este un oraș mic, egoist și sărac” și că „voluntariatul nu merge în Zimnicea”/ „Dacă te implici, ceilalți te iau de fraier. Adică... cum... faci ceva pe degeaba?” se repetă adeseori.

Cu toate acestea, unii cred că voluntariatul înseamnă să îl cunoști mai bine pe cel de lângă tine și în același timp pe tine însuși. Tinerii cu vârste între 20 și 25 de ani susțin că voluntariatul te ajută să dezvolți abilități de comunicare și conștiință de sine în același timp. Totuși, jumătate din participanți spun că „eu nu m-aș băga în așa ceva”.

Din contră, tinerii între 20 și 25 de ani din Bârlad au practicat voluntariatul mai mulți ani și au învățat multe din această activitate.

„Nu numai că este o formă de educație, dar trebuie să fii educat și instruit tu însuși pentru a putea educa și ajuta pe alții”.

„Voluntariatul a fost ca o a doua școală pentru mine: a fost un factor educațional minunat; am învățat multe lucruri pe care nu le-aș fi învățat la școală sau din cărți; voluntariatul are propriul cod de valori; am devenit mai tolerantă și am depășit anumite stereotipuri legate de Rromi, de exemplu”.

„Tot ce știu și toate persoanele de valoare pe care le-am întâlnit... totul a venit la mine din cauza voluntariatului; a avut un impact puternic asupra personalității mele”.

III. Voluntariat

De ce să fiu voluntar ?

Localități Urbane Mari

Elevii de liceu din Bucureși au fost voluntari „din curiozitate”, „pentru a dobândi experiență” sau „pentru că am fost atras de ideea de a face ceva bun”. Cei din Cluj subliniază ideea de ajutorare a semenilor, de a fi mai mult decât o „roțiță în sistem”.

Liceenii din Iași mărturisesc că au fost voluntari pentru că „țin la ceilalți și urăsc să văd oamenii suferind”. Deși unele forme de voluntariat înseamnă „dezvoltarea abilităților de leadership”, cei care nu au fost voluntari sunt atrași de a face voluntariat în sectorul social „din dorința de a face bine”.

Studentii spun că au fost voluntari pentru că „eram interesat să îmi îmbunătățesc CV-ul” și pentru că prin intermediul voluntariatului „am cunoscut oameni interesanți care aveau idei mărețe pentru că și ei veniseră acolo tot pentru CV”. Alți studenți s-au înscris în organizații studențești pentru a-și face noi prieteni și pentru a interacționa cu cei din facultate mai bine decât ar fi făcut-o în cadrul orelor de curs propriuzise.

Au existat și studenți care au făcut voluntariat pentru că „am vrut să mă simt util”, „din curiozitate”, „din spirit civic”, „din dorința de a mă implica”, „pentru că făceam ceva interesant care mă ajuta să mă simt important”, „pentru dezvoltare profesională și personală”.

Dezvoltarea personală și posibilitate de a cunoaște oameni interesați i-au determinat pe tinerii din Cluj să devină voluntari. „La început am fost voluntar pentru a-mi îmbunătăți CV-ul, dar curând a devenit o formă de a-mi dezvolta capitalul social”.

Studentii din Iași au devenit voluntari pentru că erau în căutarea unei alternative la educația formală. Alții consideră voluntariatul o provocare, pe când unii doresc doar să își dezvolte abilitățile de comunicare.

III. Voluntariat

De ce să fii voluntar ?

Localități Urbane Medii

Liceenii pun accentul pe motivații legate de ajutorarea comunității: „sunt voluntar pentru că trebuie să ne ajutăm unii pe alții”, „de fapt, chiar ieri am făcut voluntariat; am fost invitați să jucăm la festival; vroiam doar să jucăm, să promovăm arta; nu vroiam bani; arta este artă”.

Deși s-au simțit bine ca voluntari, voluntariatul le-a adus și dezamăgiri : « Am fost la Consiliul Local ; a fost un eșec ; făceau tot felul de lucruri aiurea... i-am ajutat la organizarea festivalului medieval anul trecut și am distribuit fluturași cu informații despre consumul de droguri, și când vezi că o persoană ia fluturașul și apoi îl aruncă imediat pe jos, te cam saturi de tot și de toate ».

Studentii mai degrabă ar lucra decât să fie voluntari. In general sunt mai interesați de dezvoltarea personală decât de ajutorarea comunității.

Localități Urbane Mici

Liceenii nu știu ce înseamnă voluntariatul. Consideră că munca voluntară înseamnă să donezi bani pentru o cauză (copii cu dizabilități, copii orfani, etc.). Vin cu ideea de a folosi tabăra din Zimnicea pentru a oferi copiilor din familiile sinistrare în urma inundațiilor, dar se plâng de lipsa de cooperare din partea autorităților locale. Dimpotrivă, liceenii din Bârlad sunt conștienți de multe aspecte ale voluntariatului și susțin activitatea de voluntariat în cadrul ONG-urilor de tineret.

« Este o diferență între organizațiile umanitare și organizațiile de tineret ; cele din urmă încearcă să acționeze asupra cauzelor reale ale problemelor din societatea noastră contemporană, prin crearea anumitor principii pentru tineri ; în felul acesta îți dai seama că lucrurile ar putea evolua în bine dacă tinerii s-ar schimba ».

Mai mult decât atât, participanții subliniază că « voluntariatul este o formă de educație în măsura în care nu îl faci doar pentru a-ți mai adăuga o realizare măreață la CV ; te educă în momentul în care descoperi cauzele reale din spatele lucrurilor ».

Tinerii cu vârste între 20 și 25 de ani s-ar implica în acțiuni de sprijinire a categoriilor defavorizate « pentru că și eu am avut probleme și nu am avut niciun sprijin » , « pentru că mentalitățile trebuie să se schimbe – în domeniul ecologic », « pentru sentimentul autentic care nu poate fi cumpărat ; un zâmbet și un « mulțumesc » spus din inimă valorează mai mult decât toți banii din lume », « pentru a arăta copiilor din Zimnicea că există și un alt set de valori pe care ar trebui să le urmeze ».

III. Voluntariat

În ce domeniu să fiu voluntar?

Localități Urbane Mari

15-19 ani: protecția mediului, organizare de evenimente

20-25 ani: acțiuni umanitare (Crucea Roșie), sănătate (orfelinate, azile de bătrâni), reconstrucții în urma dezastrelor naturale, educație (lucrul cu cei mici în calitate de educatori, meditatori, mentori), domeniul juridic, domeniul studentesc, drepturile omului (training), comunicare, activități culturale și spirituale, fund raising, politică.

Localități Urbane Medii

15-19 ani: lucrul pentru copiii instituționalizați, mediu, proiecte artistice pentru comunitate

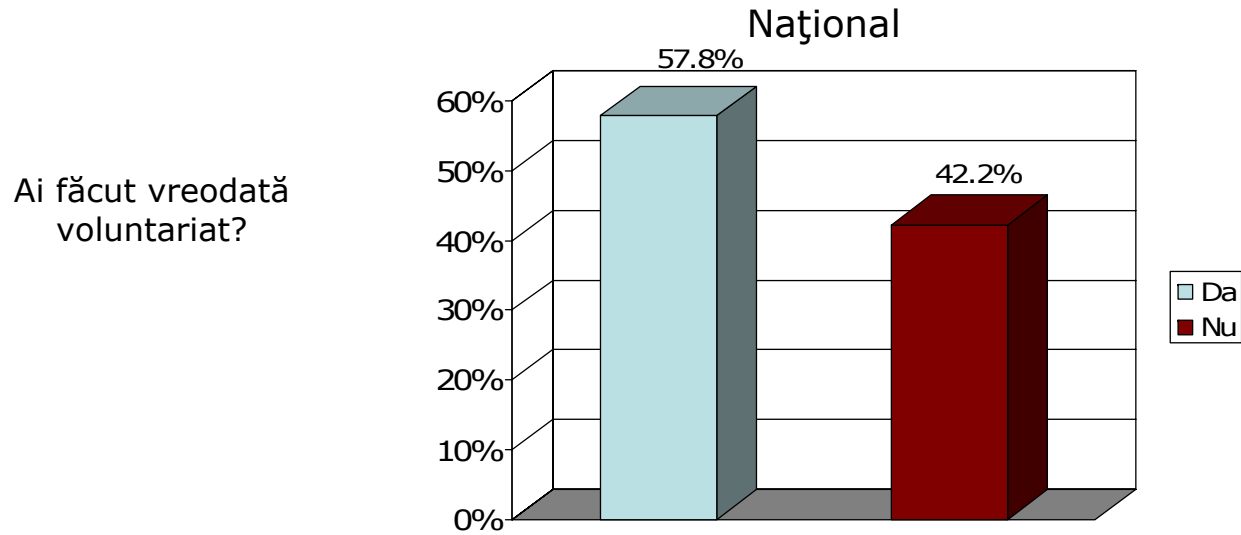
20-25 ani: vânzări, marketing, protecția mediului, organizare de evenimente.

Localități urbane mici

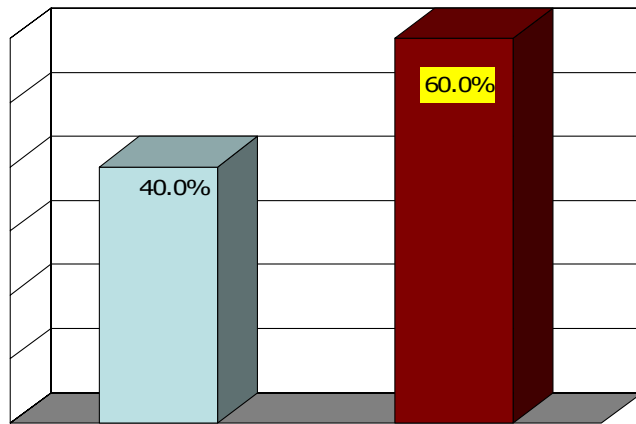
15-19 ani: strângere de fonduri pentru bolnavi, orfani, sinistrați

20-25 ani: sprijinirea copiilor săraci sau cu dizabilități, protecția mediului, asistență juridică, proiecte culturale pentru copii, domeniul social.

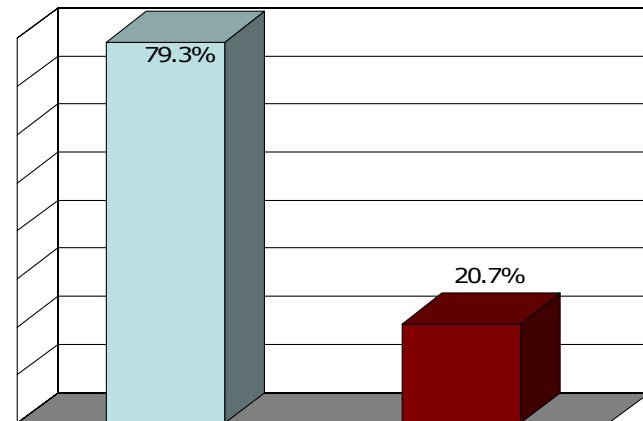
III. Voluntariat

15 - 19

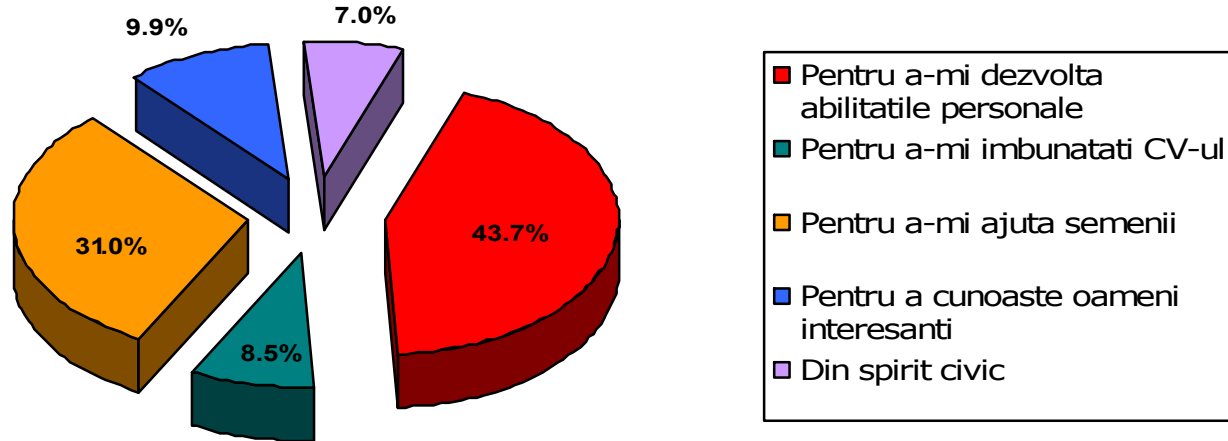

20 - 25

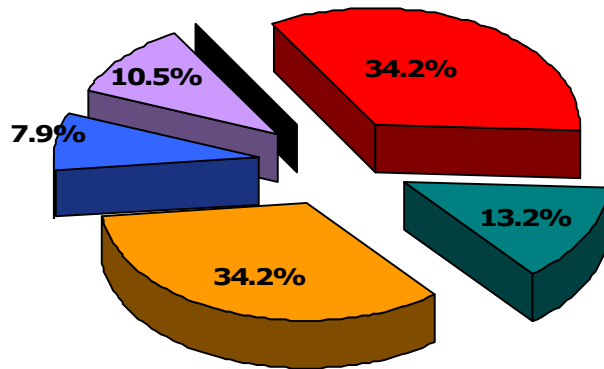

III. Voluntariat

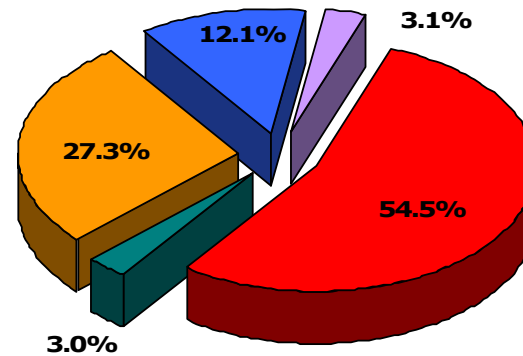
Care este principalul motiv pentru care faci / ai face voluntariat ?

15 – 19 ani

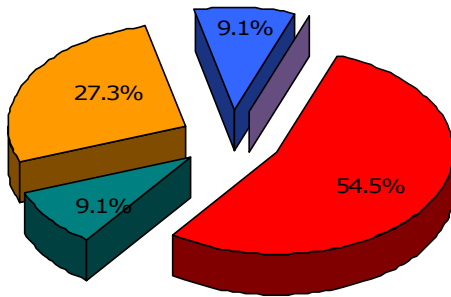
20 – 25 ani

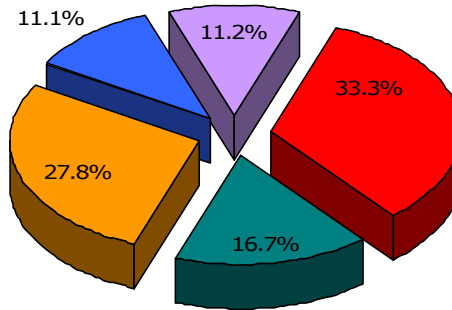
III. Voluntariat

Care este principalul motiv pentru care faci / ai face voluntariat ?

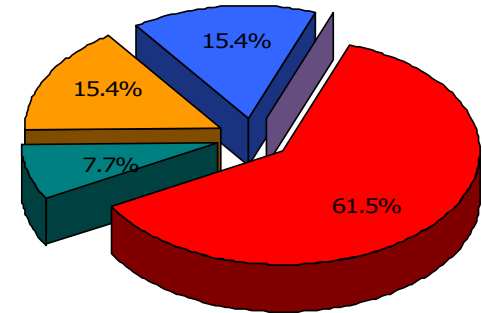
București

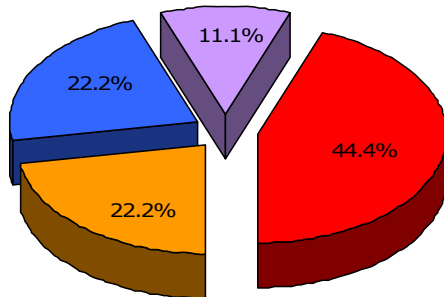
Cluj

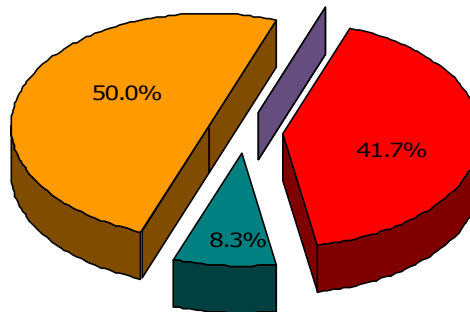
Iași

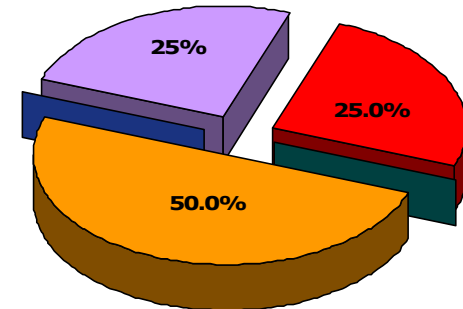
Sibiu

Bârlad

Zimnicea

IV. Știință

Observație: În Sibiu, întrebările din setul „știință și tehnologie” au fost înlocuite cu întrebări despre Sibiu – capitală europeană a culturii, astfel încât discuțiile să nu se extindă în mod excesiv.

Eu și butonașele

Localități urbane mari

Liceenii declară că tehnologia este importantă pentru ei deoarece „trăim într-o lume care evoluează continuu și este foarte important să nu fim depășiți de calculatoarele care apar pe piață, de noile descoperiri științifice”. Deși sunt de acord că tehnologia înseamnă evoluție, mulți consideră că înseamnă și distrugere: „există atâtea pilule și mașini care-ți ușurează viața, dar care în același timp ți-o distrug”, „tehnologia este necesară și la un moment dat va înlocui oamenii în societate”, „poate într-o zi roboții ne vor înlocui”.

De aceea „tehnologia trebuie folosită cu mai multă grijă”. Opiniile sunt împărțite între cei care sunt pro-tehnologie și cei care văd mai degrabă dezavantajele din spatele ei (îți distruge sănătatea, calculatoarele îți afectează ochii și îți modifică comportamentul, etc.)

Studentii afirmă că sunt dependenți de tehnologie. „Unii oameni au nevoie de zahăr, eu am nevoie de electronice; sunt zile în care simt nevoia de a cumpăra electronice; viața mea înseamnă calculator, programare, internet, calculator și calculator din nou”; „cât stau acasă sunt lipit de calculator”, „tehnologia e viața mea (calculator, telefon, școală, metrou, avion, toate acestea); trăim cu ele și viața noastră ar fi cu totul diferită dacă nu le-am avea.”

Totuși, ei cred că tehnologia nu trebuie să devină un „scop în sine” sau un „capriciu”, ci unul dintre cele mai puternice instrumente capabile să ajute oamenii.

Localități urbane mici

Liceenii consideră tehnologia importantă pentru „a găsi rapid un loc de muncă”. Găsesc tehnologia foarte importantă și folositoare, amintind utilizarea ei în comunicații și medicină.

Totuși, tehnologia este responsabilă și de calamități (războaie, etc.). Cei cu vârste peste 20 de ani consideră că tehnologia poate avea multe dezavantaje „nu trebuie să renunțăm la valorile tradiționale; este mai important să mă murdăresc pe mâini citind o carte decât să-mi stric ochii în fața calculatorului”...

Profesorii se plâng că tehnologia este folosită de studenți ca „sursă pentru plagiarism”, deși ar trebui să fie un „instrument al gândirii”. Astfel, deși consideră că descoperirile tehnologice în domeniul medicinei sunt importante, cred că „tehnologia ar trebui utilizată mai bine”.

IV. Știință

Invențiile mele favorite

Localități urbane mari

15-19: roata, pixul, stiloul, cauciucul, telefonul mobil, pantalonii, berea, mașinile ce captează undele ce călătoresc prin univers, tehnicile chirurgicale

20-25: plasticul, „post it”, chipseturile, microcipurile, cola light, walkman-ul, internetul, mp3 playerul, tehnologia wireless, stiloul, becul, prezervativul cântător

Localități urbane mici

15-19: piramidele, farmaceuticele, internetul, telefonul mobil, mijloacele de transport, mijloacele de transport ecologice, electricitatea, motorul

20-25: telefonul mobil, automobilul, televizorul, calculatorul (doar pentru dactilografiere), ceasul.

"Tehnologia a devenit foarte importantă...nu mai putem face nimic fără ea. Trebuie însă să fim atenți căci există riscuri când nu este folosită corespunzător"

Răzvan, 16 ani, Iași

IV. Știință

Cum aflu despre invenții?

Localități urbane mari

Liceenii susțin că află despre noile descoperiri științifice și tehnologice urmărind „Discovery Channel” sau de pe internet. Unii citesc literatură de referință.

Studentii deosebesc invențiile ce ajung la ei deoarece încep să le utilizeze (pe care le consideră importante) și cele care nu le influențează viețile în nici un fel, dar există „unde va acolo” (pe care nu le consideră importante).

Totuși, le-ar plăcea mai multe emisiuni de radio și televiziune despre tehnologie și descoperiri științifice. Internetul și revistele de specialitate sunt sursele asociate în cele mai multe cazuri cu informațiile despre tehnologie. Au auzit, de asemenea, despre muzee dedicate științei și tehnologiei, dar nu le vizitează.

Studentii accentuează importanța informației ce le parvine fără ca ei să o caute în mod deliberat. De aceea, consideră reclamele drept surse bune de informare în ceea ce privește știința și tehnologia.

Liceenii din Iași preferă internetul (e-mail, mesaje publicitare personalizate, etc.), SMS-urile și reclamele ca surse de informare despre descoperirile științifice. Colegii lor mai mari ar dori să primească scrisori atractive de informare în legătură descoperirile tehnologice, dar sunt fascinați și de revistele de gadget-uri.

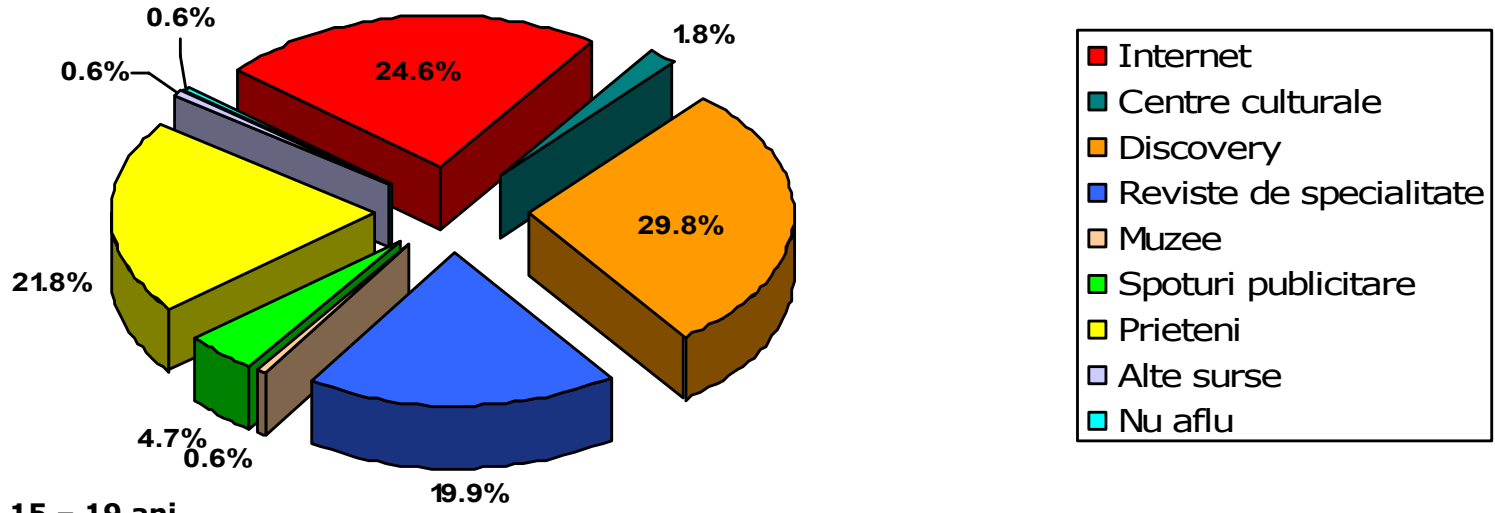
Localitățile urbane mici

Liceenii află despre noile invenții de la televizor (în special **Discovery Channel**) și de pe internet. Ar dori să poată merge la cluburi unde ar putea afla mai multe despre domeniile de care sunt interesați și de asemenea și-ar dori ca școala lor să aibă abonamente la reviste de specialitate.

Ei cu vârste între 20 și 25 de ani află despre cele mai noi descoperiri științifice de la radio, televizor și din ziare. Le-ar plăcea ca noile descoperiri să fie promovate în emisiuni TV serioase sau să afle despre acestea direct de la oamenii informați.

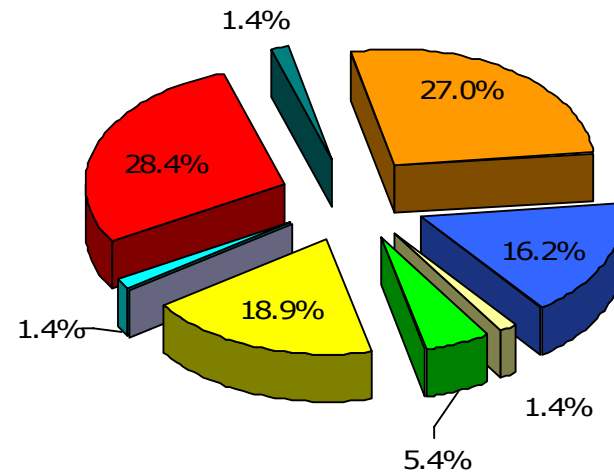
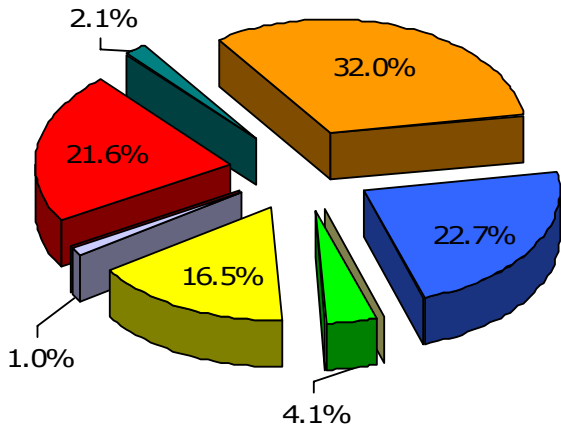
IV. Știință

Cum aflați despre ultimele invenții tehnice și științifice?

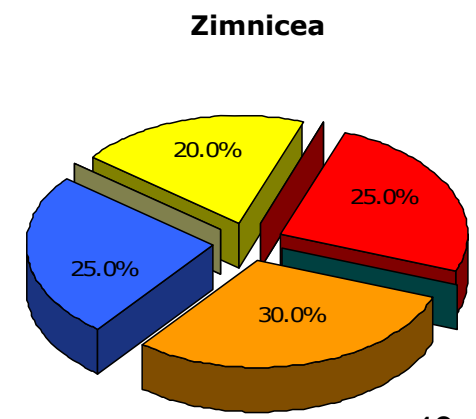
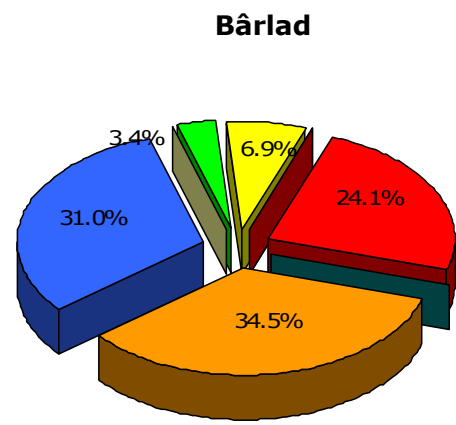
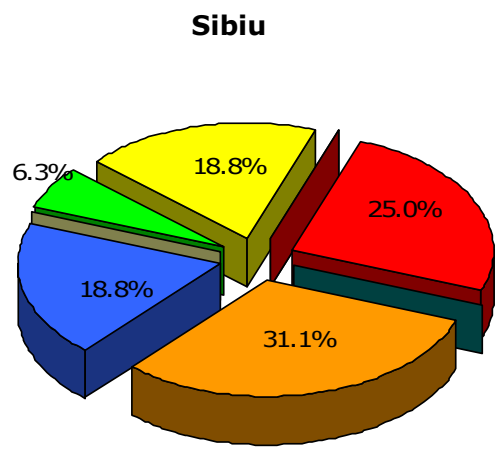
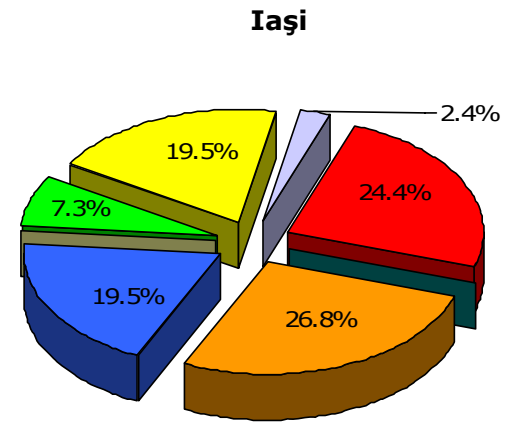
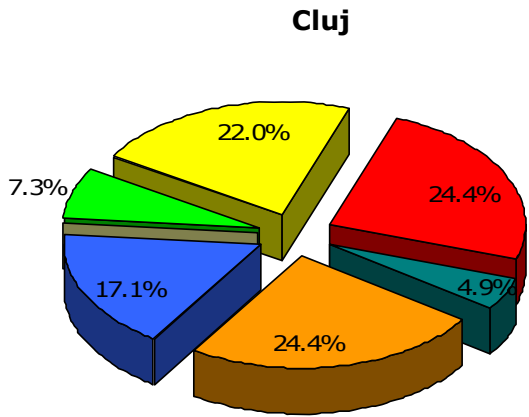
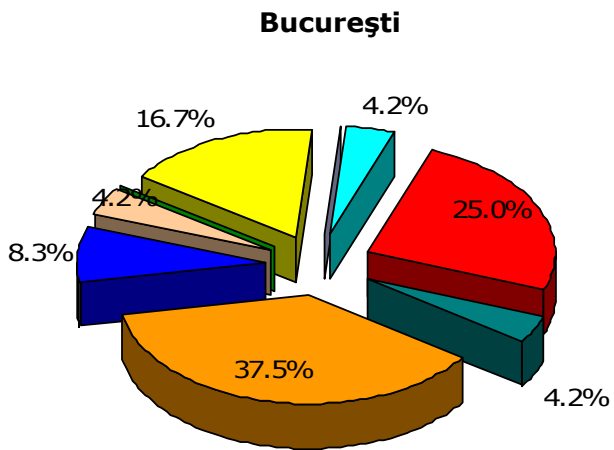
15 – 19 ani

20 – 25 ani

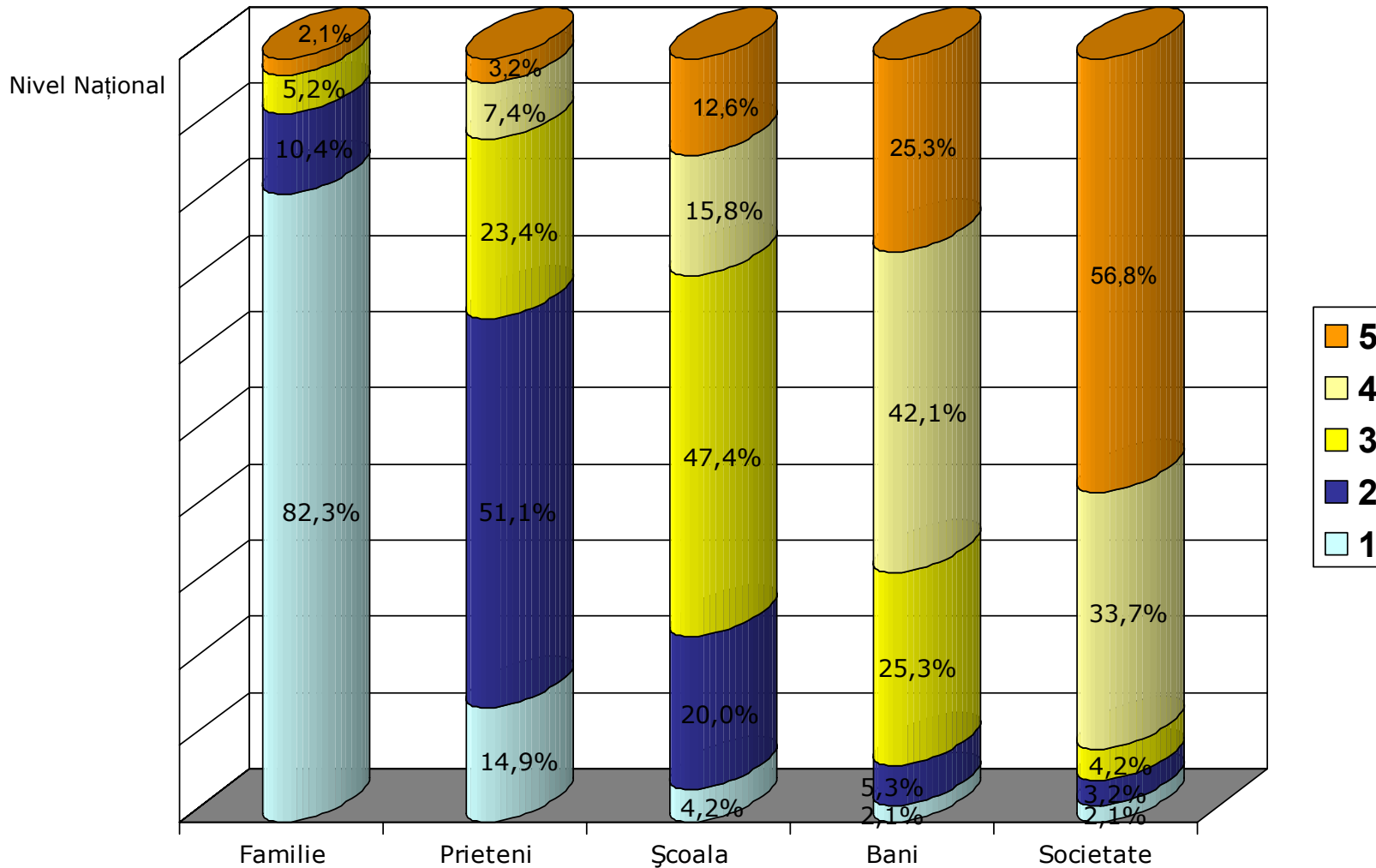
IV. Știință

Cum aflați despre ultimele invenții tehnice și științifice?

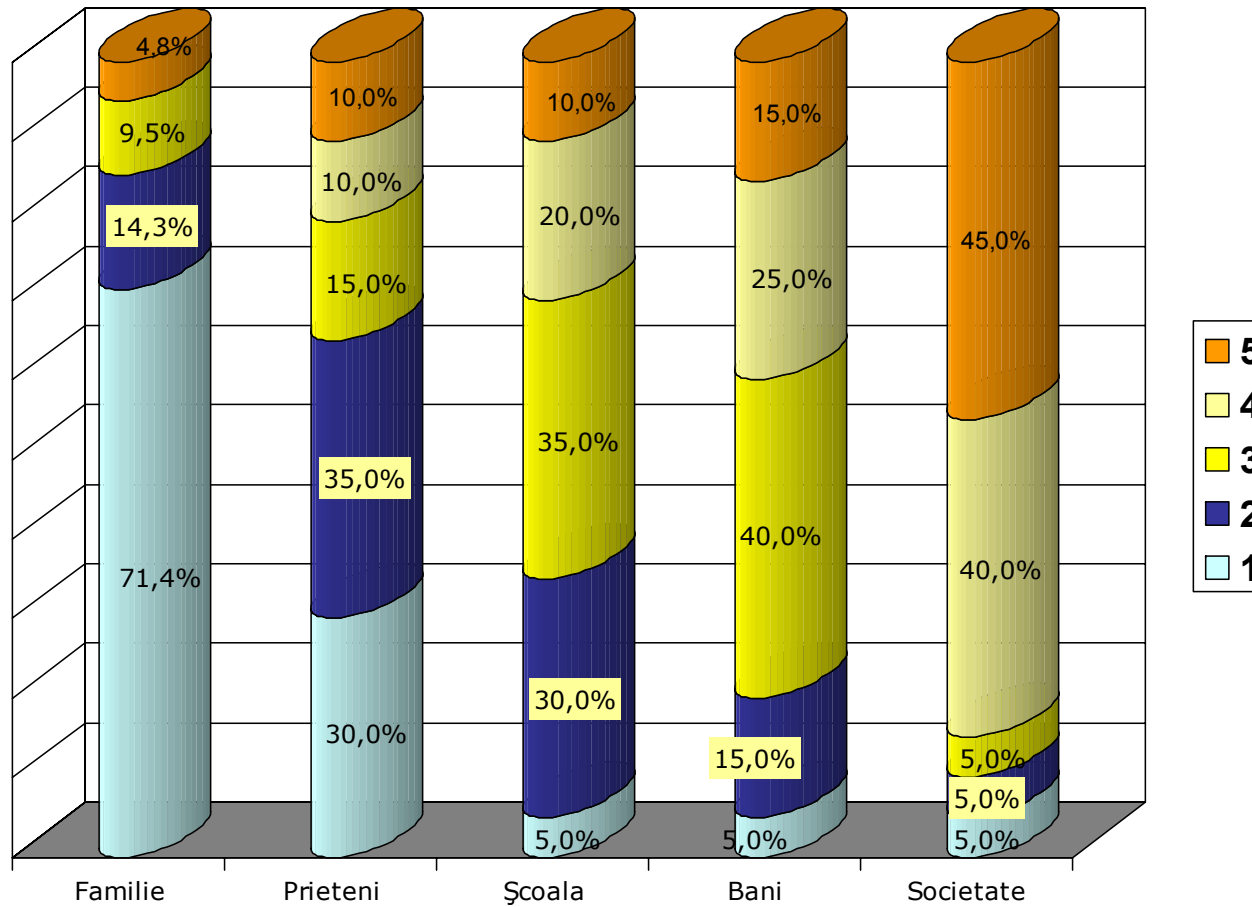
V. Valori

Valori – Participanți au fost rugați să ierarhizeze următoarele cinci valori: Familie, Prieteni, Școală, Bani și Societate pe o scară de la 1 la 5 (unde 1 este cel mai important și 5 cel mai puțin important)

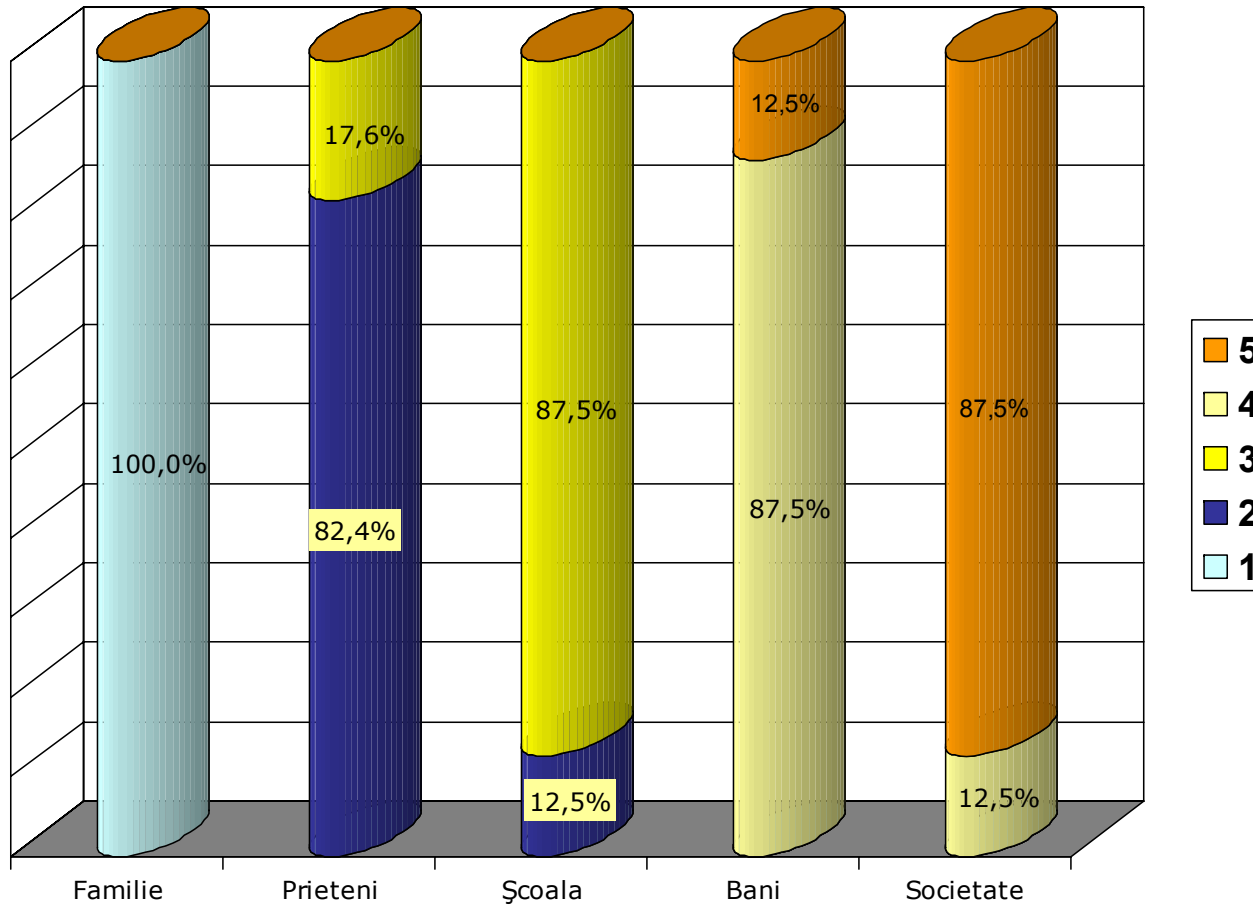
V. Valori

Mediu urban mare
București

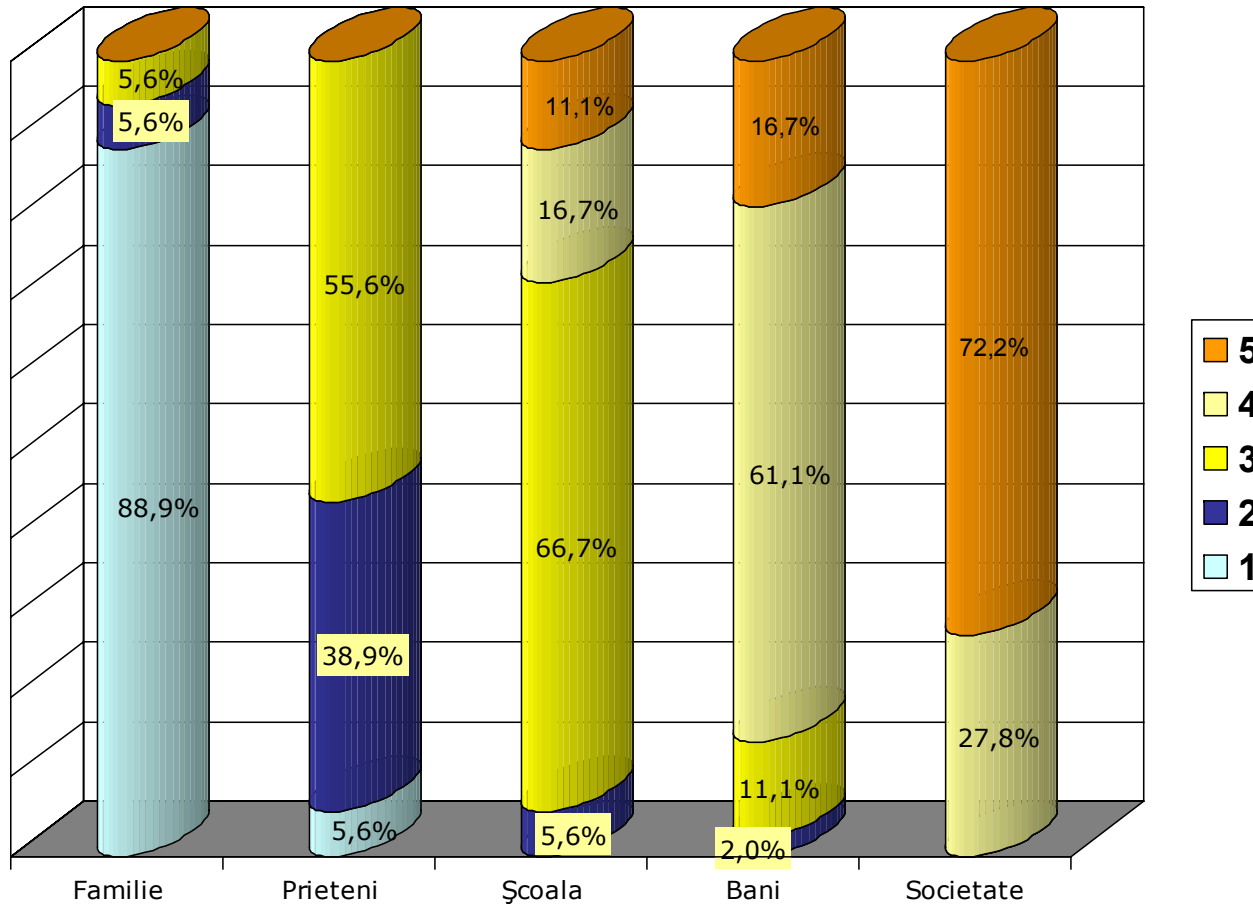
V. Valori

Mediu urban mare
Cluj Napoca

V. Valori

Mediu urban mare
Iași

V. Valori

Eu și familia mea

Pentru majoritatea liceenilor, familia reprezintă ajutor material și moral. Este foarte important ca ei să aibă o relație bună cu rudele apropiate de la care pot primi oricând ajutor.

Liceenii din Cluj subliniază că prietenii trădează de multe ori și că familia reprezintă cei mai autentici prieteni pe care îi poți avea.

Studentii atrag atenția asupra faptului că există bariere între ei și familiile lor deoarece familia este departe (mulți studenți studiază în Cluj, dar nu sunt din Cluj) și deoarece părinții sunt prea protectivi.

Liceenii din Iași consideră că realizările lor sunt apreciate în familiile lor. Unii dintre ei cred în existența diferenței dintre generații, dar cred, de asemenea, că nu pot face nimic în ceea ce privește neînțelegerile cu familiile lor deoarece depind 100% de acestea. Unii dintre colegii lor mai mari se gândesc la întemeierea unei familii proprii.

Totuși, încrederea și ajutorul moral și financiar sunt contrabalansate de tendința spre independență: „familia mea reprezintă două persoane ce mi-au dat naștere și care mă întrețin până la o anumită vârstă; după aceea, încerc să mă descurc de unul singur”.

Căutarea independenței este mai acută în rândul studenților: „îmi iubesc mult părinții; m-au ajutat atât financiar, cât și moral; dar acum încerc să mă distanțez de ei prin tot ceea ce fac; în acest moment, nu țin cont de familia mea când iau decizii”. Această tendință spre independență este accentuată mai ales în București.

Majoritatea participanților consideră că existența în mijlocul familiei a fost experiența fundamentală ce i-a modelat ca ființe umane. Treptat, se simt din ce în ce mai distanți față de familiile lor, iar acestea de multe ori nu reușesc să-i înțeleagă (diferența dintre generații). Totuși, instinctiv, familia rămâne pe primul plan pentru ei.

Trebuie observat că în Iași și Cluj-Napoca liceenii au plasat în mod unanim familia pe primul loc în cadrul ierarhiei valorilor lor. În contrast cu aceștia, tinerii cu vârste între 15 și 19 ani din București experimentează deja sentimentele colegilor lor mai mari în ceea ce privește tendința spre independență.

V. Values

EU și Societatea

“În societate trebuie să respecti regulile, dar nu prea primești nimic în schimb”. Aceasta pare să fie atitudinea comună a liceenilor din București. “Nu am nevoie de societate și mă pot distanța de societate” pare să fie opinia elevilor de liceu din Cluj, care se consideră mai introvertiți decât media.

Corupția și nedreptatea sunt principale defecte ale societății românești, care este fundamental diferită de alte societăți. Unii consideră că “trebuie să încerci să îmbunătățești societatea” pentru că “o societate bună creează o familie bună; creează viitorul”.

Studentii din București sunt nemulțumiți de societatea românească, răspunsurile lor fiind mai mult sau mai puțin radicale (de la “Am plasat societatea pe ultima poziție și am făcut o asociere involuntară cu societatea din România, ceea ce mi-a provocat lipsă de înțelegere, dihotomie, revoltă; eu nu fac parte din poporul acesta” până la “pentru mine societatea înseamnă ‘ceilalți’ și nu acord o foarte mare importanță celorlalți”.)

Sunt și studenți mulțumiți de societatea în care trăiesc: “Îmi place societatea în care trăiesc; sunt relativ mulțumită de ea; trebuie să știi când să închizi ochii și când să îi ții larg deschiși”;

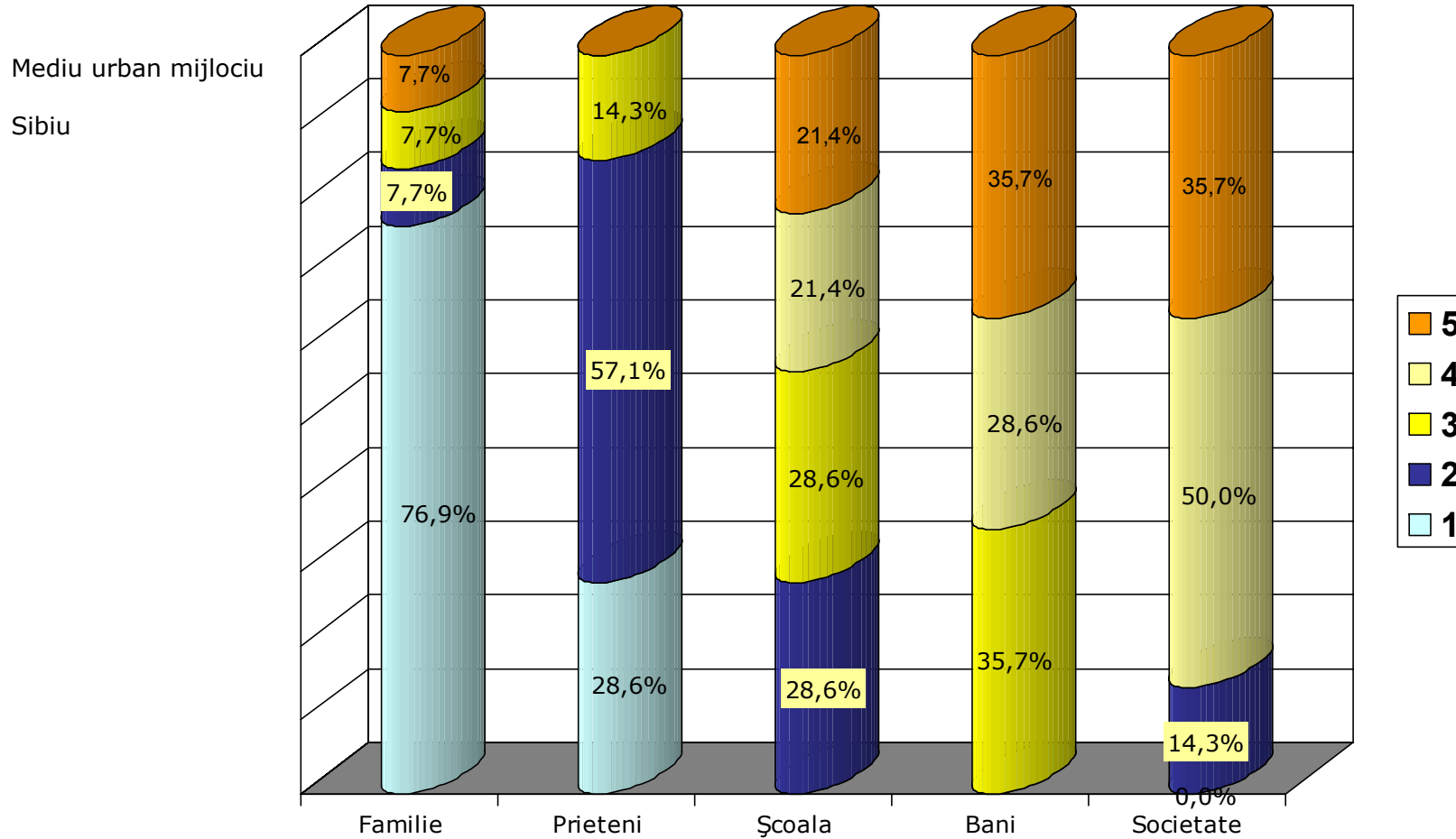
“Privesc societatea în ansamblul ei; societatea este o parte din viața mea și de aceea am plasat-o destul de sus în ierarhie; tot ceea ce mi se întâmplă, se întâmplă în societate; este cadrul în care se desfășoară toată viața mea”.

Distanța între individ și societate poate fi micșorată printr-o mai mare implicare a cetățenilor și prin conștientizarea responsabilității pe care fiecare dintre noi o are față de societate. Este interesant de remarcat că unii dintre participanții dedicați voluntariatului și muncii în folosul comunității au vederi mult mai proactive; acest lucru poate fi remarcat de îndată: “Noi facem societatea.

Nu trebuie să gândim că societatea nu ne oferă nimic. Trebuie să fim conștienți de rolul pe care societatea îl joacă în viața noastră. Nu trebuie să fim indiferenți. Nu trebuie să lăsăm societatea să ne influențeze negativ”.

Tinerii din Cluj se simt discriminați fie pentru că nu au suficienți bani, fie pentru că au origini etnice diferite de cea majoritară. Astfel, banii și originea etnică sunt văzute ca fiind principalele obstacole între societate și individ. Și tinerii din Iași menționează banii ca fiind principala barieră între ei și societatea în care trăiesc. Cred de asemenea că, din păcate, nu pot schimba societatea. Un sentiment de indiferență față de societate este împărtășit atât de elevii de liceu, cât și de colegii lor mai mari.

V. Valori

V. Valori

Localități urbane medii

EU și Familia Mea

Tinerii din orașele de dimensiuni medii consideră că "totul începe din familie" și că "familia și prietenii sunt cele mai importante lucruri în viață". Adeseori membrii familiei sunt și cei mai buni prieteni ai participanților. Tinerii cu vârsta cuprinsă între 20 și 25 de ani plasează familia pe prima poziție în ierarhia lor de valori pentru că "am primit și încă primesc sprijin necondiționat din partea familiei mele".

EU și Societatea

Societatea înseamnă lipsă de coeziune, ceartă, "ceialți", "legea junglei", etc. pentru tinerii din orașele de dimensiuni medii.

EU și Banii

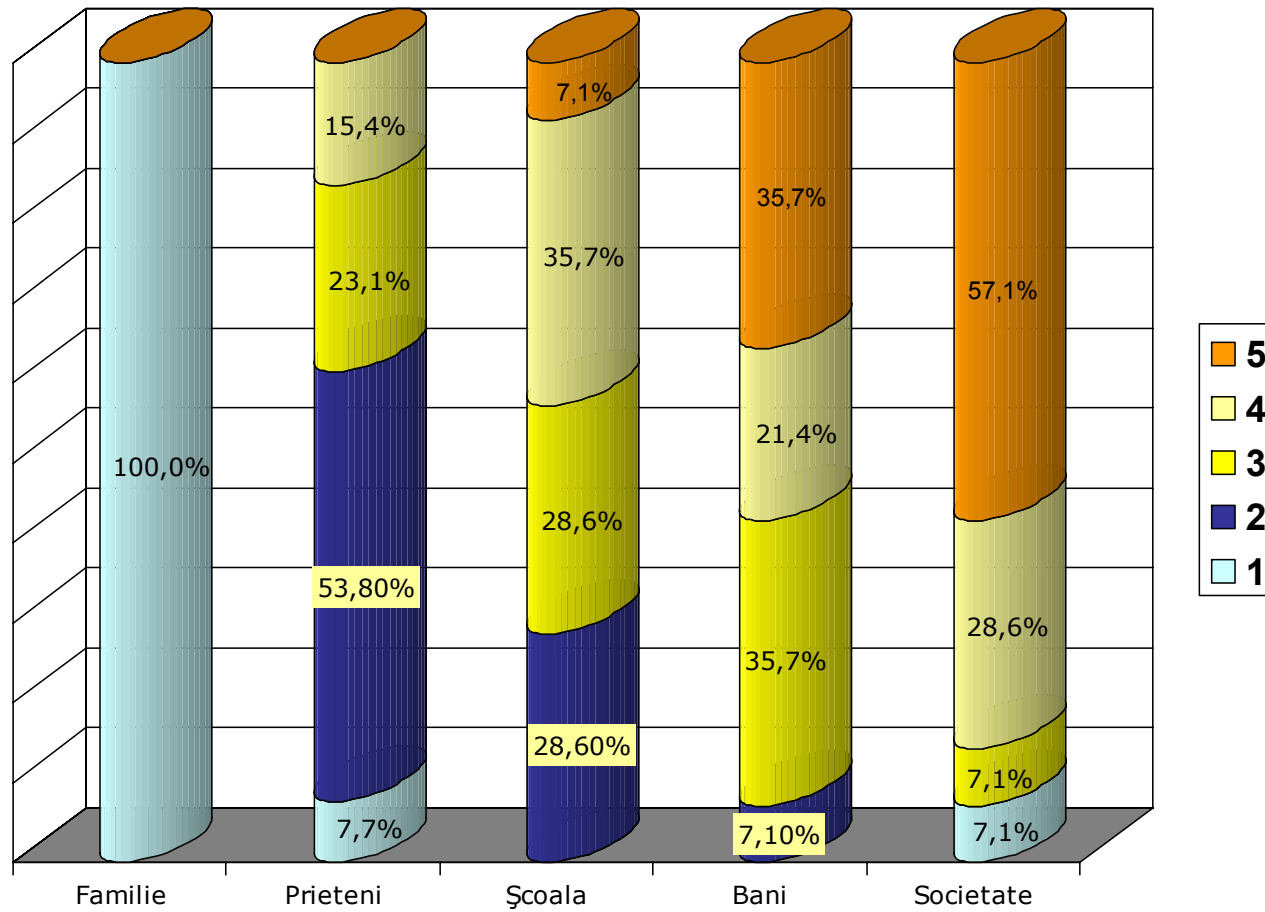
Primul instinct le spune studenților din Sibiu să acorde o conotație negativă banilor, însă treptat în cursul discuției își dau seama că banii pot aduce și numeroase avantaje. Studenții au păreri mai clar determinate cu privire la bani. Subliniază că banii reprezintă un mijloc și nu un scop. În același timp, dependența psihologică de bani nu este bună pentru că "tu îi faci pe bani, nu ei pe tine".

"Școala – nu e chiar pe ultimul loc, e în top 5 pe locul cinci"

Dan, 21 ani, Sibiu

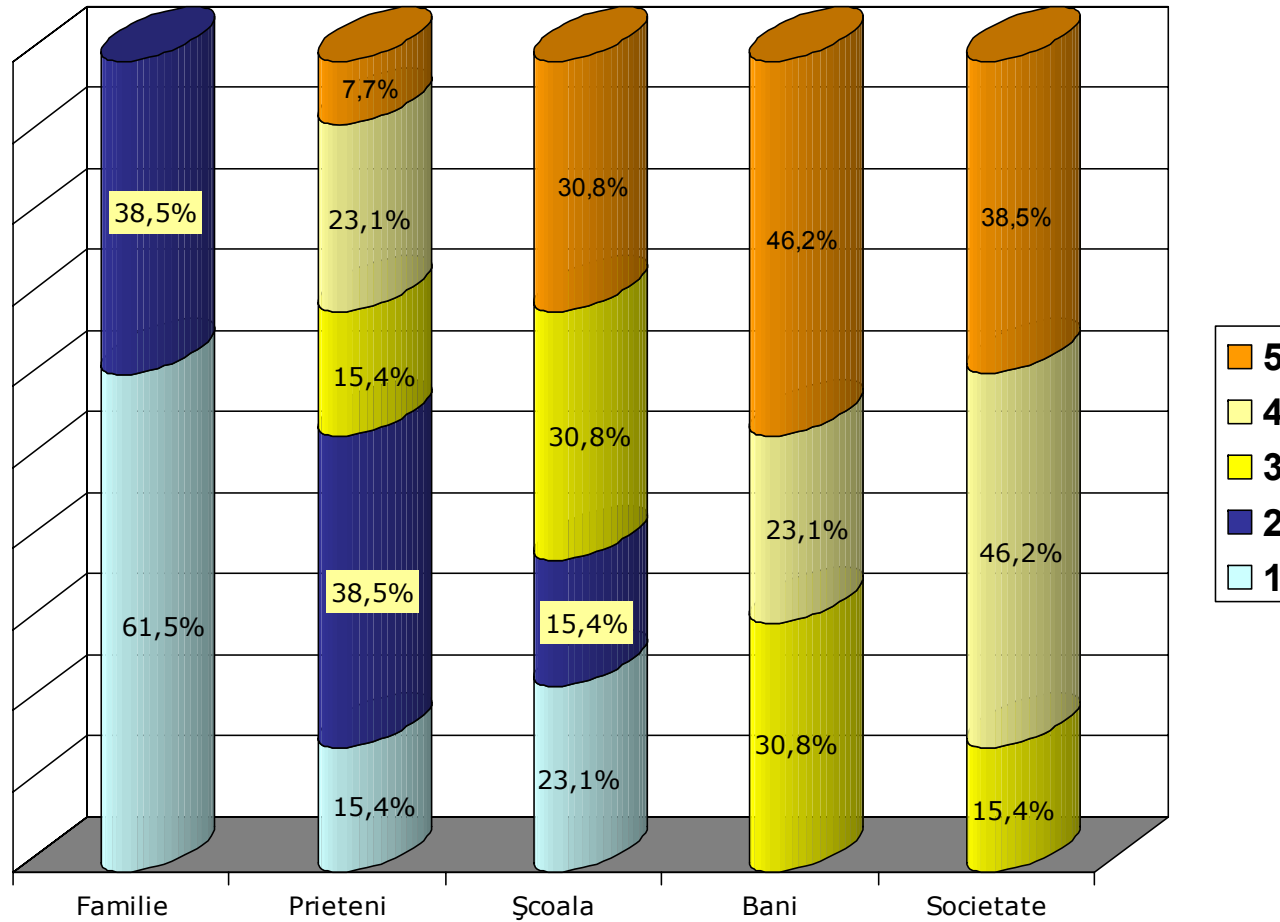
V. Valori

Mediu Urban Mic
Zimnicea

V. Valori

Mediu urban mic
Bârlad

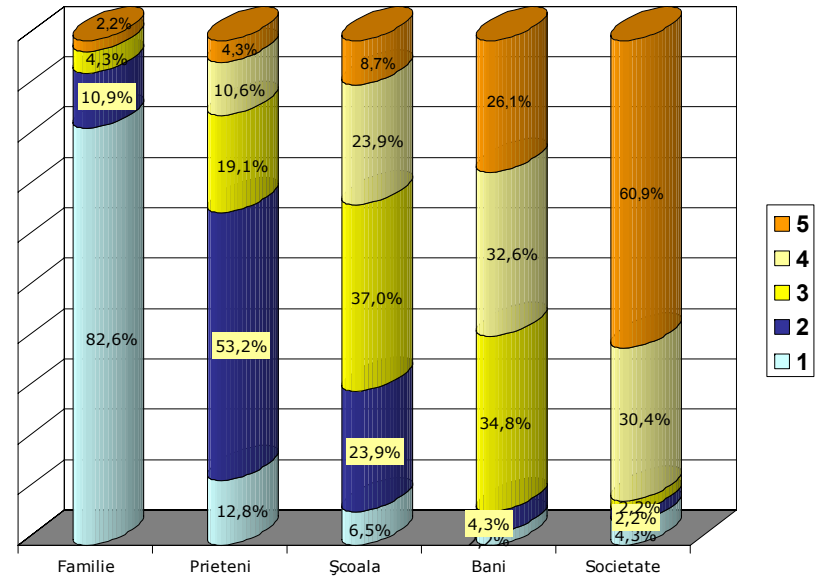
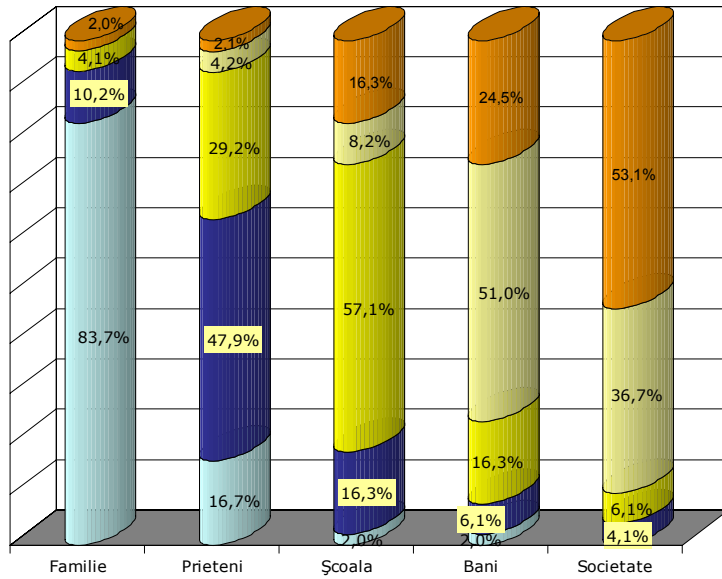

V. Valori

Valori pe grupe de vârstă la nivel național

15 – 19

20 - 25

V. Valori

EU și Familia Mea

Pentru elevii de liceu familia înseamnă, mai presus de orice, respect și sprijin. În spiritul tradiției, « trebuie plasată pe prima poziție », dar prietenii sunt cei mai apropiați – participanții la focus grupuri petrec mai mult timp cu prietenii decât cu familia și tot cu prietenii discută problemele și dilemele cele mai intime. Părinții celor mai mulți liceeni sunt plecați la muncă în străinătate pentru a-și putea întreține copiii rămași acasă.

Pentru cei cu vârsta cuprinsă între 20 și 25 de ani, familia înseamnă fie « coloana vertebrală, sprijin necondiționat » sau « cei care nu îmi oferă nimic ; nu mă simt apropiată de ei ; fac ceea ce vreau ». Toți se gândesc la întemeierea propriei familii.

Familia ocupă locul central în setul de valori al tinerilor din Bârlad.

“Cred că familia poate înlocui aproape orice... membrii familiei îți sunt și prieteni. Familia înseamnă totul pentru mine. Te simți în siguranță în mijlocul familiei, când știi că este mereu cineva care să te aștepte când vii acasă seara. Familia te aduce înapoi pe linia de plutire; îți dă sentimentul că aparții de ceva, de cineva”.

« Poți găsi orice în familie ; ai o microsocietate în propria familie. Familia poate înlocui alte valori”;

“O familie care să te sprijine îți aduce echilibru”

“Datorez totul familiei mele. Familia a fost întotdeauna sprijinul meu numărul 1; îmi iubesc familia și le sunt recunoscătoare”.

Acestea sunt principalele idei ale tinerilor din Bârlad cu vârste cuprinse între 20 și 25 de ani. Toți recunosc că există numeroase bariere între ei și familiile lor (conflictul dintre generații, mentalități diferite, distanțe geografice, etc.), însă plasează în unanimitate familia pe prima poziție.

V. Valori

EU și Societatea

Aparent, elevii de liceu din Zimnicea nu știu ce înseamnă societate. Nu pot oferi o definiție pentru societate și nu știu cum să se raporteze la societate. "Mă simt bine în societate... Nu pot spune cu siguranță... bariere... hmmm... nu știu să zic sigur". Totuși, cred că există multă discriminare în societatea în care trăiesc. Aceasta se datorează diferențelor de vârstă, de statut financiar, de orientare sexuală, rasă, etc.

Pentru cei cu vârsta între 20 și 25 de ani, societatea înseamnă mai presus de toate « oameni », care fie "îți oferă un loc de muncă, dar, de fapt, încearcă să profite de tine" sau "mă ajută să îmi descopăr rolul în societate », sau « societatea îmi e indiferentă ».

Imaginea cu privire la lumea din jur pe care o au tinerii din Bârlad cuprinde o societate plină de bariere.

"Sunt pe punctul să devin o parte din aceasta mare familie; problema principală este reprezentată de persoanele care au deja roluri sociale bine stabilite, prejudecăți, și așa mai departe. Statutul financiar îți afectează dezvoltarea socială; societatea este un organism care funcționează bine doar atunci când sunt satisfăcute nevoile individuale".

Din cauza vârstei și condiției financiare, liceenii din Bârlad cred că nu pot schimba societate. Astfel, societatea devine un soi de entitate ce atârnă undeva în neant, departe de tineri și de capacităților lor de acțiune și control. « Societatea este importantă dacă ai o situație financiară bună ; dacă nu ai bani și nu trăiești din banii tăi, societatea nu înseamnă nimic".

Pesimismul este și mai mare în rândul participanților cu vârste cuprinse între 20 și 25 de ani. Aceștia spun că sunt dezamăgiți de societate pentru că nu își pot găsi o slujbă, și astfel nu își pot întemeia o familie. Astfel, nu au speranțe sau așteptări față de societate. Puține persoane consideră că "societatea ne oferă foarte puțin, dar și noi oferim foarte puțin societății".

EU și Banii

Indiferent de vârstă, tinerii din Zimnicea acordă multă importanță sărăciei: a lor și a orașului lor. Participanții cu vârsta între 20 și 25 de ani declară sus și tare că sunt săraci. Totuși, cred că banii aduc mult rău. Liceenii cred că banii pot fi și folositori, de aceea vor să își deschidă propriile afaceri.

V. Valori

Generația MEA – Generația Lor

Participanții au fost rugați să facă asocieri spontane între generația lor și o imagine corespunzătoare. Aceiași sarcină li s-a dat și pentru a descrie generația părinților lor.

Localități Urbane Mari

Generația MEA

15-19 ani: generation next, generation strange, liber, mcdonalds & coca cola, experiment, generația negativă (anti-generația), non-comunist, generația funk, generația post-comunistă, generația foarte curioasă, generația viitorului, democrație, ochelari, superficialitate, non-valori, globalizare, neliniște, libertate, integrare.

20-25 ani: generația pestriță, anonimă, generația nesiguranței, generația pro (în sensul valorilor impuse din exterior), manele, haos, Sava Vama Veche, generația fără membri, haos, nonconformism, cifre, modernă, instabilă, neliniștită, agilă.

Generația Părinților Mei

15-19 ani: inflexibilă, ruptă de realitate, mai puțin relaxată, lipsită de oportunități, închisă, clasică, constrânsă, calcul, deschisă la minte, bătrână, originală, multă muncă, subiect, manipulare, persecuții, socialism, apus, rigiditate, utopie, noi începuturi, liniște.

20-25 ani: neocomunism, lipsă de inițiativă, siguranță, conservatoare, griji, a ști, comunism, conformism, litere, liniște, bătrân, stabil, liniște

Localități Urbane Medii

Generația MEA

Contra (contra a tot ce a fost înainte), proactivă, neîncrezătoare, superficială, generația schimbărilor.

Generația Părinților Mei

Conservator, închis, comunism, no comment, lipsită de inițiativă, nivelată, old school.

V. Valori

Localități Urbane Mici

Generația MEA

15-19 ani: tehnologie, rebel, modern, generația vitează, schimbător, practice, pragmatic, dinamic, nonconformism, evoluție, stress, generația tuturor oportunităților, transformare, roboței, indiferenți, egoiști, diferit, libertin, nonconformist, inovator, atomic, inițiativă.

20-25 ani: capitalism, avangardism, fluturași în creieri, materialism, griji, evoluție, nesigur, efervescent, necunoscut, atomic, fun, explozivă, nebună, internet, analfabeți electronici, democrație, click, dezorientată, tranziție, echilibru.

Generația Părinților Mei

15-19 ani: demodat, conservator, expirat, concepții demodate adânc înrădăcinate, teoretic

20-25 ani: comunism, conservator, înțelegător, liniște, serios, maturitate, hippie, înțelepciune, cazne, muncă, stress, romantic, multă muncă, lupte, efort.

V. Valori

Modelele MELE

Dacă aş putea, aş lua cina cu ... (personalitatea – model)

Localități Urbane Mari

București

15-19 ani: Chelloo, Bill Gates, Vladimir Putin, Sharon Stone, Peter Jackson (regizor)

20-25 ani: Donald Trump, John Lennon, Emil Cioran, solistul de la Rammstein, fondatorul Civil Service InterNațional, Willie Wallace (părintele comunicării moderne), un mare mason, membrii ai familiei (nu am alte modele)

Iași

15-19 ani: Angelina Jolie, Adrian Cioroianu, Dostoievski, Oscar Schindler, Mircea Eliade, Gabriel Liiceanu, Jim Carey, Jay Leno, Robert De Niro

20-25 ani: Angelina Jolie, Vulpe (terapeut român), Pavel Coruț, Vasile Pușcaș, Emil Cioran, Mari Rose Mociornița, Gheorghe Hagi

Cluj

15-19 ani: DJ Tanenberg, Jodie Foster, Adolf Hitler, Sadoveanu, Terry Pratchet, Martin Luther King, Emil Hurezeanu, Max Planc, Isus, Socrates, Gandhi, Schopenhauer, Otto von Bismarck, Mircea Eliade.

20-25 ani: (misionar Rrom), Nicolae Gheorghe (personalitate de etnie rromă), călugăr din Tibet, Regina Elisabeth I, Mona Musca, Ion Țiriac, Vasile Pușcaș, Mircea Dudaș (fondatorul Băncii Transilvania), profesori de la școală, oameni obișnuiți

V. Valori

Localități Urbane Medii

Sibiu

15-19 ani: Dali, Lev Tolstoi, Jimi Hendrix, Da Vinci, Bill Clinton, Baudelaire, Johannis (primarul Sibiului)

20-25 ani: Tricky de la Massive Attack, David Blaine, Andri Jordak, Cristian Tudor Popescu, Robert Turcescu, Angelina Jolie, Doru Octavian Dumitru, Sharon Stone, Răzvan Exarhu, creatorul lui Tom și Jerry, creatorii South Park, Andrei Gheorghe, Ovidiu Popa, Al Pacino

Localități Urbane Mici

Zimnicea

15-19 ani: 50 Cent, Rex Hunt, Traian Basescu, Răzvan Lucescu, Anthony Hopkins (restul participanților susțin că nu au modele/ personalități preferate)

20-25 ani: Nicolae Titulescu, Ion Iliescu, cancelarul Bismarck, Cristian Tudor Popescu, Eminescu, Tudor Vianu, Prințesa Diana

Bârlad

15-19 ani: Milan Kundera, Adolf Hitler, Irinel Columbeanu, Enrique Iglesias, Joseph II, Traian Vuia, creatorul Linux

20-25 ani: Părintele Cleopa, Regina Elisabeth, Prințesa Diana, Emil Cioran, Gruia Novac (profesor de liceu/ personalitate locală din Bârlad) - restul participanților susțin că nu au modele/ personalități preferate

V. Valori

O personalitate devine model dacă...

Localități Urbane Mari

15-19 ani: este autentic (este el însuși / ea însăși), nu renunță la demnitate pentru a deveni faimos / faimoasă, luptă pentru ceva, face lucruri fascinante, face lucruri utile pentru omenire, este inteligent(ă), deschis(ă), altruist(ă), fun, modest(ă).

20-25: are carismă, știe cum să se vândă, știe să se facă acceptat(ă) de societate, coboară la nivelul oamenilor obișnuiți și vorbește cu ei, își face slujba excelent și este ireproșabil moral, are o personalitate foarte puternică, crede în ceva și face orice pentru a-și atinge viziunea, are o viziune, devine formator de opinie, are experiență, este complex(ă), este extreme de rațional(ă) și nu lasă sentimentele să îi umbrească rațiunea, influențează societatea în bine, lasă în urmă o moștenire de durată.

Studentii din Cluj disting între o personalitate și un star. Personalitățile își folosesc inteligența și ambiția pentru a inventa ceva nou în domeniul lor de activitate. Starurile – cel mai adesea promovate de media – se expun scandalurilor, se dezbracă pentru reviste scumpe, și au bani.

Localități Urbane Medii

15-19 ani: este șarmant(ă), atrage atenția asupra sa, comunică cu masele, are talent și carismă.

20-25: este creativ(ă), este cultivat, este întotdeauna acolo pentru a-și depăși limitele și granițele, are standarde înalte, are mult simț al umorului.

Localități Urbane Mici

15-19 ani: are profesionalism, are caracter, are un număr mare de fani, are talent, are ambiție, este inovator, are bani și face opere de caritate

20-25 ani: are spirit autoritar, are inteligență, are ceva de spus, este sever(ă) și inteligent(ă), nu are prejudecăți, nu are scrupule, este ambițios și dur într-o societate dură, face activități utile, este competent(ă) în domeniul său de activitate, este extravagant(ă) și are bani

V. Valori

Modele Românești Versus Modele Străine

Localități Urbane Mari

15-19 ani: Personalitățile din România nu devin modelele unei generații pentru că "au o evoluție mai lentă" și nu sunt promovate suficient. Tinerii din București se plâng de oferta mass-media: "Cele mai mult posturi TV dau maneliști, Gigi Becali, reality shows; nu sunt suficiente emisiuni în care personalitățile românești să aibă ocazia să vorbească, să se facă auzite". Totuși, dacă o personalitate ar schimba societatea, ar trimite un mesaj, și-ar ajuta semenii, ar fi puternică, corectă și nu ar uita de unde a pornit, ar fi înțeleaptă și cinstită, atunci cu siguranță ar deveni un model și în România.

20-25 ani: În România este o mare diferență între o personalitate (care devine model folosindu-se de aceleași calități ca și o personalitate străină) și un VIP (care trebuie "să se dezbrace", "să creeze controverse", "să investească bani în acoperire media"). În plus, studenții din București, de exemplu, critică România în sine ca un potențial generator de valori: "Am menționat puține personalități din România, pentru că în România există puține valori autentice";

"valorile adevărate sunt perene; când doi români se întâlnesc, se formează două tabere și trei opinii; în România nu există nici măcar potențialul perenității", "pentru a fi o personalitate, trebuie să fii recunoscut ca atare, trebuie să ai carismă și un caracter puternic; nu știu dacă românii nu sunt nativ înzestrați cu astfel de trăsături sau dacă societatea noastră nu inhibă dezvoltarea lor", "să ne gândim că primele universități au fost înființate în România în 1862 și 1864; e al naibii de târziu; nu am avut timp să ne formăm o cultură autentică".

Comunismul este menționat de liceeni din Iași și București ca o sursă care a împiedicat dezvoltarea adevăratelor valori. Totuși, există și tineri care cred că trebuie să fim suficient de responsabili ca să descoperim adevăratele valori, nu cele create artificial de media".

Dimpotrivă, tinerii din Iași subliniază ca modelele importante din afară nu sunt autentice; ei susțin că personalitățile străine sunt produse mediative, pe când personalitățile românești sunt cu adevărat autentice și chiar fac ceva pentru progresul României.

În Cluj sunt alte opinii care se confruntă. Pe de o parte, există unii liceeni care cred că autoritățile române nu implementează politici care să încurjeze tinerii talentați și inteligenți să rămână în România, să devină modele și să schimbe societatea în bine.

Alții spun că nu este important ca un român să devină model în România; dimpotrivă, ar trebui să studieze în străinătate și să devină o personalitate recunoscută în întreaga lume, așa cum, de exemplu, au făcut mulți români până acum.

Studenții din Cluj sunt mai degrabă interesați de personalitățile autohtone, care "sunt mai apropiate", "sunt mai apropiate de spiritul nostru", "fac ceva pentru noi", deși nu se bucură de aceeași acoperire media ca starurile din afară.

V. Valori

Localități Urbane Medii:

Românii nu devin modele pentru că acțiunile lor nu se bucură de aceeași acoperire media ca cele ale omologilor lor din afară. Aceasta este opinia generală a tinerilor din Sibiu. "Și britanicii au Candy-ele și Blondy-le lor, dar astfel de formații idioate nu ajung pe prima pagină a ziarelor".

Localități Urbane Mici:

Tinerii cred, în general, că românii nu devin personalități pentru că nu sunt suficient promovați de media. "Actorii noștri sunt la fel de buni ca ai lor, dar actorii străini sunt mai promovați în media, și noi rămânem în urmă". Unii cred că româna, datorită faptului că nu este o limbă de circulație internațională, împiedică dezvoltarea personalităților. Alții spun că "străinii sunt mai buni, și cu asta basta".

Tinerii între 20 și 25 de ani acuză societatea din România că împiedică modelele adevărate din a se face auzite. "În afară se apreciază mai mult persoana și inteligența ei, pe când în România noi valorizăm non-valorile, indivizii cu o carismă ieftină". "Îi avem pe Monica Gabor, Irinel Columbeanu, Gigi Becai... sunt vulgari, sunt bolnavi psihic; în afară, personalitățile politice sunt tratate altfel"; "În România trebuie să mai ai și bani, nu numai inteligență"; "În România democrația ne-a furat sănătatea mentală, și din cauza asta nu mai avem modele".

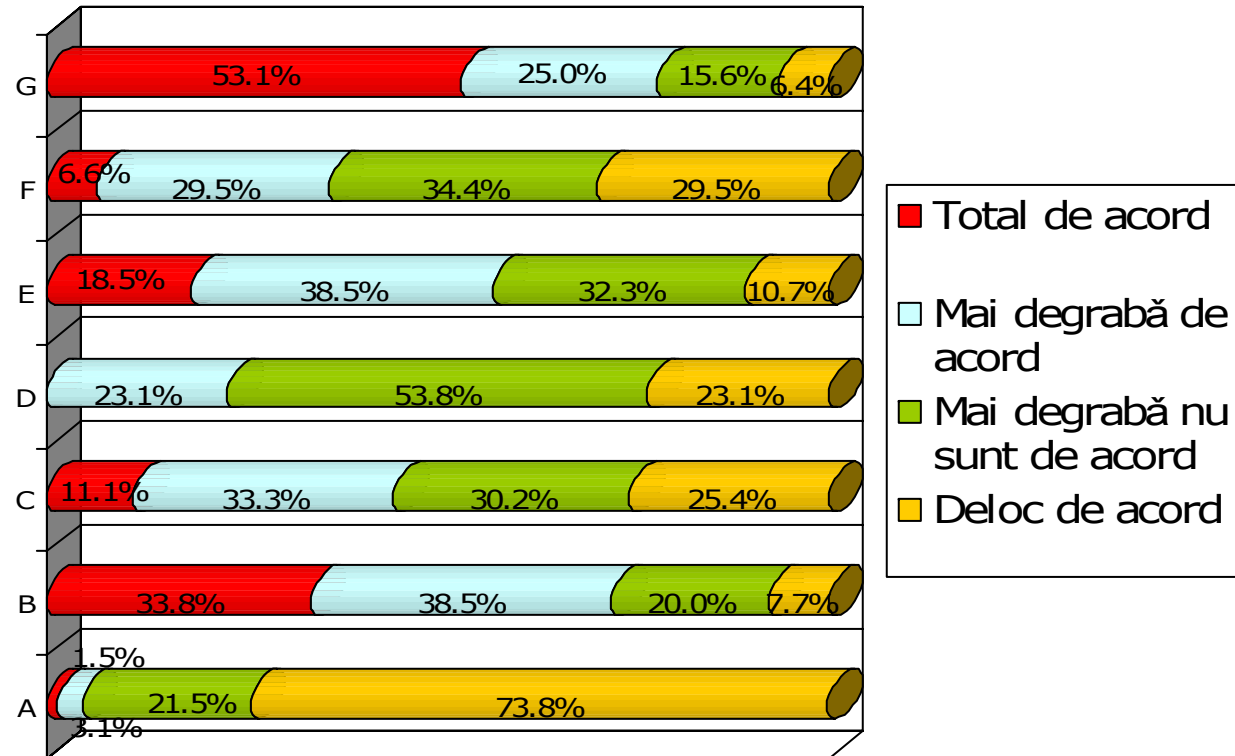
"Pentru că este alcătuită din atât de mult grupuri, societatea trebuie să fie unită. Arta este o metodă să faci asta. "

Tudor, 17 ani, Sibiu

V. Valori

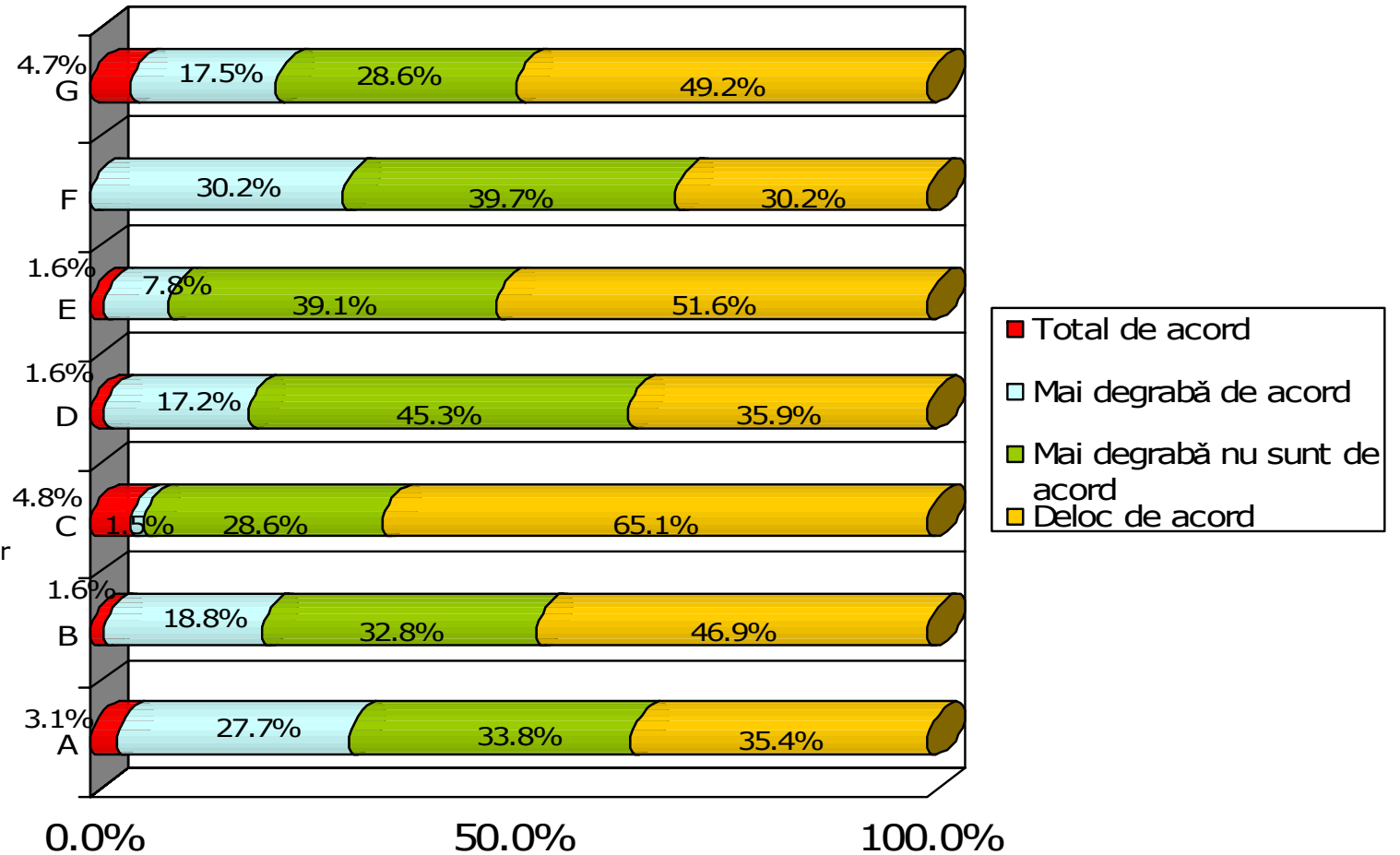
Participanți au fost rugați să spună în ce măsură sunt de acord cu afirmațiile de la A - G

Nivel Național

- A. Familia mi-a fost întotdeauna un sprijin moral și financiar
- B. Sunt înțeles/înțeleasă prea puțin de familia mea.
- C. E timpul să nu mai fiu dependent/ să mă îndepărtez de familia mea.
- D. Familia mi-a influențat foarte mult dezvoltarea personală.
- E. Petrec mult timp cu familia mea.
- F. In familie mă simt cel mai bine.
- G. Sunt alături de familia mea din obligație (și respect)

V. Valori

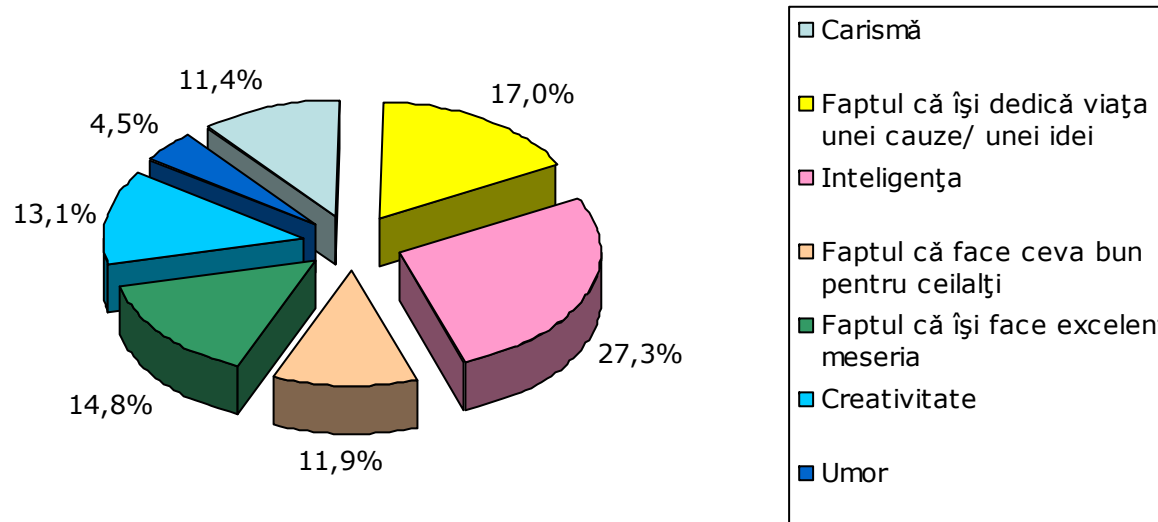

Față de generația părinților mei, generația mea este:

- A. Mai competitivă
- B. Mai stresată
- C. Mai independentă
- D. Mai adaptabilă
- E. Mai deschisă
- F. Mai vulnerabilă
- G. Mai superficială

V. Valori

Un model se impune prin:

V. Discriminare și toleranță

EU și Ceilalți

Participanții au primit un rezumat al rezultatelor capitolului despre diversitate din studiul Gallup realizat pentru British Council în 2004 "Being Young in România" ("Tânăr în România"). Cei mai mulți cred că rezultatele acestui studiu reflectă realitatea. Alții sunt surprinși că tinerii resping minoritățile la nivel colectiv, fără să își dea seama că, de fapt, acceptă membrii ai acelor minorități, dar la nivel individual. În general, participanții la focus grup s-au grăbit să afirme: "acest studiu nu mă reprezintă pe mine". Eu nu discriminez.

În continuare, participanții au primit un chestionar confidențial și personal care măsoară, folosind scara Bogardo, gradul de toleranță față de minoritățile religioase, etnice (Romi și maghiari), și sexuale, dar și față de persoanele cu dizabilități fizice sau mentale.

"Am avut câteva experiențe neplăcute cu ei [țigani] și nu îi vreau în țara mea, în orașul meu, pe acest continent, de fapt; ar trebui să fie îngropați undeva pe fundul mării"

Ioana, 20 ani, București

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MARI

București

15-19 ani

Concluzie: acceptare mare a evreilor, mai puțin ca membri ai familiei, cel mai adesea din incompatibilități religioase; maghiarii se bucură de acceptare în sfera socială, dar sunt respinși din sfera intimă (peste jumătate din participanți refuză să aiba un maghiar ca membru al familiei, și aproximativ o treime resping să aibă un amic maghiar); rromii sunt respinși atât din sfera intimă (8 din 10 declara că nu sunt de acord să aiba un rrom ca membru al familiei, iar 5 din 10 nu vor un rrom nici ca prieten), cât și din cea socială (aproximativ o treime nu vor să aibă colegi rromi, sau ca rromii să locuiască în România); minoritățile religioase sunt respinse categoric din sfera intimă, nu și din cea socială; există o intoleranță medie a homosexualilor ca membri ai sferei personale și una mică în sfera socială; persoanele cu dizabilități sunt acceptate ca membri ai familiei (nivel individual și care nu ține de opțiuni individuale foarte mult), dar aproape 20% din participanți ar prefera să nu fie prieteni sau să nu lucreze cu astfel de persoane; în România ele sunt însă acceptate).

Homosexualii și rromii au parte de calificativele cele mai dure: "la faza cu homosexualii și lesbienele e absurd că sunt unii pro; eu sunt 100% împotriva; în primul rând e împotriva naturii umane; doi homosexuali nu se pot procrea; iar la baza tuturor lucrurilor stă procrearea; nu prostii cu homosexualitate și lesbianism", "reținerile față de maghiari sau alții sunt niște chestii preconcepute, dar față de țigani și homosexuali, acolo da... așa ar trebui să fie". Unii sunt însă toleranți față de toate minoritățile: "dacă începem să punem etichete, ajungem ca Hitler să coasem pe manecile hainelor stele". Pentru a fi acceptați homosexualii trebuie "să stea departe, să nu se manifeste".

Toți sunt de acord că există foarte multă discriminare în România și că toată lumea discriminează pe toată lumea. Cu toate acestea discriminarea apare ca fiind oarecum normală: "ne-am plictisit dacă nu ne-am certa", "nu există situație în care să nu existe discriminare".

Alții sunt de părere că situația trebuie schimbată: "nu putem lăsa la o parte orice diferență; nu trebuie însă să discriminăm pe baza de rasă; trebuie să căutăm puncte comune și să vedem unde ne potrivim", "noi am creat discriminarea; ar trebui să schimbăm lucrurile ca să eliminăm această discriminare; ar fi mai multă pace și mai multă înțelegere între noi".

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MARI

București / 20 – 25 ani

Concluzie: Fata de liceenii bucureșteni, studenții sunt mai toleranți fata de toate minoritățile. Astfel, **evreii** sunt acceptați la orice nivel, atât în familie cât și în societate. **Maghiarii** sunt respinși din sfera privată, însă doar accidental. Nu există un pattern de respingere a rromilor, doar o treime spunând că nu ar vrea ca **rromii** să fie membri ai familiei. Foarte sporadic, rromii sunt respinși și din societate. Aproape jumătate nu ar accepta ca **homosexualii** să fie membri ai familiilor lor și aproape o treime nu și-ar dori nici prieteni homosexuali. Cu mici excepții, homosexualii sunt însă tolerați în societate. **minoritățile religioase** sunt ușor respinse din sfera personală și din cea socială. Mai puțin de un sfert resping **persoanele cu dizabilități** din rândul cercurilor celor mai apropiate de ei (familie, prieteni).

Studenții bucureșteni se declară foarte toleranți față de toate minoritățile, homosexualii fiind însă respinși "din convingeri personale" sau "din rațiuni religioase". **Gradul declarat de toleranță este însă foarte mare:** "pentru mine nici nu există noțiunea de rasă", "în comportamentul meu de zi cu zi sunt foarte toleranți cu mai toate categoriile", "din categoriile astea unele îmi sunt indiferente, mai ales pentru că nu am avut deloc de-a face cu ele". <Toleranții> susțin că oamenii trebuie tratați ca indivizi, nu ca o categorie minoritară: "nu cred că ar trebui să generalizăm; în fiecare pădure există uscături, la unii mai mult decât la ceilalți; dar asta este o chestie pur întâmplătoare; se putea ca românii să fie mai răi decât țiganii..."; "oamenii se nasc, trăiesc, nu poți să îi judeci pentru că sunt de alta Naționalitate", "nu am nimic cu niciunul; aș putea fi prietenă, amică cu toți", "nu poți face diferențe clare între normal și anormal; nu pot face o diferențiere dacă omul este maghiar sau musulman,

contează omul cu care te întâlnești", "din perspectiva experienței mele trecute am luat contact cu toate categoriile de aici; nu mă reprezintă pentru că mi-am învățat limitele și m-am cunoscut".

Rromii sunt în general respinși, de vină fiind pe de o parte experiențele neplăcute cu aceștia: "sunt oarecum intoleranți la rromi, merg des cu metroul, sunt cerșetori, etc; e urât din partea mea, dar e urât și din partea lor", "am avut o serie de experiențe neplăcute cu ei și nu îi vreau în țara mea, în orașul meu, în continentul meu; să stea undeva sub fundul mării", pe de altă parte lipsa de exemple pozitive din rândul rromilor: "nu știu nici un exemplu pozitiv, în afară de Mădălin Voicu, de rrom care să fi ajuns cineva, să fi făcut ceva important; presupun că există peste toți țigani de bun simț, care nu îți bagă mâna în buzunar și nu îți dau în cap; însă eu am avut experiențe numai de tip negativ; mi-ar plăcea să îi deportez undeva în Siberia".

Există discriminare în România, sunt de părere studenții bucureșteni, mergând de la discriminare mărunță (la locul de muncă) și până la respingerea unei întregi categorii sociale (românii din Transilvania resping maghiarii). Cauza principală este ignoranța/ prostia.

Pentru combaterea discriminării ar trebui **să crească cantitatea de informații** față de minorități, să crească informația obiectivă și mai puțin cea subiectiv-negativă despre rromi, să aibă loc **dezbateri** pe problematica minorităților, să **fie programe de educație interculturală**, să fie educați rromii (lipsa de educație/ școlarizare este văzută ca fiind cauza principală pentru comportamentul lor social), să fie aduși laolaltă membrii diverselor comunități etnice și religioase, să se prezinte **exemple pozitive** de minoritari/ marginali.

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MARI

Cluj

Liceeni și studenții din Cluj au opinii diferite cu privire la homosexuali.

“Este viața lor, pot să îi văd oriunde, nu îmi pasă; pot și eu să fac parte dintr-o minoritate; îi admir pe cei care își asumă identitatea” versus “Îi urăsc. Îi găsesc dezgustători”/ “Au dreptul la viață, dar trebuie să nu se observe că sunt homosexuali. Poată să facă ce vrea în casa lui, dar dacă îi văd pe stradă, am dreptul să îi omor”/ “Dacă văd doi bărbați sărutându-se, mi se face rău! Parcă dacă ești minoritate, ai imediat curajul să deschizi gura... Ha! Îmi imaginez un copil cu doi tați. E anormal. Dumnezeu a lăsat femeia și bărbatul. SIDA nu ar fi existat dacă nu ar fi existat homosexualitatea”.

Homosexualii sunt în general respinși când își exprimă public preferințele sexuale și când se poartă anormal (decorul dintr-un bar gay este menționat de unul din participanți ca fiind dezgustător, la fel și gestul ca doi homosexuali să se țină de mână – considerat de mai mulți ca fiind anormal). « Nu am nimic cu ei dacă nu îi văd » - acesta pare să fie nota dominantă. Contactele personale și interacțiunile pot schimba aceste concepții; un participant a declarat că în general respingea homosexualii, până când a aflat că un prieten apropiat de familie este gay, și că rămâne în continuare o persoană extraordinară și foarte inteligentă, în ciuda orientării sexuale.

Clujenii cred în unanimitate că maghiarii care trăiesc în România au prea multe drepturi și pretenții. “Îmi vine să mor când îi aud vorbind maghiara în autobuz. Ar trebui să învețe cu toții româna și să o vorbească și în familiile lor”.

“Au mers prea departe cu privilegiile. Vor o universitate maghiară finanțată de guvernul român”.

“Nu îmi plac pentru că atacă integritatea României. Au mai multe drepturi decât românii. Am mers în județele locuite de unguri și i-am luat la bătaie ! La propriu ! »

Contactele personale cu maghiarii care trăiesc în România sunt menționate ca exemple pozitive (“Am un prieten ungar”), dar un întreg imaginar este creat în jurul maghiarilor din Transilvania (se spune că în magazine vând marfa mai scump românilor decât maghiarilor, etc.)

Simpla idee de autonomie teritorială pentru județele locuite de maghiari este total respinsă de tinerii din Cluj. Este considerată o chestiune politică, nu un subiect care să poate fi tratat din perspective discriminării.

Chiar și participanții maghiari la focus grup cred că maghiarii “profită de statutul lor” și “refuză să vorbească româna”. Spre deosebire de conaționalii ei participanți la focus grup, o studentă de origine maghiară remarcă faptul că autonomia este o soluție fezabilă și că Spania drept exemplu de bune practici.

Unii participanți la focus grup au avut experiențe pozitive cu Rromii pe care i-au întâlnit. « Am prieteni și colegi ; cei care încalcă legea ar trebui educați » ; « Discriminarea este greșită. Bunicul meu putea să vorbească Romanes și mi-ar fi plăcut și mie să știu, dar nu aș accepta un Rrom ca membru al familiei mele”, “Am copilărit într-un sat în care locuiau și țigani, iar când eram mic mă jucam cu ei; când ești copil nu ai prejudecăți; acum chiar am o oarecare simpatie pentru ei; sunt foarte trist când văd copiii Rromi forțați să iasă pe străzi și să cerșească, dar nu e o chestiune de etnie. Un român în Franța ar fi în aceeași situație ca un țigan în România. Este o chestiune de integrare socială, de egalitate de șanse, etc.”

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MARI Cluj

Sunt totuși câțiva care nu sunt de accord cu obiceiurile Rromilor: "Țiganiii au un fel al lor de-a fi. Educația nu merge cu ei. Nimic nu merge"/ "Țiganiii sunt ca evreii: sunt un parazit al societății. Singura diferență este că evreii au bani și țiganiii nu, astfel încât țiganiii fură că să ne atragă atenția asupra existenței lor".

Un participant la focus grup de origine Rromă amintește de toate stereotipurile promovate de media și de cultura populară (mamele își amenință copiii care nu se poartă frumos că "vine țiganul și te ia", etc.). Rromii sunt discriminați și pentru că mass media nu promovează modele pozitive de țigani de succes.

Minoritățile religioase sunt tolerate atât timp cât nu își predică religia în public, nu se roagă în public, și nu încearcă să îi convingă pe alții de autenticitatea credinței lor.

"Cred că minoritățile au o problemă de branding; sunt asociate cu lucruri negative, iar oamenii au tendința de a acționa pe baza a ceea ce cunosc deja. Ar fi interesant să vedem un proces de rebranding pentru minorități"

Arina, 24 ani, Bucharest

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MARI

Iași

Participanții la focus grupuri cred că studiul Gallup reprezintă realitatea societății românești. Cu toții sunt de acord că "din nefericire, aceasta este realitatea în care trăim", dar consideră că ei înșiși nu discriminează. Liceenii chiar subliniază că "românii sunt xenofobi și își îndreaptă ura împotriva celor care nu au avut șansa să își poată alege o identitate sau alta".

Maghiarii sunt considerați în general ca având "prea multe pretenții". Liceenii consideră în general că "Sunt ok cu ei, atât timp cât nu vor Transilvania/ autonomie și vorbesc româna". Puțini au avut interacțiuni cu maghiarii, dar sunt deranjați de faptul că maghiarii din România vorbesc limba maghiară.

Studentii și tinerii din Iași cu vârsta cuprinsă între 20 și 25 de ani sunt și mai radicali: "vor să ia Transilvania; ceea ce mă deranjează cel mai mult când mă duc în județele din România locuite de maghiari, este că nu vor să vorbească româna; mă întreb ce ar zice dacă i-aș înjura în română".
 "sunt agresivi și nu vor să vorbească româna"
 "sunt foarte dificili; am avut conflicte cu ei pornind de la limbă"
 "sunt ok ca minoritate, însă nu le place de români"

Unii studenți au opinii pozitive despre minoritatea maghiară din România : "au mâncare bună, sunt serioși și organizați; așa-numitul conflict dintre români și maghiari este alimentat politic ; cred că românii și maghiarii care trăiesc împreună în aceeași comunitate se înțeleg foarte bine ». **Ideea că politicienii alimentează conflictul este exprimată de mai mulți participanți.**

Rromii sunt respinși de liceenii din Iași. Totuși, unii identifică drept cauză principală pentru excluderea Rromilor "faptul că generațiile trecute i-au respins întotdeauna și e firesc să ajungi până la urmă să te simți un gunoi" sau că "copiii țigani văd ceea ce fac părinții lor, anume furturi; este o chestiune de educație".

Cei mai mulți participanți disting între două categorii de Rromi: cei care fură și cei care sunt onești, primii formând însă imaginea întregii comunități. Rromii sunt în general asociați cu mizeria, mirosurile urâte, furtul, crima. Colegii lor mai mari apreciază **tradițiile țigănești (muzică, dans, stil de viață), dar resping Rromii care "fură și put". Disting de asemenea între "țiganii care fură și țiganii care nu fură". Există și opinii mai radicale în rândul studenților: "Este singura minoritate cu care am probleme. L-aș fi votat pe Vadim doar pentru că vroia să elimine țiganii".**

Jumătate din liceenii din Iași care au participat la focus grup acceptă homosexualii și cred că "toată lumea are dreptul să își aleagă orientarea sexuală"; o persoană chiar crede că "gay-ii sunt foarte drăguți și prietenoși". Totuși, cealaltă jumătate respinge puternic homosexualii:
 "au un stil de viață foarte sănătos și dezechilibrat"
 "contrazic orice principiu și obicei existent; nu am auzit niciodată de doi elefanți masculi sau de doi girafi care să formeze un cuplu; urăsc homosexualitatea; este împotriva... este împotriva a orice din lumea asta".
 "I-aș putea accepta atât timp cât nu îi văd prin jur; sunt genetic anormali; cei mai mulți au deficiențe genetice; am auzit că au legalizat căsătoriile homosexuale în Olanda; este stupid și absurd"
 "Sunt deranjat de alegerea lor; nu îmi dau seama ce i-a împins spre așa ceva; zguduie din rădăcini conceptul de familie, și familia înseamnă viață".

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MARI

Iași

Studentii și tinerii cu vârste cuprinse între 20 și 25 de ani sunt mult mai toleranți cu privire la homosexuali și lesbiene. Studentii de sex masculin cred că "sunt ok dacă nu se dau la mine", în timp ce unii studenți cred că homosexualitatea este anormală pentru că "natura a lăsat bărbatul și femeia pentru ca suntem complementari, și pentru că în felul ăsta putem să facem copii".

Minoritățile religioase sunt acceptate, în general, dar opinia generală este că au un comportament hărțuitor și sunt în permanență în căutare de noi adepți. Libertatea de alegere și libertatea de a avea orice religie sunt menționate ca drepturi umane fundamentale. Cei mai mulți studenți preferă să nu aibă prea multe contacte cu minorități religioase din cauza fanatismului pe care acestea le au de cele mai multe ori.

"Maghiarii sunt oameni cinștiți și serioși, însă sunt naționaliști și sunt manipulați de politicienii lor... totuși nu cred că sunt agresivi față de români"

Marius, 23 y.o., Iași

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MEDII

Sibiu

Exista antisemitism izolat în rândul liceenilor din Sibiu (o persoană din șapte ar respinge **evreii** din orice sferă a vieții sale), **maghiarii** sunt în general acceptați (există respingeri ale maghiarilor ca locuitori ai României sau ca membri ai familiei, însă acestea sunt izolate. Circa jumătate resping **rromii** din sfera intimă și foarte puțini din cea socială. Majoritatea nu vor să aibă un homosexual în familie, existând foarte puțini care ar respinge **homosexualii** din întreaga societate. **Minoritățile religioase** sunt în general acceptate, intoleranța fiind prezentă mai cu seamă la nivelul sferei personale. **Persoanele cu dizabilități** sunt acceptate, o foarte mică rețineră existând vizavi de lucrul alături de o astfel de persoană.

Liceenii considera că românii **discriminează în primul rând homosexualii** (din cauza "mentalităților învechite, comuniste") și "**rromii**". <Toleranții> resping și în Sibiu generalizările: "Nu îmi explic de ce sunt discriminați, omu-i om, e vorba de personalitatea lui, nu poți să zici că toți țiganii sunt hoți, toți maghiarii sunt cuțitari » ; « există și romi care au o cultură și își păstrează tradițiile, e drept că există și în partea cealaltă, dar nu vreau să generalizez ».

Soluțiile pentru combaterea discriminării cuprind **legi mai dure** împotriva discriminării și **workshop-uri** în companii/ școli anti-discriminare (soluțiile « de sus », tip campanie socială la TV sunt respinse, preferându-se mijloace de comunicare directe).

Mai bine de jumătate din studenți resping evreii din familie probabil pe considerente religioase, dar antisemitism generalizat nu există. Jumătate resping maghiarii din familia lor, însă toți îi acceptă în sfera socială. Majoritatea covârșitoare respinge rromii din sfera intimă (familie, prieteni), însă ei sunt acceptați la nivel de societate. La fel de mulți resping și homosexualii, în cazul tuturor minorităților resimțindu-se o mare intoleranță la nivel intim și o destul de mare toleranță la nivel social. Chiar și persoanele cu dizabilități sunt respinse de peste jumătate din familie, circa un sfert respingându-i și din cercul de prieteni sau colegi.

Rromii – categoria cea mai discriminată în opinia studenților din Sibiu – nu sunt respinși din rațiuni rasiale *per se*, ci din cauza a ceea ce fac (hoție, mizerie, etc). Tocmai din această cauză, discriminarea față de rromi li se pare unora în regulă. "Dacă ar exista țigani în afara României și acolo ar fi discriminați". Contextul social și lipsa de oportunități îi împinge pe rromi să fure, nu caracteristicile intrinseci etniei lor. Există o suspiciune față de rromii bogați. Maghiarii sunt respinși "pentru că contravin ideilor noastre", pentru că nu vorbesc "limba țării noastre" și pentru că "au prea multe pretenții".

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MEDII

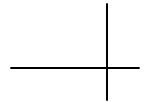
Sibiu

Soluțiile împotriva discriminării cuprind **cursuri de toleranță** în școli și licee, **promovarea culturii și tradițiilor minorităților** (în special a rromilor), campanii de mediatizare prin exemple obiective și pozitive.

“Pe termen lung investiție în educație, pe termen scurt - campanii de promovare” pare a fi viziunea studenților din Sibiu, deși sunt sceptici că societatea românească se poate schimba: “sunt mentalități foarte vechi care nu pot fi schimbate nici în 100 de ani”.

—
|
" Suntem cu toții oameni. Cum poate fi cineva
învinuit pentru că este maghiar?"

Gabriel, 17 ani, Sibiu

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MICI

ZIMNICEA

Mai bine de jumătate din liceeni resping **evreii** din familie, **însă îi acceptă** în orice alt context. Majoritatea absolută respinge **maghiarii** din familie, existând puțini care îi resping și în calitate de locuitori ai României. Niciunul din liceenii din Zimnicea nu ar accepta un **rrom** ca membru al familiei. În rest, rromii sunt în general acceptați, o foarte mică intoleranță existând față de rromi ca prieteni sau colegi. Mai bine de jumătate nu ar accepta ca vreun prieten sau membru al familiei să fie homosexual, circa un sfert susținând că **homosexualii** nu ar trebui să trăiască în România. Aproape toți nu vor să aibă în familie un membru de **altă religie**, în rest adepții altor religii fiind acceptați.

Peste jumătate nu sunt de acord ca o persoană cu **dizabilități** să fie membră a familiilor lor, în rest tolerându-i în societate. Se observă o foarte mare respingere a tuturor minorităților la nivel individual, la nivel de sferă intimă.

Maghiarii din România sunt asemănați românilor din Spania, care sunt la rândul lor foarte discriminați (parinții multor liceeni din Zimnicea sunt plecați la munca în Spania). De aceea există opinia conform căreia maghiarii nu ar trebui discriminați. Cu toate acestea, nu ar fi rău ca ei să aibă mai puține pretenții și mai puține drepturi. Spre exemplu, ar putea **să nu mai aibă drept de vot și să își voteze** doar un conducător propriu ("un fel de rege al maghiarilor, cum e împăratul țiganilor").

Alții se gândesc însă că o astfel de măsură ar fi nedreaptă, întrucât și maghiarii se supun aceluiași legi ca și românii. **Rromii în general sunt respinși.** Reacția spontană a participanților este: "**nu îi suport**". Rromii sunt văzuți ca **infractorii care strică imaginea țării și izolarea comunității** rrome este văzută ca o posibilă soluție: "sunt în urmă cu educația, sunt puși numai pe jafuri, crime și alte lucruri de acest gen; majoritatea pleacă afară cu scopul de a munci dar nu se țin decât de găinării, strică imaginea țării; să fie o comunitate numai a lor, cu propriile legi, să pună accentul numai pe educație, într-un mod cât de cât civilizată, fără fapte penale".

Alții sunt de părere că rromii ar trebui educați și integrați în societate însă locurile rezervate rromilor la admitere sunt considerate "discriminare față de români". Din punct de vedere social **homosexualii** sunt ok, "dar dacă Doamne fereste s-ar întâmpla ca cineva din familie să fie homosexual???" de asemenea, sunt respinși **din considerente religioase**. Opiniile pot fi și mai radicale: "nu sunt de acord cu ei, vorba lui Becali, vine sfârșitul lumii ».

Minoritățile religioase sunt acceptate, deși până la urmă « exista un singur Dumnezeu, care e Dumnezeul nostru și cred că până la urmă or să vadă și ei asta ». Toti declară că vor integrarea în societate a persoanelor cu dizabilități.

Pentru a combate discriminarea, liceenii « **nu văd nici o soluție**, atâta timp cât există minoritățile ». Educația ar putea fi o soluție, pe termen foarte lung.

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MICI

ZIMNICEA

Evreii sunt acceptați pe toate planurile de către tinerii de peste 19. Foarte puțini resping **maghiarii** ca membri ai familiei, acceptându-i în rest. Majoritatea absolută nu e de acord ca un **rrom** să fie membru al familiei lor, ceva mai puțini nedorindu-și nici prieteni rromi, însă acceptându-i în sfera socială. Jumătate resping **homosexualii** din propriile familii, foarte puțini neacceptându-i nici în sfera socială. **minoritățile religioase** sunt în general acceptate, cu o mica excepție în ceea ce privește apartenența la o aceeași familie. Câțiva nu sunt de acord să aibă în familie **persoane cu dizabilități** și foarte puțini ar respinge aceste persoane din România.

Există o **respingere a pretențiilor politice ale maghiarilor**, dar în rest o largă acceptare, pe principiul european "unitate în diversitate". Există și câteva opinii mai drastice: "ungurii din România sunt mai unguri decât cei din Ungaria", "dacă mă duc în Transilvania și cer ceva în românește, nu mi se da". În Zimnicea există o mare comunitate de **rromi**, astfel încât toți respondenții au avut contacte cu rromii.

Unii sunt de părere că **marginalizarea lor este vina majorității** ("n-au nici apa, cu ce să se spele săracii?", "sunt oameni între oameni, sunt buni și răi, trebuie să îi acceptăm, ca și între români sunt la fel"), însă alții sunt foarte deranjați de rromii din Zimnicea: "sunt murdari, sunt incuți, dacă ar fi fost români ar fi fost altfel", "**sunt mizerabili**".

Homosexualii aparent sunt acceptați ("libertatea sexuală e garantată de lege", "sunt liberi să facă ce vor"). Doi participanți cred că ar trebui legalizate căsătoriile între homosexuali, alții sunt de părere că sfera intimă a fiecăruia nu trebuie atât de tare mediatizată. Religiiile tuturor ar trebui respectate și nu ar trebui să existe fanatisme religioase, mai dese în cazul sectelor religioase de tip martorii lui Iehova decât în cazul românilor.

Discriminarea este însă văzută mai degrabă ca o **discriminare a bogăților față de săraci**. Toți declară că au fost sau sunt marginalizați din cauza statutului material. Educația e principala soluție anti-discriminare văzută de cei din Zimnicea, deși "**mentalitățile** nu prea se pot schimba, că omul nu e făcut din plastilină".

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MICI

BÂRLAD

Tinerii din Bârlad cred că studiul Gallup este relevant, însă cu toții se consideră ca fiind extrem de toleranți, astfel încât cu toții susțin: "acest studiu nu mă reprezintă".

Elevii de liceu nu au avut contacte cu maghiarii, astfel încât consideră că maghiarii sunt ok. Refuzul maghiarilor care trăiesc în România de a vorbi limba română este considerat cea mai mare barieră în calea unui mai bune înțelegeri între minoritate și majoritate.

Există și opinii mai radicale cu privire la maghiari, în special în rândul tinerilor cu vârsta cuprinsă între 20 și 25 de ani.

"Dacă aș merge în State, nu m-aș purta ca și cum Statele îmi aparțin; ungurii asta fac cu Transilvania"

"Mulți maghiari care trăiesc în România nu știu deloc română și nici nu vor să învețe"

"Am prieteni unguri și sunt ok; dacă toate pretențiile lor ar fi onorate, probabil aș avea ceva probleme cu chestia asta"

"Sunt deranjată de dorința lor de a face totul bilingv"

« Nu am nimic cu ei, atât timp cât nu au pretenții exagerate ; mă refer la învățământ în limba maghiară ; politicienii sunt orbi și UDMR întotdeauna ajunge la guvernare ; ar trebui să tragem un semnal de alarmă »

« Nu o țară a lor ? Să-i trimitem acasă! "

"Au format o mică Ungarie în centrul României. Pur și simplu ne-au invadat. 95% din cei care trăiesc acolo sunt unguri. Ar trebui să respecte dorința majorității și să renunțe la toate pretențiile și protestele » Rromii sunt priviți de liceenii din Bârlad ca fiind o potențială sursă de conflict. Cu toate acestea, cu toții sunt de acord că « nu ar trebui să îi excludem și să îi marginalizăm ».

Au avut contacte cu Rromii și au avut experiențe neplăcute, dar "aceste situații neplăcute nu contează foarte tare". O elevă de liceu care a făcut voluntariat pentru sprijinirea copiilor Rromi a remarcat că « au o lume a lor ; sunt educați diferit și de aceea se nasc conflicte atunci când românii și maghiarii se întâlnesc ».

Ideea că educația pe care o primesc Rromii este greșită (« sunt învățați să fie leneși ») este susținută de mai mulți participanți.

O respingere mult mai mare a Rromilor se întâlnește în rândul tinerilor de peste 19 ani din Bârlad.

"În general nu îi accept... ăia care își văd de treabă sunt ok, dar în general fură și cerșesc; când spun <țigan>, pun imediat mâna pe portofel, de frică să nu mi-l fure"

"Nu sunt de acord cu țiganii... cei mai mulți fură și nu muncesc ; sunt și câteva excepții, dar conteaza prea puțin ; majoritatea sunt răi »

"Există două categorii: țiganii și rromii. Nu îi suport pe nici unii. Au așa niște caracteristici ale lor : nu le place munca... dorm în corturi. Nu îmi place stilul lor. Se ocupă cu furatul. Chiar nu îi accept".

"Nu mă deranjează în mod special; singura chestie e că sunt de două feluri: cei care au castele și cei care cerșesc și se complac în situația asta... trebuie să distingem între cele două feluri; trebuie să scăpăm de țiganii infractori și să îi încurajăm pe ceilalți"

"Mulți dintre noi cred că țiganii au purici și păduchi. Și asta e adevărat"

"Îi accept doar pe cei civilizați... cei care trăiesc în case decente și toate astea".

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MICI

BÂRLAD

Cei mai mulți liceeni din Bârlad privesc homosexualitatea ca o deviere, însă nu îi resping propriu-zis pe homosexuali.

„Mi se pare ciudat. Este o deviere de la ceea ce am fost obișnuiți în mod normal să privim ca normal și atunci când suntem confrunțați cu ceva cu care nu suntem obișnuiți, avem tendința firească să îl respingem; nu am avut nici un contact cu lesbiene sau homosexuali; toată lumea este liberă să facă ce dorește atât timp cât asta nu încalcă libertatea celorlalți”

„Suntem obișnuiți să vedem asta ca fiind o mare problemă; dar suntem cu toții diferiți; chiar și heterosexualii diferă unul față de celălalt; oamenii se uită la noi diferit și ne judecă în funcție de cum ne alegem partenerii; homosexualii nu sunt o problemă pentru mine”

„Dumnezeu a creat femeia și bărbatul. De ce homosexualitatea? Chiar nu înțeleg chestia asta, dar nu am nici o problemă cu ei”

„Nu sunt o problemă pentru mine. Am vorbit cu un medic și mi-a explicat că e mai degrabă o chestie fizică. Simți atracție fizică față de oameni de același sex. Dacă reușim să fim empatici cu ceilalți... cât timp eu pot iubi un bărbat, ei pot iubi o persoană de același sex; homosexualitatea nu este o problemă și nu ar trebui să fie; nu sunt de acord ca homosexualii să adopte copii deoarece încalcă drepturile copilului; cât timp relația este doar între cei doi îndrăgostiți, sunt de acord cu ea.”

-“ Dacă nu se leagă de tine, sunt ok”

Respingerea și intoleranța sunt mai prezente în rândul tinerilor de 20-25 de ani.

-„Ies prea mult în evidență, sunt țin prea multe proteste și sărbători și întâlniri; dacă toți ar deveni homosexuali? Dumnezeu!”

-„Îi tolerez atâta timp cât nu încearcă să-și impună vederile asupra restului societății; îi accept la muncă cu căsătoriile între homosexuali... și unii se gândesc chiar să adopte un copil. Dumnezeu!”

-„Nimeni nu poate impune preferințele sexuale ale celorlalți. Ce mi se pare ofensator este faptul că încearcă să-și impună categoria prea mult, că sunt prea deschiși, beneficiază de publicitate și acoperire media excesive; sexualitatea ține de intimitate; nu ar trebui să ți-o afirmi prin strigăt; este absurd pentru homosexuali să adopte copii”

-„Nu mă deranjează, dar românii au probleme mari cu homosexualii. Și o minoritate trebuie să respecte dorința majorității. Nu am nimic împotriva lor dar nici nu i-aș putea accepta”

-„Nu îi accept; aș fi de acord cu ei dacă ar sta în căsuțele lor... este ceva rușinos, împotriva naturii; nu vreau să fiu nevoit să explic copilului meu ce este homosexualitatea”

-„Este treaba lor atâta timp cât nu mă obligă să-i accept așa cum au făcut cu Gay Fest și celelalte”

-„Nu îi accept. Este diferit față de a fi membru al unei minorități etnice sau religioase; este ceva dezgustător; este rușinos”

Doar un participant din categoria de vârstă 20-25 în Bârlad a declarat că acceptă homosexualitatea, căsătoriile între homosexuali și ca homosexualii să poată adopta copii. Ea crede că ar trebui găsite problemele adevărate, cum ar fi corupția și criminalitatea, nu homosexualitatea.

V. Discriminare și toleranță

LOCALITĂȚI URBANE MICI

BÂRLAD

Minoritățile religioase sunt larg acceptate, atât timp cât nu încearcă să convertească. Libertatea religiei este considerată un atribut al unei țări democratice.

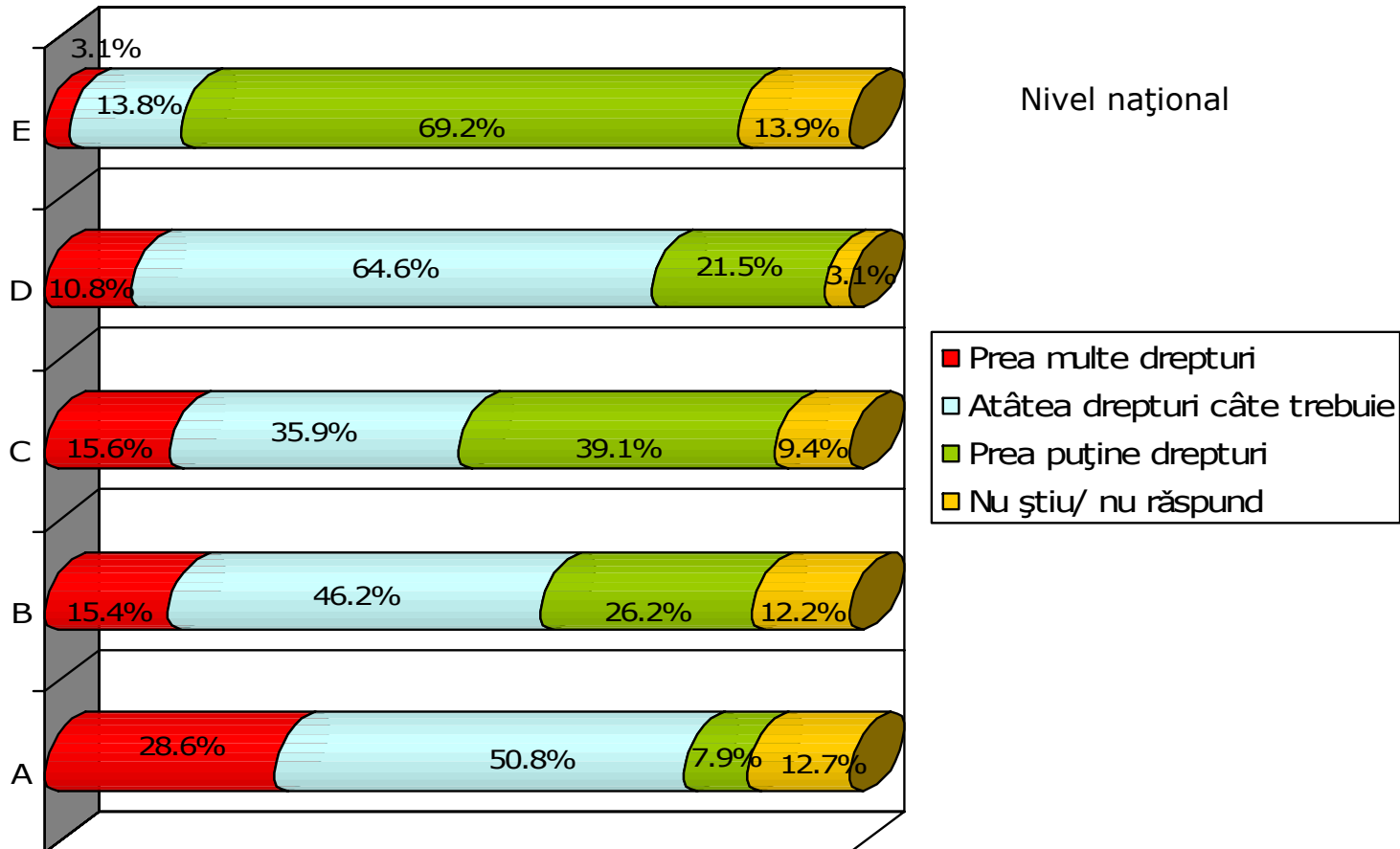
Voluntariatul pentru ONG-uri ce se ocupă de minorități este privit ca un mijloc de combatere a discriminării. Unii participanți consideră campanile sociale drept discriminare inversă/pozitivă. Oferirea de modele pozitive de romi, homosexuali sau maghiari, diseminarea informațiilor pentru minorități și o acoperire media mai mare pentru problemele cu care se confruntă minoritățile sunt de asemenea soluții pentru combaterea discriminării. Mai multe interacții și o mai bună cunoaștere a celuilalt sunt esențiale pentru o relaționare mai bună.

Tinerii de 20-25 de ani consideră că este aproape imposibilă schimbarea mentalităților, dar campanile media, exemple pozitive reale și testimoniale, promovarea drepturilor minorităților și a legislației privind minoritățile ar putea fi utile în combaterea intoleranței.

"Este o chestie rușinoasă și împotriva naturii; nu aș avea absolut nimic împotriva lor dacă ar sta în casă la ei însă pentru că nu este așa mă gândesc cu groază cum aș putea să-i explic copilului meu asta"

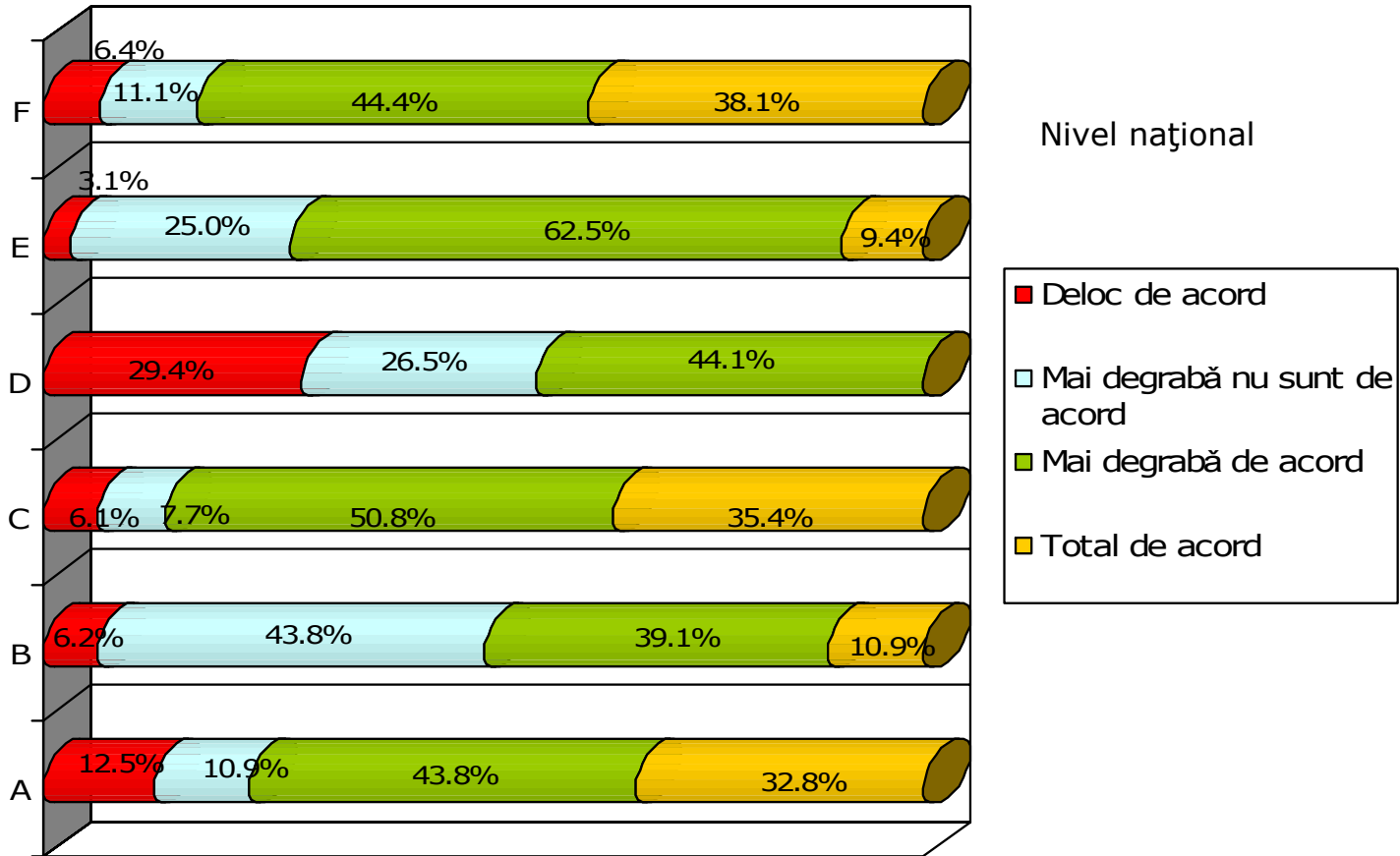
Adrian, 25 ani, Bârlad

V. Discriminare și toleranță

- A. Maghiari au
- B. Comunitatea rromă are
- C. Minoritățile sexuale au
- D. Minoritățile sexuale au
- E. Persoanele cu dizabilități au

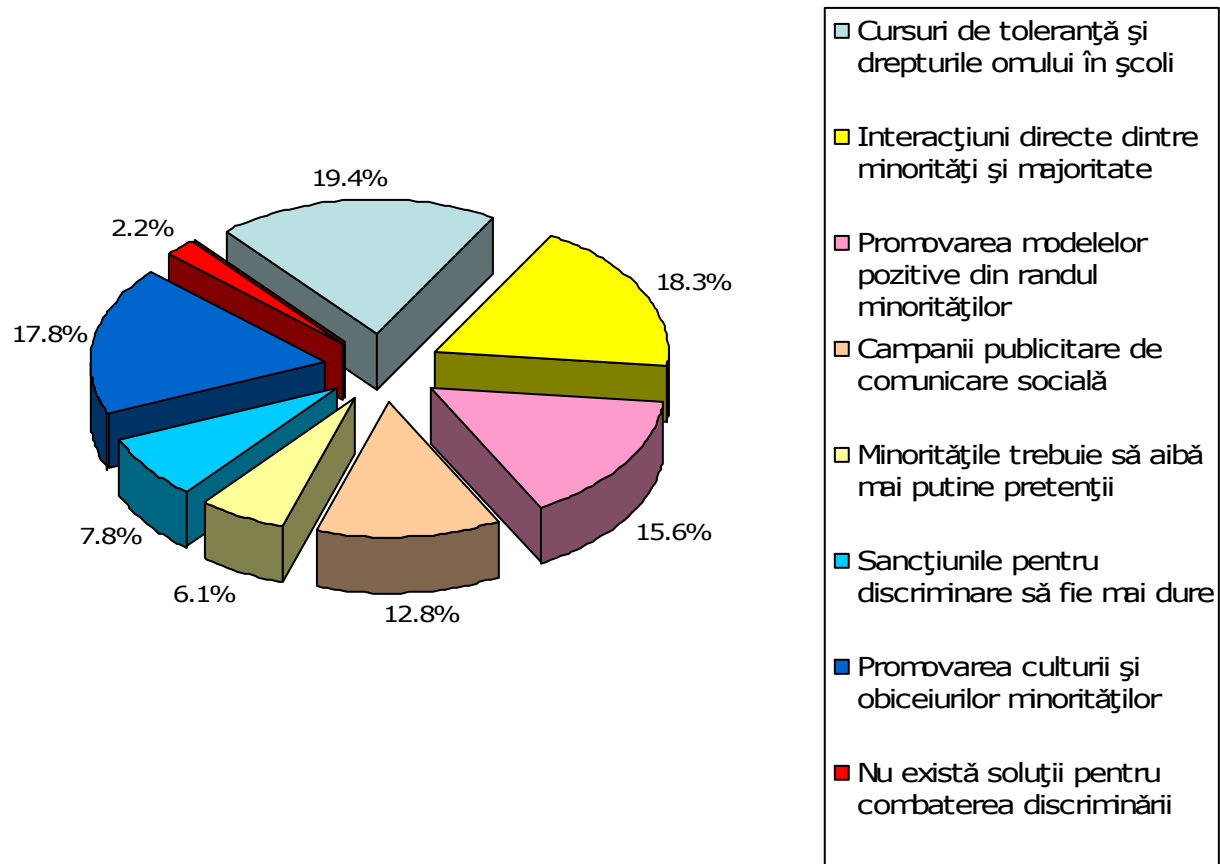
V. Discriminare și toleranță

- A. Oamenii needucati discrimineaza.
- B. minoritățile discrimineaza mai degraba majoritatea.
- C. Lipsa de interactiune dintre oameni este cauza discriminarii.
- D. Diferentele de etnie, orientare sexuala, sau religie nu ar trebui sa existe intr-o societate normala.
- E. minoritățile trebuie protejate.
- F. Lipsa de informare asupra culturii si identitatii minorităților este cauza discriminarii.

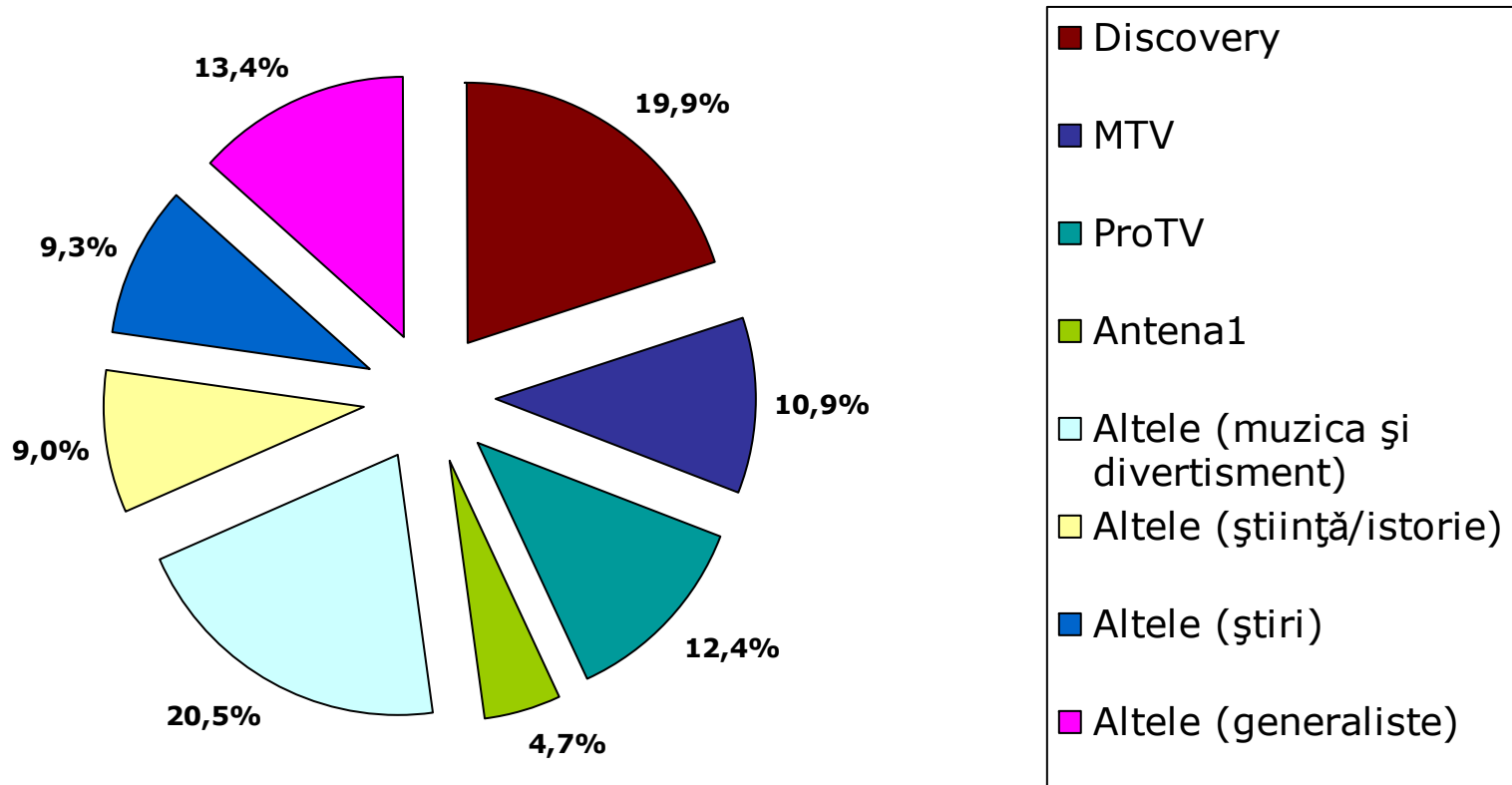
V. Discriminare și toleranță

Care sunt cele mai bune soluții pentru combaterea discriminării?

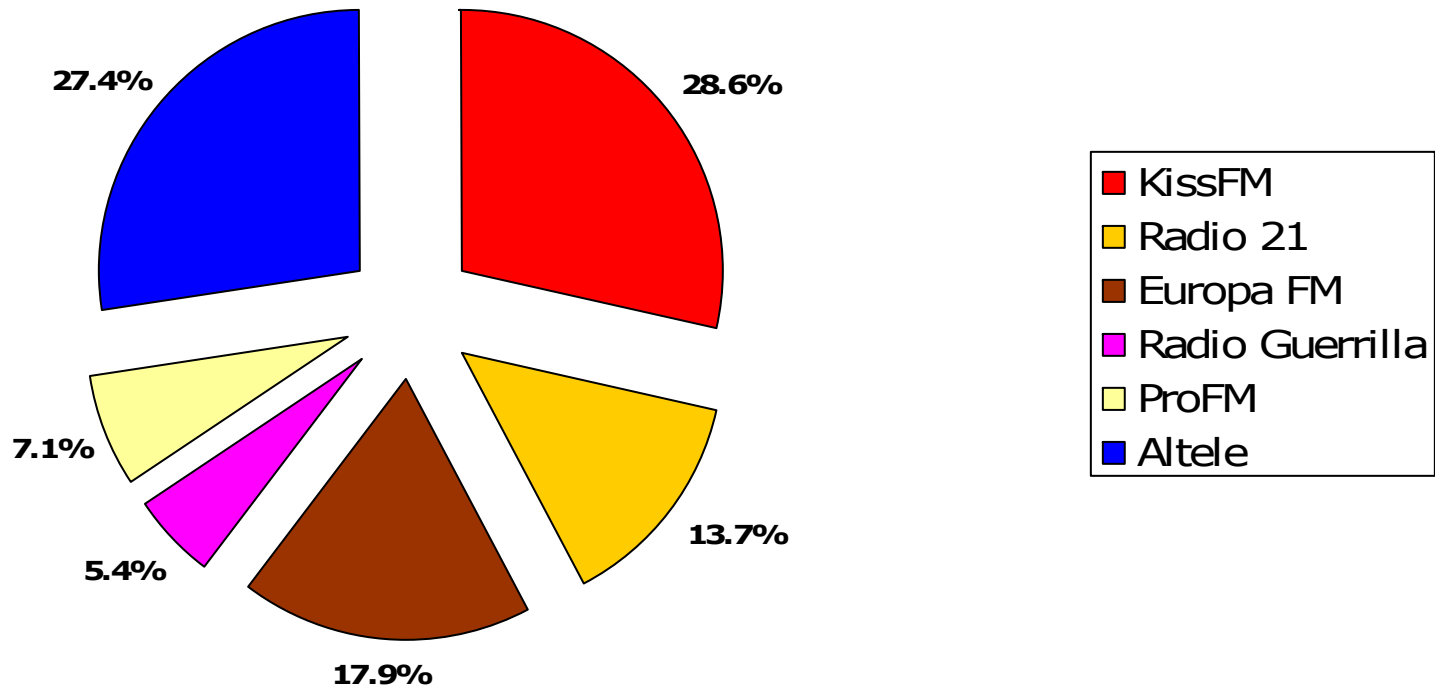
VI. Canale Media

Stații TV

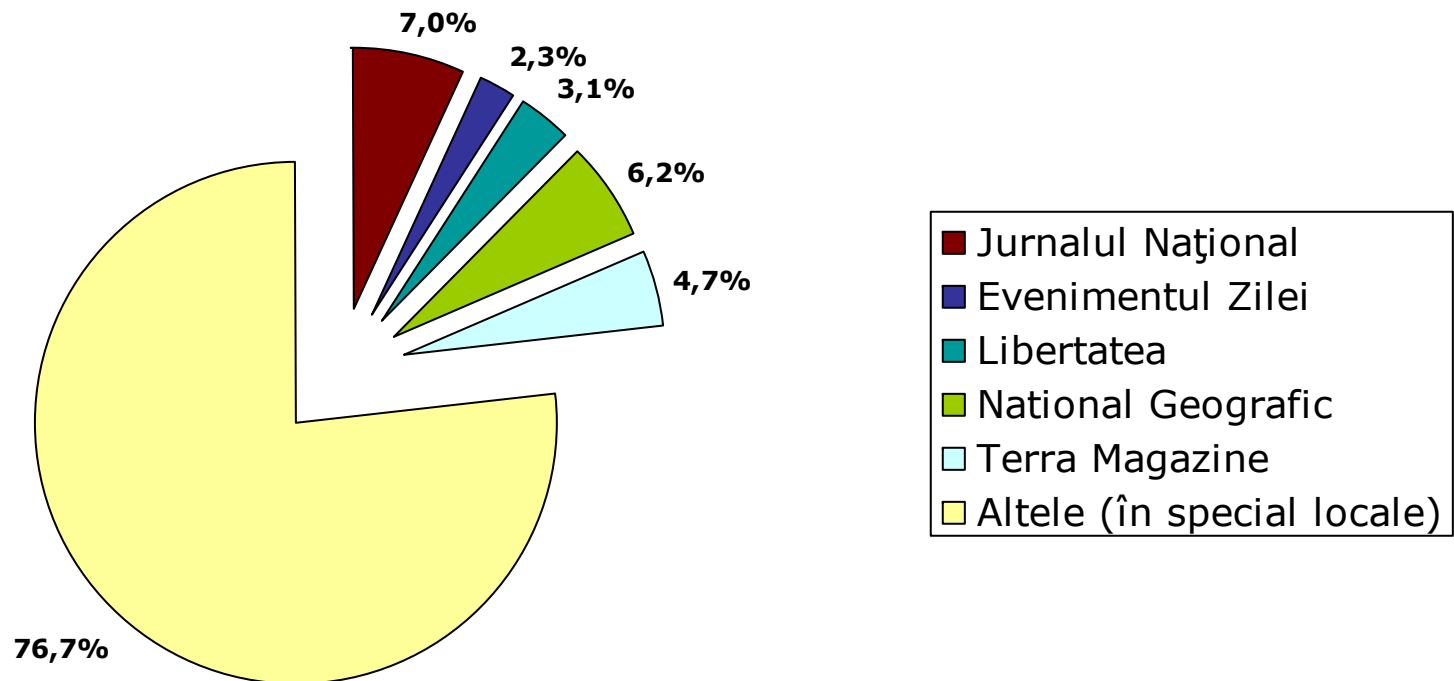
VI. Canale Media

Stații Radio

VI. Canale media

Ziare

VI. Canale Media

Site-uri

